

Printed by

V. Ramaswamy Sastrulu & Sons,

at the 'VAVILLA' Press,

MADRAS. - 1930.

ఉ పో ద్ధా త ము.

ఆంధ్ర భాషాభిమానులారా!

భాషలలో నెల్ల మాధుర్యమునకును మార్దవమునకును
 బేరుపొందిన మన ఆంధ్రమునం దాఖ్యాలుకలు మిక్కిలి
 విరళముగానుండుట అందఱును విదితమేకదా! ఈకొఱతను
 దీర్చుటాని యప్పుడు పెక్కులు ఆఖ్యాలుక (నవలా) ప్రకటన
 సంఘము లేర్పడి భాషాసేవ చేయుచున్నవి. ఇట్టికాలమున,
 శ్రీ రాము సేతుబంధనమునం దొకొకముంబోలే, నానె క్కిలంది
 నేను నొక్క- మాఖ్యాలుకప్రాసీ యాంధ్ర భారతీనుతల్లివద
 ములకడ నబ్రోవవారముగా నిడి తృప్తిపడ సాహసించితిని.

ఇది చారిత్రకమైన నవల. ఇందు, భారతధర్మోద్ధగ
 ప్రకటింపఁడును, విమతగుపతిమల్లమాతంగవార్యుఁడును
 నలు వెలసినతివాదము, ననన్యమవాత్సల్యము రాజన్య ప్రకటిత
 శౌర్యధైర్యగుణానియు, నద్వైతపూర్వముకాభిమానధనియు
 నగు సౌరంగునియు, నింకను గొందఱు చరిత్రప్రకీర్తనలగు
 ఘనుఁడులు—ముఖ్యములగు పాత్రలు. దీని విషయమున కొద్ది
 వక్షింపఁగలము. సాంఘికస్థితుల వర్ణించుట యును,

నాకాలమునుండి నేటివరకు గూడ స్థైర్యవంశసంఘమును
బీడించుచున్న ప్రబలములైన కొన్ని దురాచారములనెరిసి
చెడుగులను దెలుపుటయును, నా ప్రధానోద్దేశములు
ఇవి యెంతవఱకుఁ గొనసాగినవో చర్చించుట సహృదయులగు
వాచకులకు వదలివేయుచున్నాను.

ఇది ఇట్లుండ, దీని నచ్చొత్తించి ప్రకటించిన ముద్రా
వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారికి నాకృతజ్ఞతా
వందనముల నర్పించుచున్నాను.

వ్యవధిలేమిచేతను, నింకఁ గొన్ని కారణములచేతను
నిందు కొన్ని నెఱసులు దొరలినవి. వానికై మన్నింపఁ పావక
మహాశయు లెంతయుఁ బ్రార్థితులు.

ఇట్లు,

సమ్యక్యవిధేయుఁడను,

వైఖరి సుందర గౌరవయ్య.

గ్రంథి.

వ న జా త్రి

మొదటి ప్రకరణము.

ఒకనాటి ప్రాతఃకాలంబున నుగయాత్రిని సూర్యబింబంబు గన్పట్టి లోకంబున సంతటను స్పృహించుచు బ్రసరింపఁ జేయుచుండఁగా సుమా రేబడి సంవత్సరముల వయసుగల యొక బ్రాహ్మణుడు స్నానాదికృత్యంబులఁ దీర్చుకొని, విభూతి రేఖలు నొసటను, తొవ్వునను, హస్తంబునను నలంగి, కింతంబున రుద్రాక్షపేరు లూని, నీర్కావిదోవతి పంచకచ్ఛలుపోసి ధరించుచి, తడియంగవస్త్రమును గుచ్చిభుజుపైఁ జేతఁబట్టుకొని విదుల్బుచుఁ దనవలెనే స్నానముచేసి విభూతిఁబూసికొని తనవెనుక నిలుచుకొనియున్న నలుగురు బ్రహ్మచారులకు వేద పాఠము సంగఱి చెప్పుచు, దుష్టాచరములోనిభవానీదేవ్యాలయముల్లో, హాహనిమండపమున నిలుచుకొనియుండెను. సుమాగు పదునాఱుసంవత్సరముల వయస్సుగలదియు, మిక్కిలి మనోహరమైనరూపము గలదియు నగు నొక బ్రాహ్మణబాలిక యా దేవ్యాలయములో గర్భగృహమునకుఁ బ్రదక్షిణము చేయుచుండెను. అప్పు డొకముదుసలిబ్రాహ్మణుడు కణ్ణి నూనుకొని నడచుచు నాదేవాలయములోఁ బ్రవేశించి, గర్భగృహమును జొట్టుకొనివచ్చి, దేవీదర్శనం బొనర్చి మెల్లగా నీబ్రాహ్మణుడు సంత చెప్పుచుండు చోటికిఁబోయి యతఁడు తనకు నమస్తార్థము

చేయఁగాఁ దానును నమస్కారముచేసి కునుమండి వేడ పాతమును వినుచుండెను. కొంతసేపటి కొప్పద్ధప్రహ్లాదుడు, ప్రదక్షిణముచేయుచున్న సుందరంగినిఁ జూచి, వదిపఁచియు చేయుచున్న బ్రాహ్మణుని చిక్కున ముఖముఁ ద్రప్పికొని మెల్లగా నిట్లనియెను.

“అయ్యా ! మహాదేవశాస్త్రిగారూ ! నేను మీకుఁ జెప్పిన రెండువిషయములును మీరు గమనింపఁ దీరమున్నను, వేదాధ్యయనసంపన్నులను, స్తేష్ఠిగులును, శాస్త్రవేత్తలను నగు తమబోటి పెద్దలకు విరోధముగాఁ జప్పుట యనావశ్యకము. అయినను నేను మీకంట ముదుసలివాఁడ నైనందున మీకుఁ గొన్ని మాటలు చెప్పదను. మీరీచిన్ని దానివిషయమున సావకాశము నేయుటచేత మీకీర్తి ప్రతిష్ఠలకు పోని సంగభవించుటయుఁ బెద్దలచేత మీరు నిందింపఁబడుటయుఁ నడుగ్గించును. ఈ నడుమఁ గొంభ జీవిషయమును గుఱిగది యొకాద్యల వారితోఁ బ్రస్తావముచేసినట్లును నతఁడు తమను లేఖమునఁ ప్రాసినట్లును దెలియవచ్చుచున్నది. ఒకరచేత న్యాయమును చెప్పించుకొనునట్లు మీబోటివా రుండుట సరిగదా.

మ—నేను రెండుమాసములలోఁ గాళికి బోవలయు నని యున్నాను. ఇటువంటివనులు పుణ్యక్షేత్రములలో జన పుట శ్రేష్ఠము కావున, నచటనే యాకార్యము చేయించిపలి నని నిశ్చయించియున్నాను.

వృ—రెండవవిషయమును మీరు ముఖ్యము గాగమనింపవలసినదే. “అపుత్రస్యగతిర్నాస్తి” యని శాస్త్రములలోఁ జెప్పి యుండుట మీకుఁ దెలియని విషయముకాదు. మీరు సంపత్తి

రమునకు రెండువేల రూప్యంబుల యాదాయము నిచ్చుస్థితి యుండియు, వాని ననుభవించుటకుఁ గుమారుఁ డొకఁడు లేకుం డిన నేమిప్రయోజనము? మీవెనుక మీపేనుఁ జెప్పుకొనుట కును, మీవంశము వృద్ధియగుటకును బుత్తుఁ డొకఁ డుండ వలెను. ఇంకమిదట మీభార్యకు సంతానము గలుగుట కష్ట సాధ్యము గనుక మీరు ద్వివీర్యవివాహముఁ జేసికొనుట యావశ్యకమైనవని.

మ—మీరు చెప్పినదంతయు న్యాయముగాఁ దోచు చున్నది, గాని యావనదశయందుండును. ఇటు భూలోకముఖ ములను నూని దుఃఖసాగరమగ్నమై యుండఁగా నామె కట్టిదుట నేను వివాహముచేసికొనుట బాగుగ నుండునా? అదియునుగాక యేబదిసంవత్సరములకు వెనుకఁ బెండ్లిచేసి కొనుట యుక్తముకాదు. “వృద్ధస్యతరుణీవిషం” అని నీతి శాస్త్రమందుఁ జెప్పియుండుట వ్యర్థమగునా? అందులో నొక భార్య యుండునప్పుడు మఱియొకరిను వివాహముచేసికొనుట యుక్తముకాదు. ఏబదిసంవత్సరముల వయస్సు చల్లినతర్వాత పెండ్లిచేసికొని, యవధానులవా రేమూర్తియు సుఖమును భవించిరి?

బృ—దానికేమి! ఆయనకుఁ బ్రాప్తమగులేదు. ఆయన కటు వదివసంవత్సరమున గండ ముండినది. ఆ చిన్నది ఆవేశకు రజస్వలకాలేదు. దైవికముగాఁ గలిగిన కష్టముల కెవ రేమి చేయవచ్చును. మీ భార్యకును నీనిఁ జేయుట సమ్మతి గానే యున్నది. దీర్ఘకాలముచనచేయుము.

మ—ప్రయత్న మొనర్చి కష్టము తేచ్చుకొననేల?

వృ—మీకు యుక్తమని తోచినవని: జేయుడు. నేనుబోవలెను.

ఆవృద్ధబ్రాహ్మణుఁ డిటులఁ జెప్పి నెలవుఁ దీసికొని పోయెను. మహాదేవశాస్త్రులును శిష్యులతోఁగూడఁ ననియుంటికిఁ బోయెను. దేవాలయములోఁ బ్రదక్షిణము చేయుచున్న సుందరి శాస్త్రులవారితోడనే యింటికిఁబోయెను.

తుట్టాపురి, దక్షిణ హిందూదేశములో పొంగిపోయి రాజధానిలోని పునహాపట్టణము చెంత నున్నది ఈ పట్టణమున శాంకరీదేవి పూర్వకాలంబున మహిమోనుసరిని జరిగెను. ఈ పట్టణ మింకథాకాలంబున (క్రీ. ప. 1667-న సరిగ్గా) బీజపురు సంస్థానాధిపతులగు తురుష్కులపాలనమున నుండెను. ఈ పట్టణ మపుడు వేదాధ్యయన పరిగ్రయములగు విశ్వులచేతను, బౌద్ధ మార్జితైశ్వర్యులగు బాహుజులచేతను, గ్రీకు విశ్వియ నిపుణులగు వణిగ్వరులచేతను, హలముఖాంతవిభూతి నలగియున్నాఁడు లచేతను నిండియుండెను. ఆపురిలోని తుంగంగిరమున ప్రసిద్ధుడైన బండ్ల వేగంబును, ధూమశకట వేగంబును మించిన వేగముగల యానంబుగలిగి రహిగాంచుచుండెను. ఆపురిలోని తుంగుల యందంబును, తీవియు, ముఖశేయు, వేనోల్లగలకడగి దాల్చున కును వర్ణింప శక్యంబుగాదు. వారి విద్యల పంపును మోటుల యింపును, పాటలసొంపును, నసమానగణన నలగుచుండును.

వనజాతీయను ముద్దులగున్న యచటి యన్నమిన్నల కెల్లఁ గన్నాకై వన్నెకెక్కుచుండును. అసన్నతాంగియగుటల యందమును, దొడవులచందమును, నడచడంగును, నాసకి రాగసును, బుద్ధికుశలతయు, ముఖవర్చస్సును, నైవభక్తియు,

ధర్మపరత్వము, మాటలతేటయు, పాటలబాగును గలిగిన మగ వారికిఁ గనులపండువు నొనరించుచుండును. ఈ యంగనా మణి దేవతలందును, బ్రాహ్మణులయందును విసయభయ భక్తులు గలదియు, విద్యాప్రావీణ్యము గలదియు, సూక్ష్మ బుద్ధిగలదియునై యుండెను. ఈమె తల్లివేరు పార్వతమ్మ. తండ్రివేరు మహాదేవశాస్త్రిలు. వారికి వేఱు సంకానము లేనందున, సతనికిఁ దన పుత్రికాతత్వములలోను, సురొ హిణ్యత్వత్వలోను విశేషముగా నాదాయము వచ్చుచుండుట చేతను, మిక్కిలి గాఢబముతో నీమెను బంధను. ఈ మెను బిన్నతనమున నెనిమిదవయేట సమీపబంధుండగు నొక బ్రహ్మచారికిచ్చి పెండ్లి చేసిరిగాని, యతఁడు వివాహ స్థాన మజునది సంవత్సరముననే కాలధర్మము నొందెను. ఈమె నిత్య మగుతోడయ కాలమున లేచి న్నవముచేసి భవానీ దేవాలయమున కేగి, ప్రగక్షిణానవస్కారము లొనర్చి, మఱల గృహమునకు వచ్చుచుండును.

పార్వతమ్మకుఁ బురుషసంకానములేని కొడుకువదేళఁ గలిగినది చాగము నానాటకు నెక్కువాయెను. ఈమె యున్నియో ప్రతములు చేసియు నెన్నియో స్నానములు చేర్చించియుఁ గుమారుండను గలుగఁగి పోవుటచే నామెకు నలువది సంవత్సరములకుఁ బెక్కువగా వయస్సుయగుచుండునను దనభర్తకు వేతొక వివాహముఁ జేయించినతెప్ప తమకుఁ బుట్టుదు గల్గుట యసాధ్యమని నిశ్చయించి వివాహముఁ జేసుకొమ్మని, భర్తను బ్రార్థించుచుండును. మహాదేవశాస్త్రిలును దన భార్యగృహ పార్వతమ్మమీదఁ బూర్ణము కాగముఁ గలిగినవాఁ

డగుటచేత వేటొకతెను వివాహము చేసికొనుటకు సమ్మతి పడకుండెను గాని, పలుమాలు పార్వతమ్మ బోధించుటచేతను, దనకుఁ బ్రియులగు బ్రాహ్మణులు కొందలు కట్టుదలతోఁ జెప్పుటచేతను, గొన్నిదినములకుఁ దరువాత వివాహము చేసికొనుటకు నొప్పుకొనెను.

ఆసమయంబునఁ గామేశ్వరశర్మ యనుబ్రాహ్మణుఁడొకఁడు సుమారు పండ్రెండుసంవత్సరములవయస్సుగల తనచెల్లెలితోడను, నేఁబదిసంవత్సరముల వయస్సుగల తన పినతల్లితోడను, దుల్లాపురమునకు వచ్చి శాస్త్రిగారుండు వీధిలోనే దిగియుండెను. అతని చెల్లెలు గంగాబాయి యనునది, యప్పటికిఁ గన్యకగా నుండెను. కానతనచెల్లెలి నొకధనికునకిచ్చి విశేషద్రవ్యము శుల్కముగాఁ గొనవలయునని కామేశ్వరశర్మకుఁ దలంపు గలదు. తనకోటికప్పుకొర మదివఱకు మనుపు తటస్థపడనందునఁ దనచెల్లెలికి వివాహము చేయఁబడునని మహా దేవశాస్త్రి ధనికుఁడనియు, మగల వివాహమాడఁ యోచించి యున్నాఁడనియుఁ దెలిసి, తనప్రియులగు బాలామణి యనఁ బడు వేశ్యయొద్దకుంబోయి, యావివాహ మెట్లున నామె నను కూర్పవలెననియు, నట్లు సమకూర్చిన నామెకు నూలురూప్యములు బహుమానముగా నిచ్చెదననియుఁ జెప్పెను. అందుల కాబాలామణి యొప్పుకొని తనచేతనైనంతప్రయత్నము తాను జేసెదనని చెప్పెను. ఆమె కొన్నిదినములవఱకు వేచియుండి యొకనాఁడు శాస్త్రిగారియొంటికిఁబోయి, పార్వతమ్మతో మాటలాడుచుండి గంగయొక్క సౌందర్య గుణాతిశయములను వర్ణించి యామె కింకను వివాహముగాలేదని చెప్పెను. పార్వ

తమ తనభర్త కా కన్యనిచ్చుటకు వారికి సమ్మతియుండునా యని విచారించి, యాసంబంధము పొసఁగునటులఁ జేయుమని బాలామణిని వేడుకొనెను. బాలామణి వల్లయుని యింటకిఁ బోయి మఱునాఁడు కామేశ్వరశర్మను గని జరగిన వృత్తాంత మంతయుఁ దెలిపెను. కామేశ్వరశర్మ యందులకు సంతసించి వేయిరూపాయలు కన్యాశుల్కముగానిచ్చి నగలు పట్టి పెండ్లి కగువ్యయములును నతఁడే భరించఁడుఁ జూచునఁ దన చట్టలి నిచ్చుటకు సిద్ధముగ నుండునటులఁ దెలుపుమని బాలామణిని జెప్పెను. బాలామణి నాలుగుదినములుండి పార్వతమ్మ దగ్గఁజూచి బోయి, యీసమాచారమంతయుఁ దెలిపెను. ఆమెయు నా సంగతియంతయుఁ దనభర్తకుఁ దెలిపి, యతఁడు సమ్మతించునటులఁ జేసెను. పిమ్మట శాస్త్రులవారు, మధ్యన స్థలగు బ్రాహ్మణుల వలనఁ గులశోత్రములను విచారించి జాతికమును దెప్పించి చూచి సమస్తసిద్ధిబులఁ బొసఁగియుండుట దెలిసికొని, పండ్ల జెప్పిన ప్రకారమింక కన్యాశుల్కధనము సమర్పించి నగలు పట్టి వివాహోత్సవము మిక్కిలి వేడుకగా జూపించెను.

కామేశ్వరశర్మను మహాదేవశాస్త్రులనిను, సీసంబంధము వలన విశేషబంధుత్వమును, స్నేహమును గలిగెను. కామేశ్వర శర్మ శాస్త్రులవలెనే చక్కఁగాఁజదువుకొనినవాఁడు. అతఁడుచిన్న తనమునఁ దర్కమీమాంసాదిపటాభ్యాస్త్రములనుఁ జక్కఁగా నభ్యసించెను. అనువురును జిన్నప్పడు వేదాధ్యయనము చేసిన వారలే కాని కామేశ్వరశర్మ శాస్త్రులవలన లోపదోషవిమర్శలలో నుండినవాఁడుకాఁడు. కామేశ్వరశర్మ చిన్నప్పటినుండియు శివాజీ యనుమహా రాష్ట్రముఖ్యనిగ్రహ స్నేహముచేయుచుండి,

యప్పు డాతనిపక్షమున మహాగాష్ట్ర గాజకీయవ్యవహారములను జూచుచుండెను. ఇరువురును బీజపూరు సంస్థాన ప్రభువులగు తురుష్కులపాలనకు లోబడిన రాజ్యములలో నివసించుచుండిరి.

కామేశ్వరశర్మ తుల్జాపురికి బడమట రమారమి యటు వదిమైళ్లదూరమున నుండెడి బడమటికనుమలలో నివసించుచుండెను. ఈ ప్రదేశమునఁ గొండలు మెండుగ నుండుటచేతను భయంకరారణ్యములు దీని జాట్టుకొనియుండుటవలననూ, నిరశత్రువులకు దుర్గమంబుగను, నివాసముచేయువారికి భద్రమగు నుండుటచే నుహాగాష్ట్రులందఱును బడమటి కనుమల సమీపమున జేరి, కోటలు గట్టుకొని స్వేచ్ఛగా నివసించుచుండిరి. అచ్చటనుండెడి మహాగాష్ట్రులను దురుష్కుప్రభువు లెప్పుడును జయించి వారిదేశమును జక్కగా స్వాధీనపఱచుకొనలేకుండిరి. ఇదివఱకు బీజపూరు సంస్థానము మంచిస్థితిలో నున్నందున మహాగాష్ట్రులు వారిజోలికి బోవుటను వెనుదిరుగుచుండిరి. తురుష్కుప్రభువులు వారిని సగదుగొనకుండిరి. ఇప్పుడు బీజపూరు ప్రభువునకు డిల్లీ చక్రవర్తితో యుద్ధము కల్గినందున, బీజపూరు ప్రభుత్వము క్షీణదశకు వచ్చియుండెను. తురుష్కుప్రభువు లొండొరులతో యుద్ధము చేయుచున్నందున హిందువులు స్వాతంత్ర్యము సంపాదించుకొనుటకు నాసముచుము తగియుండెను కనుక శివాజీ మొదలగుమహాగాష్ట్రు లీసందర్భమును గనిపెట్టి, కొంచెము కొంచెముగ బీజపూరు సంస్థానమునకు లోబడియున్న దేశమును బట్టుకొనుటకు బ్రగంభించుచుండిరి.

మహారాష్ట్రులకు నీకాలంబున శివాజీ యనునతఁడు ప్రభువుగనుండెను. ఇతఁడు క్రీస్తుశకము 1627-వ సంవత్సరమున జన్మించి, 1646-వ సంవత్సరమున టోర్నియా యను కోటను, 1647-వ సంవత్సరమున సింఘరు, పురంధర్, అను కోటలను బట్టుకొనెను. క్రీస్తుశకము చుట్టుపట్టులనున్న మహారాష్ట్రుల నందఱ నొక్కటిగఁజేర్చి, బీజపూరు సంస్థానమును బట్టుకొనవలెనని యోజించి దానికిఁ దగిన యేర్పాటులను జేయుచుండెను.

ఇటుల నొనర్చుటకుఁ గామేశ్వరశర్మ యొక కార్యనిర్వాహకుఁడుగా శివాజీచేత నియమింపఁబడి యందులకై తుల్జాపురమునకు వచ్చియుండెను. కామేశ్వరశర్మ తుల్జాపురమునకు వచ్చినప్పటికి, శాస్త్రులవారికిఁ దనచెల్లెలి నిచ్చినందునఁ దాను వారింటికిఁ బలుమాటలు పోవుట తటస్థించెను. అటుల నప్పటికటికి వచ్చుటంజేసి శాస్త్రులవారిహఃతురగు వనఙాక్షి యందఁచందముల బాగుగఁదెలిసికొని యామె నెట్లులేన వశపఱచుకొననిశ్చయించుకొని, తనప్రియురాలగు బాలామణిం బిలిచి యమ్మోహనాంగిం దనకుఁ దార్చియిమ్మని వేడుకొనెను. అందలకు బాలామణి యొప్పుకొనెను గాని యామెకు వనఙాక్షిత నీవిషయమును గుఱించి మాటలాడుటకైన సాధ్యపడలేదు. తనచెల్లెలు గంగాబాయితోను, నదేప్రకారము చెప్పెను గాని యామె దాని కొప్పుకొనలేదు. కామేశ్వరయ్యకు వనఙాక్షిమీఁద నానాఁటికి మరు లధికమగుచుండెను. కావున నవ్వఁజాక్షి యొంటరిగా నుండునమయముగనిపెట్టి, తనమనుష్యులన గొని యామెను వేటొకయూరికి బలత్కారముగా నెత్తించె.

కొని పోయి, తనకోరికను దీర్చుకొనవలెనని నిశ్చయించుకొనియుండెను. బాలామణియును నావిషయమున సాధ్యమైనంత సహాయ్య మొనర్చెదనని చెప్పెను.

రెండవ ప్రకరణము.

ఒకనాఁడు సూర్యోదయము మొదలుకొని సాయంత్రమువఱకు నెడతెగక యాకసమంతటను నీలమేఘములు తెరలుతెరలుగా వ్యాపించి యేకధారగా మిన్ను మన్నేక్కలు యున్నట్లు వర్షించుచుండెను. చల్లనిగాలి నీటిశుభ్రపువలతో గూడి బాగుగ నీచుచుండెను. భూమియంతయుఁ బరిక సరికలితమై యుండెను. ఇప్పుడు చెప్పబోవు సందర్భము లొకకొంగువకు బ్రక్కననుండు పల్లెలో జరగినవి. కొంతదూరము పాటుచుఁ బోలములకు జలసమృద్ధి గలిగించుచుండెను.

వెన్నులునిండినవరిపంటయు, మొలయెత్తునగుఁ బరిగించుండిన ప్రత్తిచెట్ల గుంపును దూరముననుండి చూచువారికి గొప్పచుండెను. ఆపొలములకు నడుమ నుత్తరదక్షిణాచూతముగా నొక బాట యుండెను; పొలముల గుత్తరముగాఁ గొన్ని బుట్టలు, దేవాలయములును గనబడుచుండెను. కొంగువొకటి నక్కచూచువారికి నాదేవాలయమున గుత్తరముగా మరల బాటయు నిరువంకల వరిపొలములును రెండుమైళ్ళవఱకు వ్యాపించియుండుటయు వానిగుత్తరముగా నింకొకపల్లెఁబుండింట్లు చూచుచుండును. ఆపల్లెలకుఁ బెద్దకనుమయనియుఁ జెప్పుకొనుచును నిలువబెట్లు. ఆకొండక్రిందిగుహను ముందుప్రక్కన నొకపల్లెఁబుట్టుండెను. ఆచెట్టనేకశతాబ్దములనుండి యుండఁ గనుక,

పాడలు భూమికిగి యాయూడలలోనుండి ముతల శాఖలు పాడముచుండెను. ఆ మట్టిచెట్టునకును గుహకును నడుమ దేవాలయ మొకటియుండెను. అందులోపల నీశ్వరలింగ ముండెను. ఆలింగమునకు సంవత్సరమున కొకదినమున మాత్రము ప్రక్కయూరినుండి వచ్చి బ్రాహ్మణులు పూజ సేయుదురు. ఈగుడియందు దోపిడిదొంగలు దాగియుండుటయు, దొంగిలించిన ధనమును బంచుకొనుటకై వారు గుంపు నూడుటయుఁ గలదు.

నాఁ డాదేవాలయపు ద్వారమున ముగ్గులు మనుష్యులు పాడవైన కిక్కులను ఖేటంబులను జేతఁబట్టుకొని నిలిచియుండిరి. మూడుగురుపాకులు లోపలిగోడ కానింపఁబడియుండినవి. అందులో నొకదానికి బంగారుపూత పూయఁబడి యుండెను. ఆకుపాకులలో మందు గట్టనచేయబడి కొల్చుటకు సిద్ధపఱుపఁబడియుండెను. వారుముగ్గులు నొకరునూర్చి యుకరు ప్రక్కనున్న తిప్పన నక్కి, దారిపంకిఁ జూచుచుండిరి.

వారిలో నొకఁడుమాత్రము నల్లకంబలి కిప్పుకొని సాగా ధరించుకొనియుండెను. ఇతనికి నిరువదిసంవత్సరముల వయస్సు. ఇతఁడెట్లుని వాయగలవాఁడు. తక్కినముగ్గులును మోకాటికి శ్చేఁగఁ జల్లడములు తోడుగుకొని యుండిరి. వారిరువురను బోట్లగను, నల్లగను, దృఢముగను నుండిరి. వారింఁచుమీఁదను ముప్పాఠంపత్సరములను లోబడినపయస్సగలవారై యుండునను దొంగిలించు గలదియె. వారియొద్దనున్న గుప్పడు. స్త్రీదొంగిలించు నోటివ్రాధనింగి. ఇతఁడు తక్కినముగ్గులకి యజమానుఁడు అప్పుడు వారిసంఖ్యమును గుఱుల జరిగెను.

గోపినాథ—కుప్పా! ఏమి వాడిప్పటికినింలేదు. నేడు తప్పక బయలుదేటి, ఆలందూగ్రామమునకు బోయియున్నాని నిన్న గోసాయివానితో జెప్పుచుండెను. హుండిముల్కి నవర ములుకూడ వాడు నిన్న తీసుకొనెను. నేటిమధ్యాహ్నము గోసాయిమఠములో నుండినను, సాయంత్రములో పలు నీళ్ళు దేశమును జేరవలెను. నీ వాయూరివఱకును బోయి చూచి, వాడు చటనుండిన దోడువచ్చెదనని నమ్మక చప్పి పిలుచుకొని రమ్మ. వాడు దారిలో నెదురుగ నగుపడిన మఱియ రమ్మ.

గోపినాథసిం గిట్లు తరపుచేయుగనే కుప్పాడు వెంటి పోయెను.

గుం—అయ్యా! ఒకవేళ నాయూరి పెద్దకావలెనీ దారినిబోగూడదని చెప్పి పేటొకదారిని బయలుదేరినా!

గో—వానికి గుండెలు పడునాట్రా! వాడు పలులజేసిన వాని పశువులుపోవుటయు, నూరు తెగులబడుటయు మూసిన తండ్రియగు ప్రహర్సింగువలన గలుగునని వానికి తెలియును. ఆ సందేహము పనిలేదు.

గు—మహారాజా! వాడు డిచటికి వచ్చినతరువాత ధనమును దోచుకొని వానిని జంపి బావిలో ద్రోయవలసినదే గదా?

గో—కూడదు. వాడు దూరదేశమునుండి వచ్చు చున్నాడు. ప్రహర్సింగునొద్దకు దీసికొని పోవలసినది. ఒక వేళ వానివలన నెక్కువ లాభ ముండును. అది యాయనకు మాత్రమే తెలియవచ్చును.

వారిటుల మాటలాడుచుండినపుడు కుప్పాడు సమీప మున నున్న పెద్దకనుమకు బోయిచేరి యావేళకు పెద్దకాపు

కరణము మొదలగువా రొకరినొకరిని మోసం జేరియుండదుటం గని
నాదిచూడ కీర్తి భోక్తృమనుష్యుల డెవలెట్లైన వచనానికి వచ్చియుం
డెనా యుని యుడిగెను. నా రింపటి కెవరును గాలేరని చెప్పి
నావిధి మిక్కిలి మోసాత్మకమో భోజనము పెట్టించిరి గుప్పెడు
భోజనము చేసి భోజనము చేయు వేళల ననబో నేదుగుచూడబడు
యొడివ ను ముప్పయ్యెడగు లాల్పింగులు అనుపాద దామూరికెవచ్చి
చేరి, పద్మకొప్పునగ్గిరినువచ్చి, దాను శీఘ్రముగా బోవలె
ననియు, దోడుగావచ్చి దారిమూలము కొక మనుష్యుని బంపు
మని చెప్పిరి. దిగుడునుండను. ప్రహరసింగుయుక్క- బోర్లనన్య
మును, దిక్కుల దిశనిచునుష్యులకే విడియు, బద్ధకొప్పునగు బాగు
గా దేలిసియున్నందు నెవలెదల తివగుదుటనున్న దిక్కుడు తగిన
తోడుని బట్టి, తివగు ప్రహరసింగువలన గిడు గానిమూర్తము
చూచుకొనెను. అప్పుడు దిక్కుల దిశని జూచి యుద్ధనియె.

గు—అయ్యో! మీ పేరేమి? మీయూరెట్ల చెప్పెము.

బోడునారి—నా పేరు లాల్పింగు. నూరి నను తివరదేశము.

దిక్కుడు—లాల్పింగుగారూ! మీవారివారికి దారి
తోడుగాల దురుగును, మీరిచ్చు పల్లెబ్బనెమెతోడ గాలతో
కుము కేనుముదుటయే నాజీవనము. నాయం దీయూరివారి
కిరదాశను యూర్జింపిన వచ్చకిము గలదు. నాయోగ్యత గుల్ల
రెలుగుదును.

లాల్పింగు—దారిలో నేమియూరబోగభయములేదుగదా?

గు—మనము ప్రేద్దుగడగూ బోయిపట్టెమున నాభయ
ములేదు. ప్రాక నాలుగుగడియల ప్రేద్దున్నది. మనము నాలు
గుప్రేద్దుదూరమే పోవలసినది. మనము శీఘ్రముగా బయలు

దేటుము. వానయు నిలిచియున్నది మీసొప్పు నాసొప్పువలె చూచుకొనెదను భయపడకుము.

అంతట వాగిరువునును బయలువెంటిరి. లాశ్వీంగు గుట్టముమీఁదను, వెనుక కుప్పండు గొల్లు పడినను బోధించుచుండిరి. కుప్పండు లాల్సింగును బహువివమువలనను ముగ్ధుడై తోను బిలుచుకొనిపోయి, యాకొండకు సమీపము గొనుండు ప్రదేశము చేరెను. గోపీనాథసింగును గుండెమును దుండుము నుండి వీరినిజూచి, చుట్టుకొనివచ్చి, లాశ్వీంగు గొల్లుమువెనుకకువచ్చిచేరిరి. అప్పుడుగోపీనాథసింగు వెనుకనుండి చుట్టునియ గో—మహాక్ష! నమస్కారము.

లా—(తిరిగిచూచి) ఎవరు మీను!

కుప్పండు—అయ్యా! ఈ మన సమయమునందు వాండు నా సహోదరుండు నాకొత్తకి వచ్చిరి. మీరు వెళ్లి సందియము పడకుండు.

గో—(సవ్వుచు) అయ్యా! భయపడవలదు. మీరు నిన్న కల్యాణీగ్రామములో గోసాయిమఠములో నుండివేదా!

లా—ఉంటని. మీరచటికి వచ్చియుండురా?

గో—నిన్న నామనుష్యులను బోధించి వదిలని యప్పుడు నీవు పనిలేదని చెప్పియుండలేదా?

లా—నే, నే, నే, నేను బహువివముని, మీ రచటను గా.....పోతిరి (అని తడబడుతో ముగ్ధుడగును.)

గో—నీవుగిల్లి చక్రవర్తియును నుండివచ్చును, బోధించు సంస్థానాధిపతి దగ్గఱకు బోవునట్లును పిలిచెను. అప్పుడు లాశ్వీంగు తన గౌరవము.

లా—(చిక్క-లి భయముతో) ఎవరు చెప్పిరి ?

గో—గి అదియేల ? మనము దూరముపోవలసియున్నది. శీఘ్రముగా రమ్మ.

ఇటుల వారు నూటలొడుచు ముందు చెప్పిన దేవాలయము పంతులకు జోయిరి. గోపీనాథలింగ, కుప్పాడు, గుండండు గమతమ తుపాకులను జీతికి త్రికొనిరి.

లా—ఇది భయంకరమైన ప్రదేశముగా నున్నది. ప్రహరసింగు మనుష్యులీచుట్టుకట్టులఁ జిగుగుచుందురనియు పొడిపంటబడుట చుపొయితిమనియు నింజని.

గో—ప్రహరసింగు గొప్ప మనుష్యుఁడు. శూరుఁడు నిష్కల-రణముగా నొకరిజోలికఁ జోయెడివాఁడు నాఁడు. లోభులతనిని నింకఁజూగు.

లా—నన్నొక్కఁడను భయముండదు. మిగిలిన వారి కంతయు లోభిష్టులు కొలఁచునా గనుక్కువో నుండఁజేపొదుగదా. అన్యాయముగ నొకరిసొమ్ము దోచుకొనువాఁడు నింజిచ్చఁడుగదా!

గో—అన్యాయమేమి! సొమ్ముగలవాఁడు సరియైన జాగ్రత్తతో నుండున తగు. ప్రతిమనుష్యునకును భనాశి నుండుట కీతి వానియనిన క్షిప్రము భవమాల్లిండుట భర్తమునాదా. అన్యాయగలవానికి జాగ్రత్తనోర్పవ సత్కల-రముగదా. మానహియ్యుండువఁడను నీ క్షిప్రులవలన భయము లేదు.

ఇటుల వారు నూటలొడుచుఁ గొంతమాత్రము పోఁగా నొకాన్య యిద్దరు కొలఁచుచున్నారు. అకాశము నిర్మలమై నీలవర్ణముండను. కొంతమాత్రముపోఁగా దారిలో నొక చిన్నవది

యగుచుండెను. చుట్టుప్రక్కల మనుష్యసంచారము లేకుండెను. అట్టితఱిని నలుదట్టులగని గోపీనా థిట్లనియె.

గో—లాల్సింగు! నీవు గుఱ్ఱమునుండికిరి కొంత బడలికఁ దీర్చుకొనుము. నే నీనదిలో సంధ్యవార్షి హారలివచ్చెనను.

లా—నేను దిగను. గుఱ్ఱముపై నుండియే మీగు నచ్చువఱకుఁ గాచుకొని ముందడచను. మీ మనుష్యులుగూడ నీనుత్రాగి దప్పి దీర్చుకొని రావచ్చును.

గో—(లాల్సింగునకుఁ చెలియని కన్నడ భాషలో) కుప్పా! వీనిని నమ్మఁగూడదు. మీ రిగుఱ్ఱము నిగుఱ్ఱకలవానినిఁ గాచియుండుడు. కదిలిసెట్లయినఁ దుపాక్షికో గొల్పి వేయుండు.

గోపీనాథసిం గిటులఁజెప్పినంతనే గుండుడు లాల్సింగు గుఱ్ఱముయొక్క వగ్గమున (లగామును) ఁట్లుకొని దాని కొకత్రాడుగట్టి యాత్రాటిని దనసడుమునకుఁ జొట్టుట నేను.

లా—ఏమిచేయుచున్నావు? దానిని విడుదలము.

గుం—తమరింక దిగవలసియున్నదే. గుఱ్ఱము నేనగు పట్టుకొందురు.

లా—నేను దిగను. ముందులగామును వదలుము.

(గోపీనాథ వంకఁజూచి) అయ్యా! జమీందారుగారూ! నన్నేల దొంగను గట్టించినట్లు గట్టించితిరి.

కుప్పడు—ఆయన సంధ్యవార్షుచున్నాడను. విప్పడు నీతో మాటలాడఁడు.

అప్పుడు లాల్సింగు తప్పించుకొని పోవుటకై గుఱ్ఱముయొక్క లగామునకు గట్టియున్న త్రాటిని విప్పెను. గుండు

కదలఁగానే గుండఁడు లాల్పింగుమీఁదికి దుమికి వాని రెట్టునుఁ బట్టుకొనెను. కుప్పఁడు ముందుకు దుమికి గుట్టుముయొక్కలగామును బట్టుకొనెను. లాల్పింగు గుండఁని చేతినుండి విడిపించుకొనుటకుఁ బ్రయత్నముచేయుఁగా గుండఁడు వానినిఁ బట్టి క్రొందికిఁ ద్రోసెను. గోపీనాథసింగు గానంకులమునుజూచి, పరుగున నవలంకించుచు క్రొందఁబడియున్న లాల్పింగుతో నిట్లనియె.

గో—బాబూ! నీకు వీరితోఁ గలవామేల కలిగినది?

నీకోపన గాయము తెగిలినదా?

లా—అయ్యో! గాయము లేదు. నాస్రాణమును పక్షిగ్రహము. నన్నుఁ జంపకుము.

గుండఁడు—జమేదాను గాను! నాకు గాయముతెగిలినది. వాఁడు నామీఁదఁ బడినందుననే గాయమాయెను. ఇదిగో చూడుము.

కుప్పఁడు—కొట్టినందున బాబూ నడునవ లేను. గాయము చంపిన గుండఁడు గుట్టుమున్న నక్క రింప లేను.

గుండఁడు—రాత్రి వేళలో నాసిని నన్ను గాదు. ఒకవేళ పాతిపావనప్పును వానికొల్లను జేతులను గట్టి గుట్టుముమీఁద వానినిఁ బట్టి పట్టుకొని రింప లేను.

గోపీనాథసింగును, నటులనే చేయవలసినదని చప్పఁగా నాగటులనే చేసి గుట్టుమును దోలుకొని పోవుచుండిరి. లాలా ను బ్రహ్మరసింగునందఱుఁ గొనిపోవునట్లును, నతనియొద్దనున్న బంధువులమును బ్రహ్మరసింగు తీసుకొనుచనియు నతనికిఁ బ్రాణ భయమునకాత్రియు లేనినియు దారిలో గోపీనాథసింగు లాల్పింగునకుఁ బప్పెను.

మూడవ ప్రకరణము.

వారంతటఁ గొంత సేవలకి ప్రహరసింగునివానిస్థానము
 “ఇట్లా” గ్రామమును జేరిరి. ఆ గ్రామము మిగుల నెత్తని యొక
 ప్రదేశమునఁ గట్టఁబడియుండెను. ఈ గ్రామమునందు ప్రహర
 సింగుయొక్క స్వంతభూమిగా నుండెను. యుద్ధసేన యున్నది. వీర
 పూరు నవాబునకు సాయ మొనర్చుటకై యుద్ధ వారి వీర నితని
 తండ్రికీయఁబడెను. వేయిమంది యుద్ధభటులను ననన్వేషింపఁ
 దుంచుకొని వారిని జోషించుచుండుటకు నీయత్నముచేయు
 దాని చుట్టుప్రక్కలఁ గొన్ని గ్రామములను నిష్కలముగా
 బడినవి. ప్రహరసింగు వంశపారంపర్యపు వాక్కు మిఁద నాణ
 లపువాడుక ప్రకార మాచనినేఁగాంచుచువచ్చెను. ఇతఁడుతండ్రి
 వలెఁ గ్రామముగాఁ బనిచూడక తన క్రిందనుండు దురుష్టులను,
 గొల్లలఁ గొట్టుటకును, బాటసారులను దోచుటకును, నిఘ
 మించుచు, వారలచే సంపాదించఁబడినధనములలోఁ దానుకొంత
 భాగమును గైకొనుటచే ధనము ప్రోగు చేయుచుండెను. ఇట్లు
 గ్రామమునకు సమీపముననుండు పల్లెలవా గొర్రెలను తీసి
 సొత్తులను గాపాడుకొనుటకై సంవత్సరమున కొంతమంది ప్రహర
 సింగుగారికిఁ బన్నుఁ జెల్లించుచుండిరి. అటులఁ బన్నుఁ జెల్లించు
 చుండెనవారి జోలికిఁ దనమునుఘ్యలు పోయిండుటయే గాక
 యితరులవలనఁగూడ వారలకు నుపద్రవముగా నీయక ప్రహర
 సింగు చూచుచుండెను. ఆదినము రొత్త గోపీనాథసింగు మొద
 లగువా రిట్లా గ్రామమునకువచ్చి చేరువేళనుఁ బ్రహరసింగు

తనమేడమీదను గూనుచుండి తనలేఖను డగ నమృతరావు
ధనంగాని నెంచుచుండ జూచుచుండెను.

అమృతరావు—ఇరువది తొమ్మిదివేలు తొంబదిమాట
యెనుబదియేండురూపాయలున్నవి. నేటిసంపాదనముమిగుల
గొప్పది లేక్కపుస్తకములో చేత్రాలు చేయుడు ప్రొద్దెనది.

ప్రహరసింగ—ఉండనిష్టు. నేను చేత్రాలు చేయను.
ధనంగాని నాకేమి కావలసినది? పాడు వచ్చునట్లు లగు
పడిదు. నేను గొప్పకనను గొమ్మేర్వరమునకై నను బోయెనను.
నేను మిక్కిలి పాపమును చేసితిని

ఇడిమీదట నాపాపములు నశించుటకు దీర్ఘయాత్ర
చేయవలెను. (నిదానించి) నై వాధీనము. మార్గమునకు దుపాకి
శెబ్దము పినబడుచున్నది. గుడ్డపు సకలీంతయు పినబడుచున్నది.
పాడె గురుగటవచ్చును. లేని చూడుము.

అమృతరావు—(లేచిచూచి) నిశ్చయముగా వారే.
శెబ్దము పిన తొందరికీ ప్రేటుయొక్క భవనియే.

ప్ర—మొదటగా కందలదివ్వెలువే యుండును. పెద్దదిగా
నుండవలెను. పడినీగును భోజనమును సిద్ధము చేయుండుము.
పానీయమును ముగ్గులు వచ్చునట్లు గనబడుచున్నది. గుడ్డపు
సకలీంతయు పినబడుచున్నది.

పాపములు ముగ్గులుచుండగా గోపీనాథసింగును, మఱి
ముగ్గులును బ్రహరసింగు నిగ్గి సమీపమునకు వచ్చిచేరిరి.
పనివాళ్లకు కొంతలు విద్వేషిలను బట్టుకొని యశేడు వచ్చు
దారిలో సలిపిరి.

కొండ తెదురుగాఁ బోయి గొట్టెలను జుట్టించిచిరి.
కొంత సేపటికి గోపీనాథసింగింటికి ముందట నిలిచి, లాల్పింగు
గును దింపి గుట్టము నొకచోటఁ గట్టించెను. ప్రహరిసింగు
గుమ్మముదగ్గఱకువచ్చి గోపీనాథసింగునుజూచి సంతసించెను.

ప్ర—గోపీనాథా! ముందు సన్నపముచేసి భోజనము
చేయుము. తక్కినసంగతులు వెనుక విచారించెదను.

గో—ముందుగా నేను చెచ్చినమనుష్యునిపంగిత తీర్థ
నము కావలెను. వీడు చక్రవర్తియొద్దనుండి వచ్చువాడు. (తన
యవచ్చుచున్న ది. వీనియొద్ద విశేషధనముగూడ నున్నది. ఇప్పుడు
వీనియొద్దనున్న వస్తువుల నన్నింటినిఁ దీసి మూట గట్టించితిని.
రూపాయలసంచియు నీమూటలోనే గుంపును. తదుపరా ధర్మ
పున కెదుగుచూచుచు వీని నిచ్చటఁ గట్టించితిని

ప్ర—శహబాస్! వేగులవాడా! (లాల్పింగునుజూచి)
ఎవడవు నీవు?

కుప్పడు—లాలాగారూ! ముందుగా నేలినవానికిబదు
లు చెప్పెడు. బదులు చెప్పకున్న నాయనకుఁ గోపమువచ్చును.

లా—కాపాడుము, కరుణింపుము, రక్షింపుము.

ప్ర—(తన మనుష్యులతో) మీరింగఱును దొంగము
గాఁ బొందు. (లాల్పింగుతో) ఎక్కడనుండివచ్చితివి? ఎక్కడనుండి
బోవుటకై వచ్చితివి? వివరముగాఁ జిప్పుము.

లా—నేను డిల్లీనుండి బీజపురుగు నా స్వగృహము
మీఁదఁ బోవుచుంటిని.

గోపీ—అది యబద్ధము. నిజముచెప్పుము. బ్రా
ముల కాపాయము గలుగును. నిజము చెప్పుము.

లం—నేను జెప్పినదంతయు నిజమే. నేను వేంగులవాఁడను గాను.

ప్ర—నీని చేతులగుఁ బ్రతిచుట్టించి కాల్పించవలెను. ఆపని చేయుట మంచిది. దెబ్బకు దయ్యమును వెఱచును.

సూర్యుడు—(ఒకగుడ్డును పేలికలుగాఁ జించి యాముదములో ముంచి లాల్సగుఁ ప్రేళ్ళగుఁ జుట్టుచు) లాల్ జీ, మేము మొరటునునుఘ్యలనునియు నీవుజాగ్రత్తగా నుండవలెనియు నేను జెప్పియుండలేవా? ఇంక నీప్రేళ్ళను దగులఁబెట్టుదుము. అప్పుడు నీబంధ చక్కగరముగాదు. దానికి నీ పొక పేళం దాఖు కొన్నను, దానికంటె స్త్రోగమగు వేటొకపింస చేయుదుము. ఆ మిసకి ఏక చునును వేళనునిన్ను..... తిలసి యేయున్నదిగదా?

లాల్సగు—అయ్యా! ప్రభువు గారూ, ప్రభువు గారూ, కాసాడవలెను. నన్నుఁ బ్రాణములతోఁ దగులఁబెట్టుకుండు. నిజము చెప్పెదను.

ప్ర—సరే. లేము, మాదక్షిణదేశపు నాడుకలు నీకుఁ గెలిచువు. లేనిన్ని నీతో నిన్నిమాటలాడను. ఎవరు నిన్నుం పినది? బోరింగిలేవా? అతఁడెప్పుడు నీను సాహాయ్యము చేయలేదు.

లం—అయ్యా; నేనిప్పుడు మాటలాడలేను. కట్లు విప్పగొనము. నిజము చెప్పెదను. తిమిసెమాత్రము దెలిసియుండవలెను. గహస్థులను ముఱులు చచ్చవలెను.

ప్ర—తొరమునుఘ్యలనుదఱ నావలఁ బొమ్మని శీఘ్రముగాఁ జూము. ఇంక నీవబద్ధమాడిన నీతలపోవును. నిజము చెప్పము. తొవ్వోక గట్లు విప్పించవను.

లా—అయ్యా! మీకెవరికైన బీజపూను మంత్రిగారి ముద్రగాని, శివాజీ చేపాలుగాని దెలియునా?

ప్ర—చీ! శివాజీకి జేపాలు చేయునునెలియుదు. అయిన గతి నేనెఱుఁగుదును. మామంత్రిగారి విషయమునా గొప్పపని కూతలు కూయకుము

లా—అయ్యా! సత్యమును జెప్పదను మీరు సరిదే హముండిన నామూటను విప్పిచూడుదు. అందులో నామూటా క్కాజేబులో రెండు త్తరములున్నవి. బానిలోని ముద్రలు జూడుము.

గోపీ—(మూటనువిప్పి జాబుల నెరిచుగాని) ఇది నిజముగా మంత్రిగారి ముద్రయే. చిన్నాయనా, కొవ్వంటిని మీరు చూడుడు.

ప్ర—(ఉత్తరములఁజూచి) నీమూటలు! నిజముగా మంత్రి ముద్రయే!

లా—మీకెవరికైన బానిదీక్షిభాష దొరికినా గానినా జదువుడు.

గోపీ—(జాబునుదీసి చదివి) నానానా! నానానా! ఎంతటిద్రోహము! ఎంతటిద్రోహము!

ప్ర—గోపీస్వామీ! ఏము? ఏము?

గో—మంత్రిగారు బీజపూను బుచ్చివేయుచు ఉన్నాడు. మాగారి స్వాధీనముచేయునటులు వచ్చుకొని నున్నాడు.

ప్ర—అది నేను వినియుంటిని ఇంకేము? ఇంకే?

గో—రెంటిలోను నాసంగతిగను (అప్పుడునానా జూచి) ఈయుత్తరములు నీకెట్లు దొరికినవి.

లా—అయ్యా! నేను చక్రవర్తి కొలువులో నుంటిని. ఈ యుత్తరములంగని, వీని నడ్చిల్లా గారికి జూపి వారికి గలిగిన యాపదదొలగించి, వారివలన బహుమానము పొందు నపేక్షతో నచటనుండి తప్పించుకొని, యీ యుత్తరములతో నేను బయలు వెడలి నచ్చితిని

గో—ఇది శివాజీ వ్రాసినదని నీ కెట్లు దెలియును?

లా—శివాజీ యుత్తరముల బొరసీక భాషా భాషాం తరీకి గుఱుమునము బ్రతినాముట నాని. ఇప్పుడు నాను దెలిసినది.

ప్ర—అప్పుత రావును బిలిచి దీనిని జరివింపుము.

అప్పుత—(అచటికివచ్చి యుత్తరమును జరిచి) కామేశ్వరశర్మ మీను వ్రాసినసంగతియే. మీ గురువు వేలసేన తోను, మంత్రి లక్ష సేనతోను శివాజీని జేరుట కై శివాజీ ముద్రయే వాని చేతిగుఱె. వీని కంటల నీ యుత్తరము దొంగినది.

ప్ర—వాడను దొంగిలించెను. అందువలన నే నీని జంప వలయునని యోచించుచున్నాను. వీని నవశ్యము చంపవలెను.

అప్పుత—చంప వచ్చును. అయిన నింకొక పని జేయుట మేలని నాకు దోచుచున్నది. బాబుల నోళ్ళుకొని వీనిని బిలుచుకొని ఆము పీఠాధిపతిగ, రాజాగారి కార్యదర్శిగారితో జేరము గుడుగుకొనిన లక్ష దూపాయలు చేతిలో వేసికొన వచ్చును. ఈ యుత్తరములను దొంగిలించిన నీ యు వారి ప్రశ్నలకు సరియైన ప్రత్యుత్తరము లియ్యగలడు. సరియైన నిదర్శన

నములు చూపగలడు. పిమ్మట నీని మీ యిష్టానుసారముగాఁ జేయవచ్చును.

ప్ర—లాలా! నీ కెంతవచ్చునని యోజించితివి!

లా—అయ్యా! లక్షలు, నన్ను వసలిన మీకొక భాగమిచ్చెదను.

ప్ర—చీ! తుచ్చుడా! భాగము నాకిచ్చినపు! (శవమనుష్యులనుజూచి,) నీని నురిగీయుండు.

గోపీ—చిన్నాయనా! భిక్షుడనలదు. నన్ను గుడిగించి యైరం దారు దయచేసి వానిని నేడకు చంపవలదు.

అమృ—వానినిఁ జంపుటవలన మీకు నష్టము. ఈ కలుత్తరములు మీకెటుల దొరకనని వా గడిగిన మీ రేమి చేయవచ్చును; వీనిని నన్ను గోపీనాథసింగును, వీజప్పగారున కందఁప లక్షరూపాయలు దొరకును. వచ్చెడు లాభమును బోగొట్టుకొననేల.

ప్ర—నేనే బీజపూరునుఁ బోయెదను. మా పరివారము కొడుకు మాన్సింగును వీనినిఁ బిలుచుకొని పోయెదను. లాలా! నీకును భాగమిచ్చెదను. (కట్టువిప్పి) నీకుఁబ్రోదానమిచ్చితిని. లోపలికిఁబోయి భోజనముచేయుము.

గోపీనాథ—నాయనా! మృత్యువునకు వా ర్థ ముండుకు నీ వమృత రావుతోఁ గూడఁబోయి భవముఁ దీసికొనిరము.

ప్ర—అటులే చేసెదను.

నాల్గవ ప్రకరణము.

బీజపూరు పట్టణములో మసీదులలో నెల్ల గంటలుయై గుట ప్రార్థనభిమానమును గుంపులుగుంపులుగాఁ దుగుష్కులు సాయంకాల ప్రార్థనములకై మసీదులకుఁ బోవుచుండిరి. ఆకసమున నక్కడక్కడ నత్తత్రములు గనఁబడుచుండినవి. చంద్రబింబము తూర్పుదిక్కునఁ బొడముచుండెను. పట్టణమున జనఘోష కొంచెము కొంచెముగాఁ దక్కువగుచుండెను. సుమారినవది సంవత్సరముల వయస్సుగలిగిన బాలుఁ డొకఁడును, బదునాఱు సంవత్సరముల వయస్సుగలిగిన బాలికయొకఁడెను నొక మసీదులోఁ బ్రార్థన ముగించి యచట సమావమున నున్న యొక సమాధిచంత్రకుఁ బోయి, కన్నీరుఁ గార్చుచుఁ గొన్ని మట్టిపూల నా సమాధియొక బెట్టి “అమ్మా నీవు స్వర్గ లోకమున సుఖముగా నుండువు గాతె” యనిచెప్పిరి.

రసూలు—గయూనా! శీఘ్రముగా రమ్మ. నాకు నేఁ డెల్లయూపదము గానీక కాపాడవలెనని నీవును గల్గినది బ్రార్థనఁ జేసికొమ్ము యీమముగానుండిన తేవీవేళకు మరలఁ దగ్గి గారినిజూతుము.

గయూనా—అన్నా! నీకేల యింతటికష్టము గలిగినది. వివరముగాఁ జెప్పుము.

రసూల్—నీతో నే నాసంగతులనన్నింటినిఁ దరువాతఁ జెప్పదను. భిష్పడవసరముగాఁ బోవలయును. కొన్ని యేండ్లులను జేసి భోజనమున కింటికివచ్చి పోవలెను. గాజుగారి పని మీదనే నే బయటికిఁబోయినటుల నాయనతోఁ జెప్పుము.

రసూలుఖా నిటులఁజెప్పి చెల్లెలి నిండుకేబరిపి లోను
దన రక్షకభటులలో ముఖ్యుఁడును, ననకొప్పుడును నగు పట్టా
రరా వుండుచోటికేబోయి రహస్యముగా నిట్లనియె.

ర—మహాంఘ్రుండప్రగాన తత్త్వాని నీనుఁజెలిసియుండు
వచ్చునుగదా?

మ—తత్త్వానియా! హఁదేగదా మా కొండు ముందు మా
యిల్లు కొల్లగొట్టినవాడు? ద్రోహ, భగదూరుడు. భూమి
కుండు. మా నాయన చచ్చినకొ ఖైలో వోకినాడు. మాకు
కొందఱు దొంగలను బిలుచుకొనివచ్చియున్నంత్ర ప్రభలో మా
యింటిలోదూరి నూతెల్లి మొదలగు వారిజంపి, మామోహమును
దోచుకొనిపోయెను. నేను గాయపడి తప్పించుకొనివచ్చితిని.
ధనములేక పోయినందున, న్యాయాధికారులు నాపాపములు
లేకపోయెను. పాని జంపి నానిదీక్షిండు. ఆ ధ్రోహాని
గుఱించి నీకెట్లు తెలియును? నానిచ్చిన్ని ముప్పుదలచుచును.

రసూ—మనయూరి వెలుపలిభాగమునకుఁబయలు దూరముని
గంజాయియంగడికి నేటికొత్త, పాదకు వచ్చునట్లు తగిలెను
చున్నది. హిందువుల గుడికి సమీపమున నొకచుంగుడు గలవాఁడు
దంట ఆ గుడిలోఁ గొందఱు ముందుగా గుడిమీఁదికి వెళ్లవలెనని
రామునియంగడికిఁ జోయెనరకు. అచట రాజధోహాపు న్నట్లులు
జరుగుచున్నవంట.

మ—అట్లులేన నేను నా మనసునుల్లలుచు జోరు
వారిని బట్టితెచ్చెను. నహాబు గారి ముఖము నుండు నిమిషము నాకు
పడవలసినది.

ర—సూడదు, నేను బోవలెను. ఆగుడిలో రాజ్యసంబంధమైన మాటలు గొన్ని పాఠసీక భాషలో జరుగునట. అది మీఁకు చెలిచుదుగనుక నేనేపోవలెను. నీవు మాత్రము నాతోఁ గూడగమ్ము. మొగలాయి వారి ప్రేరణమీఁదఁ గొన్ని కుట్రలు జరుగునట. వాని నే నవశ్యకముగాఁ దెలిసికొనవలయును.

మ—శివాజీ, శివాజీకే బరమమిత్రుఁడు. శివాజీమూలము ననే వాఁడు నచ్చును. అది బీజపురు సంస్థాపమునకుపద్రవము గలిగించుటకు ముందును నీవు హిందువు వేషము వేసికొని వచ్చుటయే గను క్తము. ముఖమున గంధాక్షతలఁ బెట్టుకొనుము. తల్లవాటిని పిచ్చుటఁ దుడిచిపెయవచ్చును. ఈసమయమున మనము జాగ్రత్తగా నుండి సంగతులను తెలిసికొనవలెను. మంత్రులగు ననలతోఁగూడ నలదుర్గములో నున్నారు. మొగలాయివారి సేన, బొలల బాదులో నున్నది. మహారాష్ట్రలు శివాజీక్రంద హోద్యురకితో నున్నారు. కనుక మన మవశ్యమీ కుట్రను తెలిసికొనవలయును.

ర—నే నిండుకొబ్బోయి భోజనము చేసి, నాయనగారి గుమ్మరి నలపుతీసికొని శీఘ్రముగా మరల వచ్చెదను. నీవును భోజనము చేసి నిద్రిముగా నుండుము.

ర—సూడదు అంటే నిండుకొబ్బోయి, భోజన మొనర్చి యీ సంగతి నంతయుఁ దెలియఁగను నప్పుణ్ణానుకుఁజప్పి నెలపు తీసికొని మరల వచ్చి నిండుకొబ్బోయి వచ్చిచేరెను.

అంతట మార్బులు నిండుకొబ్బోయిరి. మల్లార్ 'రావు' రసూల భానుసకు హిందువునియుడుపులనిచ్చి, ముఖమున

గంధాక్షతలు పెట్టెను. వా రిరువురును గంధులను దువ్వుకులను రహస్యముగా నుంచుకొని బయలువెడలి, చీకటలోనే వట్టణ బహిష్కరదేశముం జేరిరి. అచటఁ గొంతఱు దుష్కన్యులను దొంగలును వారిని దోచుకొనిపోవుటకై దగ్గరకు వచ్చిరిగాని, ఆయుధపాణులై వేటొకబరువును లేక పోవునట్టివారి వర్తిగించుటచేతఁ గత్తిపోటుతప్ప వే తేలాభమును దొంగదని నిశ్చయించుకొని మఱలిపోయిరి.

మల్లారావు—రసూల్ గారూ, మన ముందుధనము లమై రాకుండిన మనకుఁ దప్పక ముప్పుగలుగును.

రసూల్—నిజమే. అదిగో వెలుఱు రగఁ దనచున్నది. ఆచోటుగానే యుండవచ్చును. హిందువుల మంత్రధ్వనుల శ్రవణధ్వనియు వినబడుచున్నది. అదిఁ మగుఁడుచోటనే గొంతుని యంగడి యుండవచ్చును. మంత్రధ్వనులు వచ్చుట మోగుడి నుండి యనియే తోచుచున్నది.

మల్లారావు—ఈ వినబడెడి సవ్వడి నిశ్చయముగ నాచెట్ల గుబురుమధ్యనుండు కొలిమిలయమునుండియే వచ్చిన రామునంగడి. నేనుముందుగా నాదేవాలయము చెంతకుఁబోయి చూచివచ్చెదను. నీవుఁగొంతదూరమునఁ బోయి యుండుము.

రసూల్—అట్లుచేయుట యసాధ్యకరము. భయపు రము నేక కాలమునఁ బోవుదము.

అంతట వారిరువురు నాదేవాలయము చెంతకేగి దాని ప్రాకారము నడుమనుండు నొకరంధ్రముప్రక్క నిలిచి, యారంధ్రమునుండి లోపల జ్వలించుచునున్న యొకహోమగుండమును, దానిప్రక్కనఁ గూర్చుండియున్న ముగ్గులు మనుష్యు

లను జూచిరి. అమువ్రువిలో నిరువురు ధనశేవస్త్రములు ధరి
యించి, గంధాక్షతలు వెట్టికొని బ్రహ్మణులనలె నగుపడిరి.
మూడవవాడు దేహముగట్టను బూచిబూసికొని, జడలు
కట్టించున్న తలమోటుకలను చలపాగవలం జాట్ట కౌపీనము
మాత్రము ధరించి, పద్మాసనము వేసికొని హోమగుండమునకు
ముందుగా నొక బిరుదోలుమీసల గుంపుండి, యెడమచేతి
వ్రేళ్ళతో మెల్లమెల్లన గుండ్రమాలికను గ్రిప్పించెను.

అప్పుడు, రసూల్—(రహస్యముగా) ఊరివారుగారు.
వీరిలో నిరువురు స్త్రీలు నొకడు యోగీశ్వరుడని నాకుం
దోచుచున్నది.

మల్లార్—అట్లులేన నీ విటనుండుము. నే నీదేవా
లయము చుట్టుకొని లోకలిక్తేగి వారెవరైనను వారి నడిగి
తలిసికొని మఱివచ్చెదను.

అంతట మల్లార్ రావ గుడిచుట్టుకొని పట్లగా నడ
చుచు గుడి వాకిలికివచ్చి నిలిచి, వారలకు నమస్కారముచేసెను.
ధనశేవస్త్రములు ధరించినవారిలో నొకడు తటాలునలేచి
మల్లార్ గొఱునుజూచి “పిలువబడక యాయధ్ధగొత్తివేళలో
నీ విచటి కేలవచ్చితివి? నీ వెవడవు?” అని యడిగెను.

మల్లార్ గొఱు—అయ్యో, నేను చిత్తూరిలోనుండుచిదా
నందస్వాములవారికి శిష్యుండ. నన్ను నిత్యానందుడని పిలు
తురు. కొంతమనియుండి నే నీకట్టణమునకు వచ్చితిని. రాత్రి
ప్రార్థనకునందునను వచ్చును వచ్చుచుండుటచేతను, నిశ్రమించు
టకై యిచ్చటికి వచ్చితిని.

మొదటి బ్రాహ్మణుడు—(అతని అనుచరులతో) పన్నెండు
మఠములున్నవి పొనిలోకి వచ్చి బాసి. చోట్లను నిలుచును.

మల్లార్—(అయ్యో, కొంచెము నిలుచునాటి) పన్నెండు
విశ్రమించుట కించుక చోటివ్వము. అతఁడు నిద్రపోయినాడని తెలుసు.
నేను మిక్కిలి బడిలియన్నాను.

బ్రాహ్మ—ముందుగా నావలచువ్వము. పోవవచ్చు మీకు
నిన్ను నెట్టిత్రోయుదుము.

మల్లార్—అయ్యో, యీలాంటి మఠము నీలేదు?
కొంచెము నిలుచునాటి చోట్లవ్వము. నేటికి పన్నెండు కదలేదను.
నాపైఁ గోపగించకుము.

బ్రా—ఇది కాళి కాదేవాలయము. నిలుచుము.

మల్లార్—(అంతట నిండిచుట్టుకొని) రహస్యము నుగియించు
చోటికివచ్చిచేరెను పానియపు రాగర్హస్యము. అతఁడేమియుచూచి
వీరెవ్వరైనది గనుపట్టవలెనని యుండెడిది. బ్రాహ్మణులను పానియకొను
మాట లీ క్రిందివిధమున నుచుండెను.

మొ-బ్రా—(యోగినిఁ జూచి) ప్రహారీసింగ, అబ్బాయి
దేవదో నీకుఁ దెలియునా? నేను తదాపరిత పాపములవారి
శిష్యుల నెలుంగుదునుగాని వీరిని నే నప్పగించు నామిదేను.

యోగి—(సవ్వసము) పవ్వకడన నేమి? నాఁ డేమి
పేరునుగుంట్ గడిగెను. పానియవారిల పరిచయములు!

మల్లార్—(మల్లగూ రహస్యమును) విచారించి. ప్రహారీ
సింగుడు, అదో పాపముగాని, అదో పాపముగాని, అదో పాపముగాని.

రహూల్—(మల్లగూ) పానియవారిల పరిచయములు
గమనింపుము.

యోగి—అయ్యో! ఆ కాగితములు నీ కెక్కడ దొరకినవి. వానిలో నేమియు మోసము లేదుగదా? ఎటువైత నీవిధభాగ నిచ్చినను. (నవ్వుచు) నీవు నాడే పెద్దలలోఁ గలసియుండువు. నీయన్యన్యము చూచితి; నాచేతఁబడియు బ్రదికితివిగదా! ఎవ గాతలుపుఁదట్లినది? (నిదానించి) మౌన్సింగ్! తలుపు తెరువుము. ఇద్దరే రొవలసినవారు. ఎక్కువజన మగుపడిన ముందుగాఁ దెల్పుము.

మౌన్సింగుతలుపుఁదెఱచినతోడనే యుద్ధలుమనుష్యులు లోఁ బిడి బోయిరి. వారు జ్వలించుచున్న హోమగుండము చుట్టకు వచ్చినతోడనే వారిముఖములు స్పష్టముగాఁ గనఁబ డెను. ఆయిగురువురిలో నెక్కువ వయస్సుగలవాఁడు బిజాపూరు రాజ్యాంగ కార్యదర్శిమని కస్తూల్ తెలిసికొనెను. నిన్న వాఁడు ముఖమును గుడ్డతోఁగప్పతోనియించెను. గొన వాతనిఁ గుర్తె టుంగజాలకుండిరి గాని, యతఁడు గూర్చుండినవిష్ణుటం గప్పను దీసినందున సోఁడు బిజాపూరు ప్రభువు. (అ) ఆదిల్ షా యని కస్తూల్ నిశ్చయించెను. కొంతకాల మందఱును మోసమున నుండిరి. విష్ణుట కార్యదర్శి మౌన్సింగుతో నిట్లనియె.

కావ్య—అయ్యో, రొగితముల పెట్టుము; హాకిముసిద్ధ ముగా నున్నది; నీవు చెప్పినవగు నిశ్చయజేనా?

లొప్పంగు—అవును. ఈయన మహాత్ముఁడు. ప్రపంచ ములోని సమస్తవ్యభివృద్ధియులం బిక్కక, పక్షిపాతములేక సర్వ సమృద్ధి, తదేకాధ్యాయముగల్గి, సమస్త పరిపాలనములందాం ద్రు లుండి, పై రాగ్యములతో నుండవలసివచ్చెను. గొనకు కొక్కచోట నునికొట్టలేదు. ఈయన నవాబుగారిమీఁద ననుగ్రహముంచి

యిచటికి విజయముచేసిరి. ఇంతవఱకు యీన యాత్మ భావనమును నుండుటచే మీలో మాటలాడలేదు. అప్పుడు ఈ యుద్ధవిద్య కార్యముల వదలి యిటకు వచ్చుట మనభాగ్యవశము అని యుత్తరు వైసపెంటనే కొగితముల నిచ్చుచును.

యోగి—స్వర్ణము, ముందుగా స్వర్ణమును గావలయును. దేవాలయము గట్టించవలయును.

కార్య—(నవాబునుజూచి) అయ్యో! అదియే, నీరముద్ద కాగితము లేదు. క్రథివుయొక్క భవనమును లాగుటకు బస్సిన యుపాయముగాని వేటొకటిగాదు.

లాల్సింగు—అయ్యో, తొందరపడినదియును. కార్యములు తొందరపడినది జక్కబడినా? ఇదిగో కొగితముల సంచి (యోగివంకి జూచి) అయ్యో, తేలుననచ్చురా!

యోగి—తేలువుము. తీస్తుముగాఁ గానియు.

(అంతట లాల్సింగు జాబులనల్లి) ఇదిగో (జబ్బ) యిది మంత్రిచేవ్రాలు.

కార్యదర్శి—(జాబునుదీసి చదువుకొని నవాబుచేతికిచ్చుచు, అహా! మంత్రిగా రెంతటిద్రోహమున కొడుగట్టెరి. సంస్థానమునే యారంగజీబు చక్రవర్తి స్వాధీనము చేయుటను నమకట్టెరి. మీరును జదివిచూడుడు. (లాల్సింగునుజూచి) ఈకాగితములలోని యక్షరములను నాయుద్ధముగదల పొందెడి చేవ్రాలును రెంటిని బరీక్షించి మీప్పుకొను మీకెట్లును.

ప్రహర్యింగ్—కూడదు. కూడదు. కిమురొక యేకాగితములు గాని వచ్చినవారుగాని, యీ చోటనుండి కదలకూడదు.

కాగ్య—నీవెవడవు. వోరు మూచూము?

ప్ర—నేనెవడనా? నేనెవడనా? (బూడిద క్రిందనున్న కత్తిని చూచి) కడలగుడను. కడలిన మీ ప్రాణములు మీదిగావు.

మోన్సింగ్—కత్తి నెత్తికొనుము.

సవాలు—కొందరవడగుచు లాల్పింగడిగిన నిచ్చెదము.

లాల్పింగ్—బుప్పడే యుమ్యవ లేను. పారిచేతి కియ్యవ లేను. కాయన వాత్సల వేనుదనీయడను.

ప్ర—కార్యదగ్గిగాదూ, భవమిచ్చి నేనేమూత్ర వంశు శిషుచేయను. సవాలు నిటనదలి మీనుపోయి భవము తేవల సినది. నాస్నేహితుడు మోన్సింగ్ రూపాయలపంపుల మోసి కొనిన చుప్పను.

సవాలు—కాగ్యదగ్గి, నీవుపోయి వైకమును దెమ్ము. అతడు చెప్పినట్లు నేనిచటనే యుండెదను.

కాగ్యదగ్గి—నేను నిన్నొంటరిగా వదలిపోవుట యుక్తముగాదు.

ప్ర—నీవు సత్యముగాఁ బ్రవర్తించిన నేభయము నుండదు.

సవాలు—అయ్యో, పొమ్ము. వానికి ద్రవ్యపేక్షయే గాని నన్ను జంపవలయునని యక్కఱలేదు. నాకు భయములేదు.

కాగ్యదగ్గి మోన్సింగును లాలాను విలుచుకొని వెలువలి కేగెను. మట్టిరగావును రసూల్లానును సంగతులన్నియు గమనించుచు, గంధమునుగడి చూచుచు మునుపున్న పోటనే

నిలచియుండిరి. అప్పుడు ప్రహర్షింగ్ నవాబునకు నమస్కరించి నవాబుగారు తన్నుం గొప్పాడునటుల ఎడ్లకొడుగువలన నతనికై సత్యముగా బోటుపడి సాహాయ్యముచేసిపోయెను. నవాబుగారు బహుయుము నాలోచించి దాని కిటుల నే వాగ్దత్తము చేసెను. అంతట ప్రహర్షింగ్ గారికి “నేనా పాతుమారు” అను సంకేతసూక్ష్మముతో నవాబునొప్పును గూర్చి వేషమున వచ్చుచుండినట్లును, బోటుపడిన సురభివలన నాపి టప్పిటకీ నవాబునుం చెప్పుచుండినట్లును జన్మము.

వారిటుల మాటలాడుచుండగా మూన్సింగ్ లాల్స్ లింగ్, కార్యచర్చి, వీటునువ్వులును లోకోనీకీ పోయి. మూన్సింగ్ రూపాయల సంచిని ప్రహర్షింగు ముందట బట్టి “మనకుజెప్పిన పదివేల రూపాయలకుం గా నధికముగానో యిచ్చిరి” అనిచెప్పెను. ప్రహర్షింగుగొండుకొని నవాబును, మంత్రిగూడు వెంటనే వెనలిపోయి. లోన్సింగు వారితోడనే పోవుటకు బ్రయత్నించు గాని ప్రహర్షింగు వానిని బలాత్కారముగ నీడ్చి కూర్చుండబట్టి నిలిపెను.

నవాబుగారికి ప్రహర్షింగునుబట్టి చాలసేలలో నుంచు టకైనను, లేక చంపుటకైనను గావలసినంత గుంధభటుల గుంపు సమీపమున నుండినను దాను ప్రహర్షింగునకు జేసిన వాగ్దానమువలనను, మంత్రి గుట్రతోడజేరిన యితర ఎత్తగ్గల నతనిమూలముగఁ దెలిసికొనవచ్చునను గోరికచేతను, ప్రహర్షింగువలన నితర సాహాయ్యమును బొందవచ్చు ననునట్లు కమువలనను, నాతని కేమాత్రమును గీడు చేయఁబడదు. రసూల్ఖాన్ మంత్రిపుత్రునికి బ్రయమిస్తుండనందున, నీయనుచు

తము గొంతెగ్గుచు రసూలుగను దెలి యానవనందలి నమాబునకుఁ
వెలిసిం ప్రాణమును కనుమునకు లుగును ననుచు రసూల్
బలుకుటబడినయే గనునది లోకమునందుమా పరమములను గమ
నించుచు ముల్లర రొప్పుతోఁగొనుడ నారంభముప్రక్కన నుం
డెను. నవాబు పోయిపోయెటనే లొల్పింగు ప్రహర్షింగునుజూచి
తనభాగపు ధనమునకు నుపన్యసి యుండెను. ప్రహర్షింగు గామా
టమాట్రముననే కనుబట్టిచేసికొని పొలమున నున్నట్టి చానితో
లొల్పింగును పోయినదనట్లు “హీ! గుమ్మరా! భవమా నావ
లెను! అది నెప్పుడు లొల్పింగు నా దెబ్బతగిలినంతనే క్రిందబడెను.

ప్ర—మాన్సింగ, ఇతఁ వీనిని జంపివలసినచే. వీనిప్రా
ణముల నిలుపుట యుక్తముకాదు.

మా—ఇదిగో, యుర్రా! డుదీసికొని వచ్చుచున్నాను.
(లొల్పింగున కద్దరు సురప్రహ్లాదుల జేతబట్టుకొని పోయెను.)
అప్పుడు భటులందఱి మాచుమండిని రసూలుగనుదత్తఁడను
మనము లొకట్రక్క. పోయి యున్నపటవలయునని ముల్లర రొప్పుతో
జప్పి “ప్రహర్షింగ, మాన్సింగ, నిలుపుము, నిలుపు” మనుచు
గత్తిదీసికొని లోకట్రా దుమికెను. పానితోడినే మల్లార్
రొప్పును “హీ! హీ! మహాదేవ!” అనుచు గత్తినిదూసి
కొని గోడపై నెక్కి లోక సేనదుమికెను. అంతలోఁ ప్రహర్షింగు
తెగును గోడనెక్కి. యలుగిది దుమికెను. మాన్సింగును గోడ
నెక్కి దుమికుట ను నిగ్గుము గానుండెను. అని, యప్పుడు రసూలు
తనకత్తిని పానిమీదకి పోయివేసివందన నని యాతని మీసన
స్పర్శి, పానిని గొప్పగాయమును గలుగఁజేసెను. అయినను
పానిని కత్తిగ్రహించినది వెలువలికి దుమికెను. రసూలునును

మల్లార గొవును వారిని వెంబడించిన దేవభక్తులచే నిలచి, అగులుచేతను, బెబ్బచేతను మూర్ఛనొందిన లాల్పింగును జూచి, శొంతనీరు వానినోటబోసి పూనిది లేవనెత్తిరి అప్పుడు గొంతవడికి లాల్పింగు నేడదేటి మూర్ఛించి నా రింపురము గని యుట్టనియె

లా—అయ్యా! మీ రెవరు? నన్ను జూచి వచ్చినవారే గలెటుపోయిరి! నాబంగార మెక్కడ? భయ మెక్కడ?

రసూ—నీబంగారము పొందినాను. స్త్రీలము బోవునపుడు బంగారమేల? ఇప్పుడెందులకు బంగారం కలవనమీనా? దొంగలు పాటిపోయిరి. భయపడవలదు

లాల్పి—అయ్యా, బంగారముతోనే నేనంత ప్రసాది తిని. పరదేశములో ద్రవ్యములేవమున్న నట్లు బీదలయచ్చు.

మల్ల—మీరల నెచట నెచట దొంగలెరువలసిందే.

లాల్పి—బంగారును బోగొట్టుకొని బీదలయెరువలెరుజచ్చుటమేలు. అయ్యా, యిచట నేమిట గొంతబంగారమును నన్న దేమో వెదకిచూడుడు.

రసూల్—మల్లార గొవు, ఇక్కడనే నా రెదివెను. వెదకి చూడుము. వారు పరుగెత్తినపుడు గొన్ని సవరములు జూచి యుండవచ్చును. ఏటి వాని కెప్పుడు.

మల్ల—(గొన్ని సవరముల వేటుకొనితనిచ్చి)లాల్పింగు, ఇదిగో, గొన్ని సవరములు దొరికినవి. తేపు పేరువనుచూడుము. ఇక్కడ గొన్ని సవరములు దొరకును. మేము పోయినను ప్రాద్దయినది.

లాల్పి—అయ్యా నన్ను వదలి పోకుడు. నన్ను మీతో

జే నే టిటికికొనిపోయెను. తేనున్న బ్రహ్మింగ ముడిలవచ్చి నున్న జంభును.

అంతట వారిగుఱును నానిని బట్టుకొనిపోయి వట్ట గొల్ల గొవలీనాంధ్రయుద్ధ మ్మగించి వానికినిర్దోషున సంరక్షణఁ జేయుచును చెప్పిరి. ఆభటులు లొల్పింగునుజూచి యతఁ డెవఁ డనియు గాయ చిత్రని కేల తగిలిననియు వారి వడిగిరి.

రసూల్లాను దానికి పాడెవఁడైనదియును దనుచు దెలియ దనియు, గాయముగిలిన వాల్కుఁ దొరిలోఁ బడియుం డెనియుం, దాను వాని జూచి బోలెఁబూని యచటకే దెచ్చివట్టునుఁ జెప్పెను.

రసూల్లాను గాయము చందన హాని నిటులవదలి, ముసుపు నిశ్చయించుకొనినప్రకారము తట్టబీనిఁ జూచుటకు మల్లర రావుతోఁగూడఁ రాముని గంజాయియంగడికిఁ బోయెను. అచటఁ గడఁగిమీదఁ గుంచుచున్న నారాముని ప్రక్కనే వాకిటి తిన్నేమీదఁ నారిగుఱును గూర్చుండిరి.

రాముఁడు—గదరమ్యా మీను? ఈయధరాత్రి వేళలో నిచట కేల వచ్చితిరి !

మల్ల —అయ్యా, మేముఁడచేతస్థులము, ప్రొద్దుపోయి యూపట్టణమునను వచ్చిచేరితిమి. ఈనమంతటను వాల్కుక్రము కొని చినుగులు గాయమందుటచే నిచట విశ్రమించి నిద్ర పోవుటకు వచ్చితిమి.

రా—ఈయట్లు రాత్రికిఁ గొందఱి కదైకు నిడువఁబడి యున్నది. ఇచ్చటకెవ్వరిని రానీయఁగూడదని వారు చెప్పి గుఱున్నారు. మీ నిచట నిలిచిన వారికిఁ గట్టముగా నుండును. కాబట్టి మీను వేతొక చోటకే బోవలయును.

మల్లు — కోవలసియుండిన బోడుగనిచ్చుటకు నీ తీసికొనుము. ఈచినుగులలో మేము బట్ట కట్టుచుంటున్నాము. ఇప్పుడు వడదు. చూచితివా యామెలుపు? (అని యామెలనుచూచి జూపెను.)

రా — సమీపమున గోసాయివాడు యుండునున్నాడని ప్రక్కనే చింతచెట్లనడుమ భవానీ దేవాలయమున్నది. అచటజోయి పరుండుడు. ^{అప్పుడు} అప్పుడు లేచిపోడు.

మల్లు — ఈయర్ధరాత్రి వేళలో నదిగూ బోయినను మమ్ము దొంగలనుకొని రాజభటులు పట్టుకొందును. ఈవాడూ బైటకుజోవుటకును సాధ్యమిడు. పాము బయటకు వెళ్లునను మేము పోము. మూయొద్ద నామెలుగలనున్నవి. మమ్ము మేము గాపావలసికొనుగలము.

కట్లు వాడు చూడరాదుమరియు, అప్పుడు వచ్చి వారిలో నొకడు వాకిటికివచ్చి, చూసెననిది. అప్పుడు రాముని నడిగెను. "రాముడు జరిగినదిగతి నెఱుఁగువాడని జెప్పెను. అంతట వాడు కట్లని జేతికిట్టిసికొని "ఎవరుమీరు? పెద్దమనుష్యులు రహస్యలోచనలో నుండి వేళ నివారించుచు తొందరచేయనేల?" అని మల్లరగావు నడిగెను. అని భయంకరాకారమును గంభీరభవినమును పొందు పట్టిన జేయను సంగతి స్పష్టముగా మల్లరగావుచేత జరిగెను.

మల్లు — (మహారాష్ట్ర భాషలో) అయ్యో, నీ నొక బీద గోసాయివాడును. వీడు నాకట్టుబడు. మల్లరగావుచేట్లుకయిచటికి వచ్చితిమి. మీకేమి దానితో గాపావలెను?

తణ్ణాబి — నీవు గర్విగానున్నావు వీడెలమూటగూడ లేదని

మల్లు—అది సంవత్సరము ముందుగాని గూడదని
మరియు ముల్లులను భిక్షాసేవీనికి బ్రాహ్మణేరిగొని రుణమొసేను.

త—నీది మరలదుగా సగతిలికం బోవును. ఇచట
నిలువగూడదు. అదిగో, దేనిగుడియన్నది. అవటకం బోము.

మల్లు—మమ్ములబోవునుటకు నీదేమి కారణమన్నది?
నీ వెదనియ్య!

త—(ఎనిమిదవవృత్తును గెల్చులనే త్రిగొని యుద్ధసన్న
భులుగా సులడుటలతోచి, యడ్డుముగా పట్టుకొని) అయ్యా,
భిక్షాసేవీదేవ. మీతొగ్గెలతోచి, ఒకటి నొకరు పోయివలదు.
నేనెగిరిపోతే మునుంగుదును. నన్ను గొజరిగియను. నిదానిం
పుడని. నిదానింపుడు.

త—(లోలినుండి వచ్చి కత్తిదూసికొనిన తనమను
ష్యుల నిర్వీర్యతతో) నిదానింపుడు. కత్తులను గ్రహించెట్లుండను
తోందనవివలదు.(మల్లురగాపుతో) ఎవడవు నీవు! నాసంగ
తని చెలియక ముట్టలుండితివి. నీ పేరేమి? నీయూరెట్లు! ఇవటి
కేలవచ్చితివి?

మ—నేను గోసాయిని. సంగతి వలననే చెప్పిగాయం
దని. నాపేరునీతి అంటి. మాయూగు పునహాసవిహారి. ను. నేను
గొంత రహస్యశ్రేణి పనివిహారం బ్రహ్మగుగుచ్చ కచటికి సంగం
బడితిని. ఇప్పుడే యూభి వానీ దేవాలయములో సతనిం
జూచి ముట్టలుండివచ్చితిని. ఇచ్చట గొంపలకినిం జూచుటకై
యెళిని నీ బంగారుది వచ్చితిని బ్రహ్మగుగుచ్చ దేవాలయము
లోనే నున్నాడని. మరల రప్పించిన, మీను సమ్మన్తించయ
మూలము. జక్కగా చెలియను.

తణ్ణాజీ యంతటఁదనమునుభ్యులుతో పోకొనినట్లు ముచ్చట
గును బిలిచికొనిరన్నని దేవాలయమున గల పదు పాతాళాదుల
గూడ నొకచో గుంబరటచేత మల్లార్చనపు పెండ్లితో పాటు
దూసికొని తణ్ణాజీపైకి “హార్, హార్, నవో నవో” అనుచు
దుమికెను. రసూల్ తణ్ణాజీతోగూడనున్న మనుష్యుల గొంతులు
కెను. మల్లార్చనపు మాత్రము తణ్ణాజీ తీవ్రముగా భయము
పైవల దగిలి, రక్తము ప్రవహించబోచుచును. గుంబరటచేత
టవిని రాజభటులు వచ్చుటఁగని తణ్ణాజీయును మునుముచ
రుండును బెరట్టకొనుండి తప్పించుకొని కుంగి తీవ్రముగా
రసూల్ను బుర్రె తీవ్రము వీధిలోని రాజభటులను జూచి
తణ్ణాజీతలఁ దీయువానిని పేరురూపములు బహుముఖములై
దను” అని చెప్పెను. అనేకులు రాజభటులు తణ్ణాజీని బట్టకుట
బోయిరి. కాని యొకఁడవను నూనిఁ బట్టులేదు. గుంబరటచే
దిన మల్లార్చనపు మడిచిపోవుటకు నిష్ఠము లేక రసూల్ను
తణ్ణాజీని వెంబడింపక నిలిచి, తనచేతిగుడ్డను మల్లార్చనపు
గాయము తగిలినచోట గడ్డను అప్పుటికిని రక్తము ప్రవహి
ముగా నాచోటఁ గారుచుండెను. రసూలు చేతిగుడ్డయును గడి
సెను. అప్పుడు కొందఱు గుంధభటు లచటకువచ్చి, నారితో
నొక పెద్దమనుష్యుండు రసూలునుజూపి గొంతునితో నిట్లునిడు.
వీడెవఁడు? ఆమనిమీని బాడిచినవాఁడు మీడెనా ?

రా—అవును. వీరిగుఱ్ఱరే పోట్టుడినాను. మీడే హత్య
చేసెను.

పెద్దమనుష్యుండు—(భటులనుజూచి) అయ్యో! వాని
కత్తిపైవఁగూడ రక్తము కనబడుచున్నది. వానినిబట్టికట్టుడు.

అంతట భటులు రసూల్ ఖానును బట్టి కట్టివేసిరి. ఆ పెద్దమనుష్యుడు రసూలునుజూచి నీ వెనుడే వని యడిగెను. అందుకు రసూలు ఖానును దుగక వాడేయనియు, పానెవ్వరైనదయు, మదయునును గాను జొప్పకున్నది పానెకెల్ల ఆనను దెలియుననియు ధైర్యముతో హాస్యము చేసెను. వారప్పుడు మల్లరంగవునకు గొరిచము నీటిని ద్రాగుటకిచ్చి, తడిగొన్న గాయముమీఁద జుట్టుపొనిని గూర్చుకొండబెట్టి, వాడు ఖాను గాయముంగలగఁ జేసినవాడు తల్లాజీ యని చెప్పి రసూలును విడుదల చేయఁజని డుభేదారు రసూల్ ను విడిపించి యతనితో నిట్లనియె. “అయ్యా వారిని వేడను. మీ పేరేమి? కొత్తవాలు గారికి గొత్త జరిగిన వృత్తాంతమంతయుఁ జెప్పవలసియున్నది. మహాంశులుగూడఁ బట్టణము లోనికి వచ్చుటకు ప్రారంభించితి గుటలు నిశేషముగా జరిగినట్లున్నది.

రసూల్ — నేను రసూల్గా ననుపొందను. మతండ్రి అప్రభు.

ఉభే — అయ్యా, దయచేసి తుమింకవలెను. మిమ్ము గులుకు శరీయక మీ కుంకాధ మొనర్పితిని.

రసూల్ — (సవ్యచు) డుభేదార్, కొంచము నీటిని దెప్పించును నేను నాముఖమును దుడుచుకొనిన నన్ను మీరందఱును గులుకుకట్టుకలరు. మీరు మీయుద్యోగ భర్తమునే సఱవేర్చితిరి. మీపలనఁ గప్పలేదు. ముందుగా ప్రణవైద్యుని రప్పించి మల్లరంగవునకుఁ జకిత్సఁ జేయించుడు. ఆయంగడిపొండచ్చుకేగెను, పొనినిబట్టెఁడు, పానికి తల్లాజీ వృత్తాంత మంతయుఁ దెలియు.

రసూల్లానుడు త్రువుచేసిన ప్రకారముగా పోయినాడు. దొంగ
మనుష్యుని, ప్రకాశవైద్యునిచేసికొనివచ్చుటకు బంధు, కొంఠిని
రాముని వెళ్ళి తెచ్చుటకు బంధు వెను. కొంతసేపటికి ప్రకాశవైద్యుని
దువచ్చి నల్లరకపువనకు గట్టుగట్టెను. బంధులు ముల్లరకపు
నొకయింటికి దీసికొనిపోయి, యథట నొక శిష్యునివచ్చి
యందు వానిని బంధించెట్టిరి. రసూల్లానుడు వచ్చిపోయిన
పోయి ప్రక్కనేయుండెను. రసూల్లానుడు ప్రకాశవైద్యుని
డఫేదాగుండు తనకు కూరుని, జరిగినవంగతియును ముగియించి
టకు నల్లరకపునొద్దకు బంధులు. కొంతసేపటికి బంధులు కొం
దలు గొమునిగట్టి యీడ్చికొనివచ్చిరి. అప్పుడు రాముని
దేహమంతట నున్న గ్రమ్మియుండెను. వసుమతుల శిష్యులు
చుండెను. దేహము పడకుచుండెను. ముల్లరకపు వైద్యుని
యుండెను. వాడు రసూలును జూచినచో నీ సేవకును
కాళ్ళమీదకు బడెను.

రసూల్—(రామునిచూచి) ఊరి నొంగి! తప్పు.
నీ వాడినమాటయేమి! నేనా వానిని గొలువజేసినా!

రాము—క్షమించవలెను. నాకు ముందుగా. నాకు
లనక దప్పిగమే. మీరిట్టివారని తెలియక నేనొకరిచేరినా. మీ
నాకునిగ్గు. దయయుంచి కాపాడవలెను. నాకు తెలిసిన సంగతి
యంతయు చెలిపెదను.

రసూల్—తెలుపుకన్న నీ దేహము. రాముని గ్రమ్మ
లకుండియగును. నిజము చెప్పితి వేని. నాకు ముందుగా
డిన నీతలపోవును. తెలియునా!

రాము—అయ్యో, చికిట్లను విప్పింపుము. పిచ్చుటఁ జెప్పినను, మిక్కిలి బాధగానున్నది. దాహపలనకుఁ గొంచెము నీటినిఁ దెప్పింపుము.

వాడిటులఁ బ్రార్థింపఁగా రసూల్లా నచటనున్న యొకపిందూభటునిఁ బంపి, కొంచెము నీరుఁ దెప్పించి, రామున కిప్పించి, హానికట్లు పుష్పించెను. రాముఁ డానీటిఁద్రాగి, దప్పిఁ దీర్చుకొని రసూల్లానుతో నిట్లనియె.

రాము—అయ్యో, మీరును, మల్లరై గొవును పచ్చుట కరిగడియగుమునుఁగు తల్లూటి యిద్దఱుచునుఘ్యలతో నాయంగఁ జికివచ్చును. ఇదిటలోఁ బ్రవేశించుటకు మునుపే నాలుగు ప్రక్కలను జూచుచుండుటకు ఎగువాండ్లను నియమించి బయటనిలిపిరి. వారు మిక్కిలిరహస్యముగా నూటలాడుచుండిరి. ఆమాటలు చక్కగాఁ జెటమలేదు. ఎవరో ప్రహర్షింగునువాడు తనుయుద్ధ కుశలముగోసియునుతోఁగూడఁ పచ్చునటులఁ జెప్పుకొనుచుండిరి. పానితో నూటలాడి శీఘ్రమునఁ బోవలేనని నునుకొనుచుండిరి.

ర—వాగు నీయంగడి కింతకుమును పచ్చడైన వచ్చి నుండును?

రాము—నీన్ననాయగలేననునది పొకమనుష్యుడన నాయుద్ధం పచ్చియగుచును. రాత్రికిఁ బరరూపాయలు, అద్వైతీని గొట్టి పుట్టి, పానముకొవ్వగును గానీయవచ్చేనీ, తమ కాయలు గొట్టుటలేదు. పచ్చు. పుట్టించి, నాచేతిఁ బరరూపాయలు పచ్చును నే నాదుల కొప్పుకొని నుట్టులే చేసితిని.

డఫేదా—నీవేల యాసందితి జూరను ముందనుకొనలేక
పకపోతివి?

రాము—అయ్యో, నేను బీదవాడిను. గుటుందినది.
ఎవరైన నొక పెద్దచునుష్యుడు నాలుగురూపాయలన్నియు గీటి
కొని గది నొకంత్రకి వగలుట తప్పినా? గది పెద్దదిగా
లుటయు ముందుగాఁ దెలుకబడివలయునా? నేనుష్యునిగా
నను మఱియొకరియ్యగా?

ర—నీచేతఁ గొగితములు దొరికినవిగాని. వానిని
గతియేమి?

రాము—వారు పోయినతరువాత గొగితములు బట్టలు,
ఇంటిలోబడిముండుటఁజూచి, దేహమువేలిగిరితి అలోకలంకారము
తిని. అప్పుడు నా కీసంచిదొరకను. ఇందులో నీయుల్లిము
లుండినవి. (అని యాసందిని రసూలే ముందటఁ బెట్టెను.)

రసూ—(జాబులనుచూచి) ఇది మహారాష్ట్రభాషలో
ప్రాయఁబడియున్నది. నా కొభాష తెలియదు. మల్లారావు
లేచిన తరువాత వానిచేత పీనిఁ జదివించినతను.

మల్లారావు—కొగితములూ! ఏమి కొగితములు?
నాకు చూపుము. నాకు చెందవచ్చేలు స్వాధీనముకొలేదు.

అంతట రసూల్లాను దీపమును పునిప్రక్కనఁ బెట్టించి,
జాబులను వానియెదుటఁబెట్టించి, వానిఁ జదువమనెను. మల్లారా
రా వాజాబులచూచి, యపిశివాబేయొక్క మనుష్యుడైన కొ
మేశ్వరశర్త చేతఁ బ్రహరసింగునకు ప్రాయఁబడినవనియు, ఇందు
లో మహారాష్ట్రులు ప్రహరసింగుయొక్క సహాయము కోరి
యున్నారనియుఁ జెప్పెను. రసూల్లా సంతట నాయుత్తరములఁ

దీసికొని, మల్లార్గంపు నొక పల్లకిమీదఁదెట్టి వానియింటికిఁ దీసికొనిపోండని రాజభటులకుఁ జెప్పెను. అందుచుమునఁ గొల్వలుతో మాట్లాడి పిమ్మట నింటికిఁ బోవునటులను జెప్పెను.

అయిదవ ప్రకరణము

రసూల్లాను మల్లార్గంపుతోఁగూడ నిల్లువదలి పోయిన తరువాత, అట్టజూల్లాను తనమేడమీఁది గదిలో నొంటరిగాఁ గూరుచుండి బీజపూరు సంస్థానముయొక్క రాజ్యాంగస్థితిని గుఱించి తలపోయుచుఁ గొన్ని కాగితములఁ జూచుచుండెను. ఆ కాగితములు బీజపూరు సంస్థానముయొక్క వాయవ్యపశ్చిమ ప్రదేశముల పాలనాధికారులు వ్రాసిన యుత్తరములు. అందులో శివాజీమూలకముగా జరుగు కుట్రలవలనఁ బర్యవ్రాసిన ప్రదేశములలోనివారు, వారి కెదురుతిరిగినట్లును, శివాజీ యారంగజీబుతోఁ జరిగిన బీజపూరు సంస్థానమును బట్టుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించు చుండునట్లును గనఁబడుచుఁబడి యుండెను. అట్టజూల్లాను బీజపూరు సంస్థానమున రాజ్యాంగ కార్య నిర్వహించుడును, సేనాధిపతియు, నవాబునకు మిక్కిలి నమ్మకమునఁబాడునను నయినందున, నవాబుగారి కింకార్యములను గుఱించి యోచింపుచున్నను. బీజపూరు పట్టణము లోపల మొగలాయివారికి సాహాయ్యులుగా నుండువారనేకు లుండిరి. రాజ్యాంగమున సాగుచలఁ బోగట్టుకొనినవారును, నవాబుగారి యాగ్రహమునకుఁ బాస్రలయినవారును, మొగలాయివారి కాస్రలుగనుండి, పట్టణములోపలఁ గుట్రలఁబన్ను

చుండిరి. సంస్థానమున త్రిమౌన ఖాన్ మహమ్మద్ వంటి వారు కొందఱు తామే సవాబులుగావలె వహించుటతో నొరంగ జీబు కుట్రలకు లోబడియుండిరి. బిజాపూరు సవాబు మహమ్మదీయులలో షియాయును నొకతెగనగు శిల్పముడు. ఇతనిగ జీబును, అప్పుగానును, బిజాపూరులోని ముఠాగొరవలు మహమ్మదీయులును సున్నీ తెగవారు. సున్నీలకును, షియాయులకును బరస్పరవిరోధము కలదు. అందుచేత వరు గొరవలు మొగలాయివారికి సాయముగా నుండిరి. అప్పుజిల్లాను సున్నీలతోఁ జేరినవాఁడగునూ సత్యభిధానుడు అతనితోఁగలది గాజుగారికి నమ్మకముగా రెంబొంగపుర బసులు చూచుచుండను. ప్రస్తుతము బిజాపూరు సంస్థానాధిపతియైన నవాబు (సీ), ఆడిల్నాను నీయఫ్ జిల్లానునందుఁ బుష్కలమును ముఠామును ప్రేమయు నుండెను. అఫ్ జిల్లానునును నవాబుగారి ననురాగము గలిగియుండెను. కాబట్టి యాసంస్థానమునకు నున్నవ యాచనవి యెల్లరు దనకుఁగలిగిన కష్టములవలెనే కుట్ర ప్రతిక్రమముకై యప్పులాను దీక్షలోఁచనఁ జేయుచుండను.

ఈ సంస్థానములోఁ జేరిన రాజ్యములలోఁ బానువ్య పశ్చిమదిగ్భాగములయందుండుజను లొండుభాషావృత్తి గుంపులు గూడుటయును, సవాబుగారిచే నియమింపబడిన ముఠాకాగులను వారు తనవృత్తియు చేయుటయు, శివాజీ వంటి ముఠాను మహమ్మదీయుటకుఁగూడ సవాబుగారి యుత్సాహమున నొధిక్కు పడుటయు, అఫ్ జిల్లాను మనస్సుప గలసత్యభిధాను ముఠామును గలిగించెను. ఏకకాలమున నొరంగజీబుతోను శివాజీతోనుయుద్ధము

పెట్టుకొనుట శుభము గనుక వెంటలైనను సదుపాయముచేసి యొకనితో మాత్రము యుద్ధము పెట్టుకొనుటకు యోచించుచుండెను.

ఇటులుండఁగా నగుజోదయమున నొక బాలుఁడు తలుపుఁ నట్టుటయును, దనభటు లతనిఁ నలుమఁగొట్టుటయును గమనించి తెలిసికొని, ముఘజులను తలవాకిటికిఁబోయి, యా బాలుని విలిపి, వచ్చినచని యేగుని హని నడిగెను. అంతట నా బాలుఁడు ముఘజుల నుగడియొద్ద జరిగినవృత్తాంతమంతయుఁ దెలిపి పెట్టుకొనిపోవనే రసూల్ ఖాను తల్లహాలునగ్గఱకుఁ బోవ తనకు గనుక నింకికి కాలేదని యుఁ జెప్పెను. అఘజుల్ ఖానామాటల వినినచోడనే తల్లహాలుతోఁ బ్రయాణమై, తన భటులతో నలువదిమంది యుగంకాత్రను బిలుచుకొని గుడ్డు ముఘజుల నెక్కి రసూలుండువోటుకిఁబోయెను. రసూల్ ఖానుండు వోటున కఘజులను చేరినచోడనే, రసూల్ తడురేగి, లోపలికిఁ బోడి తల్లిపల్లె రసూలుండుగఱలో, గూర్పుండఁబెట్టెను. అఘజుల్ ఖాను ప్రక్కనఁ గూర్పుండినచోడనే మల్లసరావు కన్నీటిం గూర్పుచు, నెయ్యిపై నుండి యుట్టనియె.

మ—అయ్యా! ఈపిష్టి దక్కాదీ నాకుఁ బ్రాణాపాయమునఁ గలుగఁజేసెను

అఘజుల్—భగవంతుడవలదు. ప్రాణాపాయ మేమియు నుండుదు సావాకాశముమీఁద నెన్నదియగును.

మ—తక్కాదీ లంకను బట్టణములలో నేగనుండును. వానిఁ గని పట్టి తిమ్మటను నునుమ్యులఁ బ్రసాదము. మాఁ దెక్కిడనైన నొక గోనఁ గూర్పుటములో దాగియుండును.

అ—తల్లాజీ బిజాపూను లోకలికివచ్చి, యింకను ని
జేసెనుగా! ఎవడురాబెట! మీలో నొకడెవడోయి యిట్లు పలు
గావలివాండ్లనుజూచి తల్లాజీ యిచ్చటికి వచ్చివంగెను. వెళ్లి
పట్టణమునుండి వెలువలికి బోవువాండ్లను శోధింపచేసి పల్కాజీ
యగువడిన వాని నిచ్చటికి బట్టి తేవలసిన దని చెప్పెను.

అని చెప్పగాఁ దక్షిణమే యొకమనుష్యుఁడు బయలు
దేటిపోయెను.

అ—(రసూలునుజూచి) రసూలే, నీ ముఠాదనుష్యులను
దీసి యాయుడుపులను ధరించుకొనుము. నీవు హిందూ
దుస్తులతో నుండుట చక్కగాలేదు.

ర—ఈ డఫేదారుఁ డాదేశము చేయుచుండిన నటులనే
చేసెద. నేను వారిస్వాధీనములో నుండునంగితి మొదలెడిగా!

అ—చీ! నీవు వారిస్వాధీనములో లేవు నీవు పరిగ్రహ
యుడుపులను ధరించికొనుము.

రసూ లటులనే ధరించుకొని యక్కజుల్ఘానును రసూర
ముగాఁ బిలుచుకొనిపోయి, రహస్యముగా, ముఠియంతయు
భవానీ దేవాలయములో, జరిగినదంతయు తెలిపెను.

అ—అహ! ముఠి యెంతటిద్రోహమున కొడిగిట్టెను.
వీఁ డింతటి యసత్యవాది యని నే నెన్నడును దలచలేదు.

ర—నాయనా, ఎటులనైనను వానిఁ గాపాడవలయును.
అతనికుమారునికి నాచెల్లెలి నియ్యవలెననియు మనము నిశ్చ
యించియుండలేదా? ముందుగా వానికి జరిగినదంతయుఁ దెలి
పిన నతఁ డొకవేళఁ దప్పించుకొనవచ్చును. వానిని మన్నింపు
మని నవాబుగారిని మీరు ప్రార్థింపుఁడు.

అ—నేనిరుపురికిని బాధలేనిసూర్యమును యోజింప వలెను. నవాబు నన్ను నమ్మినవాడు. మంత్రి మనకాప్తుడైన పాడు. నీవు మంత్రి గుమారునొద్దకుఁ బోయి యీసంగతులను దెలిపి, తగిన జాగ్రత్తపడుమని చెప్పుము. నేను నవాబు నొద్దకుఁ బోయి, వారి కాపడ రానినిధమును యోజించెదను. కొత్తాలు తిన్నయింటికి ద్రోహ మంచడివాడుగాఁడు. కాబట్టి వాడు మనకేమియుఁ జెడుపుచేయఁడు. అయినను లాలానోటి కేమి చేయవచ్చును వాఁడేల జరిగినసంగతుల దాచును. కావలె వారు వానిని గొత్తాలుదగ్గఱకుఁదీసికొనిపోయినటులనున్నది.

ర—మనమును కొత్తాలుదగ్గఱకే పోవుట యుక్తిము. సూర్యోదయము కావచ్చినది. తీర్పుముగాఁ బోవలెను.

రసూల్ఖా ననినమాటకు అఫ్జల్ఖాన్ సమ్మతించెను. వారిరువురును బరివారసహితులై బయలువెడలిరి. ఈ టిగాండ్ర గుంపు ముందునఁజెను. రక్షకభటులు వెనుకనడచిరి. అఫ్జల్ఖానును రసూల్ఖానును రెండు ధవళాశ్వములపై నెక్కి రక్షక భటుల నడుమఁ బోవుచుండిరి. తెల్లనైన యుడుపులను ధరించుకొని బంగారు సరిగదువ్వలువలఁ బైనపేసికొని, యెఱ్ఱిని సరిగతలపాగలు ధరించి, స్వారిచేయుచు, నడువీధిని జనుచున్నవారి యాకారములు చూచువారికి, వింతయు, వేడ్కఁగఁగూలుపుచుండెను. అంతఁ గొంతసేపటికి వారు కొత్తాలుగృహము చేరిరి. అచట ముందుఁగ్రక్క నొకగదిలో లాభింగును పంపిండ్లబెట్టి యుండుట రసూలు చూచెను. వాడట నిలువక కొత్తాలు కచ్చేరి చేయుచోటికిఁ బోయిరి.

అకొత్తాలు పారసీకదేశస్థుఁడు. అతఁడు విశేష కావట్య

మును, బుద్ధిసూక్ష్మతయుఁగలవాఁడు. చిన్నతనమును జన్మించి జదువుకొనియుండెను. ఆతఁ డనేకసంవత్సరములు పీఠాధిపతి సంస్థానమునఁ గొలువుఁగొలిచి, సవాబునొద్ద సమ్మతిముపడినది. బుద్ధిమంతుఁడను పేసబాబు, యీ యధికారమునకుఁ గొంతసేవ ఈ యుద్యోగములో మిక్కిలి స్పృహఁపడినుపేరు నితఁడని నంగీకరించెనుగాని, లంచములు తీయుచుండటవలన ధనికులకు మాత్రము మంచివాఁడుగా నుండెను.

ఇతఁడు మిక్కిలీ భయంకరమైన యాకారమును గలవాఁడు. ఇతని గొప్పదైన ముఖమును, వెంటుపైని కనులును, నిడివియైనవాడియు, నల్లనైన రూపును, గతిపట్టిన వానివలెను, వీక్షించినవారికి వెఱచు గొలుపుచుండెను. విచారణ చేయునపు డితఁ డెంతటి యాశ్చర్యకరమైన సంగతి వినినను, సప్రయోగములేదు; కఠినశిక్ష విధించునపుడును వ్యసనమును గనఁబఱచినదిలేదు. ఇతనికిఁగల యధికార మింతింత సాధు. గొప్పవారిఁ దలదీయుటలో మాత్రము సవాబునకుఁ దెలుపఁబడెననీగాని తక్కినవారిఁ దలదీయుట మొదలగు శిక్షలను విధించుట కితనికి బూర్ణాధికారముండెను. కాళ్లనఱకుట, చేతులునఱకుట, ముక్కుకోయుట మొదలగునవి ఇతఁడు చేయునవ్వెడివి. రసూల్ ఖాను కొత్వాలుదగ్గఱకుఁ బోవుటను ముందు నాటిరాత్రి యిద్దఱికి ఘోరమైన గాయములు తగిలిననుండెను. పినశవముభ వానీదేవ్యాలయముచుంఁతఁ బడియుండెను. రసూల్ ఖాను నాఁడర్ధరాత్రి వేళలో పట్టణము వెలుపలఁ దిరుగుచున్నదియగుటగావలివాండ్లును, రాము సంగడికి వచ్చినందులకు సాక్షిదారు మొదలగువారును సాక్షులుండిరి. తత్కాలిని జూచినందులకు

రాముడొకడే సాక్షి. ప్రహరసింగును జూచినందుకు లాల్పింగొకడేసాక్షి. ఈసాక్షులు నష్టదశగినవారు కారు. కాబట్టి కొద్వాలుదగ్గఱను బోవునపుడు రసూల్లాను మనసు కలవరముగనే యుండెను.

ఆపుల్లాను కుమారునితోగూడ నాకొత్వాలు కచ్చేరీలోపల బ్రవేశింపఁగ నే, కొత్వాలుపుల్లానుకుమాత్రము సలాముచేసి, మర్యాదతో గుర్చించి, కూర్చుండుమనెను, గాని రసూలున కేమాత్రపు మర్యాదయుఁ జేయక, యతనిని దీక్ష మేనదృష్టితోఁజూచుచుండెను. ఈసంగతిని గమనించి యాజుల్లాను కొత్వాలును రసూలునుజూపి యతఁడు తనకుమారుడే యనిచెప్పెను. గాని కొత్వాలు దానికేమియుఁ బ్రత్యుత్తరమియక యూరకుండెను.

ఆ—రసూల్! రమ్మ, కొత్వాలుగారు పనిమీఁద నున్నారు. నామాటలు వారించని దూరలేదు. ఇన్నిదినములు వారిగుండిన మర్యాద యుపుడు వారిని వదలినట్లున్నది. మన మింక నిలుచుట మేరగిండు.

కొత్వాలు—పోగూడదు, కదలఁగూడదు, ఆపుల్లా, నీవుమాత్రము పొమ్ము. ఇదటనీవు నిలిచితివేని నీకు వ్యసనము కలుగును. ఇంక నిదట బహుగఁబోవుచుగతులు నీకు వ్యసనకరములైనవే. నీకుమారుని కత్తిమీఁద రక్తము గనఁబడుచున్నది. దానినిగుఱించి విచారించుట ను. (రసూలువంకఁ జూచి) హారు నీవిషయమునఁ జెప్పడుమోటల కేమి బదులు చెప్పదవు?

ఇది యథాజ్ఞాన గుమారులగు చేయఁదగినదనియూ? సత్యముగాఁ బలుకుము. దైవసాక్షిగాఁ జెప్పుము.

ర—అయ్యా, నేను దుంటరిని గాను, రాత్రి సుఖముగాను గాను ఈ డఫేదారు నడిగిన సత్యము జరిగిననుంగతిసంగతియొందెలుపును. నావలన దోష ముండుననియు, లేనిదియు సత్యము తెలుపును.

కొ—నీవు రాత్రి గోసాయివేషమును బూని, ఇంకొక మనుష్యునితోఁగూడఁ దినుగుచుండలేదా?

ర—అవును, మాతండ్రిగారు తలపెట్టమీఁదనేపోయితిని.

కొ—డఫేదార్, రాత్రి జరిగిననుంగతులను చెలుపుము.

డఫే—అయ్యా, రాత్రి సుఖము పండ్రంగునగుంటల కిద్దఱు గోసాయీలు ఒక గాయము చెందినమునుష్యుని పట్టుకొని వచ్చిరి. గాయము చెందిన వాఁడు దూరదేశస్థుఁడు. వాఁడు స్త్రీ దేశపుభాష మాట్లాడుచుండెను. వాఁడు తనకుఁ గిండ్లదేశమున గాయముతగిలినదనియు, తన్ను దొంగలుకొట్టెననియు జెప్పెను. గోసాయీలు వానిని మూయునట్లునగలి గుచుటకొరపొయిరి. వానిని మేము రాత్రి యొకఁడకమీఁదఁ బెట్టి యుండి, యుదయమున నిచటకే దెచ్చితిమి. అదిగాక గురుదయమునఁ గొంగలుభటులు మాతోఁ జేరినవా యారివెంటఁ బోవ నీదేవ్యాలయముదగ్గఱకు పోయినప్పుడు, అచట వారివేషముగఁ జెను. ఆశవముపై నజం దెములుండెను. ఇవియు పొడియుండినట్లు ముసకును గుడికిని నడుమఁ గొన్ని మొవారీలు చల్లఁబడి యుండినవి. త్రోవలో రక్త ముండెను.

కొత్తలు—మీయొద్ద నొప్పిగింపబడిన మనుష్యుఁడేమిచెప్పెను.

డక్టర్—ఎవరో ప్రహరసింగట, మాన్సింగట. వారిరువురును, అదే వ్యాధియములో వాని పది వేలరూపాయలదోచుకొనిరట; గాయపడిచిరట సంస్థాన కాగ్యదర్శిగారు కూడ నచటికి వచ్చియుండిరట. వానిమాటలలో నేమియు నర్థము కాలేదు.

కొ—మీయొద్ద నొప్పిగించినవారెవరు? వారిట్టివారని దెలిసికొనలేక పోయితిరా?

డక్టర్—ఒకఁడు మాత్రము మల్లరరావు అని యనుకొనుచుండిరి. వేతొకఁడెవఁడో దెలియదు.

ర—మఱియొకఁడు నేను.

కొ—నేను నట్లే యనుకొంటిని. డక్టర్! వానిచేత నానుభవము లుండినవా?

డక్టర్—భేటములు, ఖడ్గములుగూడ నుండినవి.

కొ—ఆ నూనుభవము లెక్కడ?

డక్టర్—అయ్యో, ఇదిగో నాయొద్దనున్నవి. రసూల్జాను నాచేతికిచ్చెను. (అని కత్తులను జూపెను.)

కొ—సరి, కత్తిమీఁదను భేటముమీఁదను రక్తముతగిలియేయున్నది. రసూల్జా, దీనికేమి సమాధానము చెప్పెదవు.

ర—నేను చెప్పవలసినది తరువాతఁ జెప్పెదను.

కొ—(భటులతో) గాయము చెందినవానినిఁ దెండు. అని (భటులచేఁ బిలిచికొనిఁబడిన లాల్పింగునుజూచి) నీవెవరు? నీకిగాయ మొనర్చిన దెవరు? నీవెక్కడనుండి వచ్చితివి?

లాల్సింగ్—నన్నెవరు గాయపూచిరో నానుడు దోయదు? గుడిలో నన్ను దోచుకొనిరి, నేను పరిచేతిని.

కొ—ఏదివేలరూపాయిలా?

లా—కాదు. నాతోటి బీదవానికి, పదివేలరూపాయి తెట్లువచ్చును? నాయెద్దనున్న స్వల్పధనమును దోచుకొనిరి.

కొ—ప్రహరసింగా దోచుకొనినా?

లా—ప్రహరసింగవరో నానుడు చెలిమిదు.

కొ—నీ కేవల గాయము చేసినది చచ్చిపలమును.

లా—యోగివేషమున నున్నది. దోకెడును, పాత యొకడును నన్ను దోచుకొనిరి. ఆవెనుక స్త్రీలు గోసాయిలువచ్చి నన్ను లేపి నాను దాచుమునని నీటిచ్చిరి.

కొ—ఇద్దరు గోసాయిలూ? (సమూలునుటచే) అందులో నీవాకడవుగదా?

ర—ఆమాట నేను ముండఁజేసి చెప్పియుంటిని. నాతో గూడ వచ్చినవాడు మల్లరంపు.

కొ—నీవేల యాచోటకేబోయితివి. వివరముగాఁ దెల్పుము?

ర—నేనుపోయినది రాజ్యంగ సంబంధమైన కార్యము అది మిగుల రహస్యమైనది గనుక ఆప్రశ్నమునకు నేను తగినము చెప్పవలసినదిలేదు. దాని నడుగఁదగినవారికి బదులులేవు.

కొ—కాగ్రత. ఇక్కడ రహస్యములు సరిపడవు.

ర—ఆవిషయమును గుఱించి నేను మూ నాయనతోఁ జెప్పితి. అంతమాత్రము చాలును.

అగ్నిజ్వాలా—అవును, నాతో జెప్పెను. అది నీకు జెప్పఁదగినది కాదు.

కొ—హత్యజరిగి, నీకుమాయనికత్తికి నెత్తురు తగిలియున్నది కాబట్టి యతినినడత సందేహస్పదముగా నున్నది. దాని కతఁడు నమ్మలేనిన సమాధానము చెప్పవలసియున్నాఁడు. గొము నంగడిదగ్గఱ జరిగిన దొమ్మివ్యాజ్యమునకును నీకొమారుఁడే గుండ్లరపు చెప్పవలసియున్నాఁడు.

గొ—నేను దొమ్మివ్యాజ్యములు వేయువాఁడను గాను. శ్రామిణుని గాను. గొముఁడు నిచటనే వచ్చియున్నాఁడు. వానిని విచారింపుము.

కొ—డగ్గేదార్ నీకుఁదెలిసినది చెప్పుము. (భటులను జూచి) ఆ గొమునిఁ బిలుపుఁడు.

డగ్గేదాగుఁ డంతటఁ దనకుఁదెలిసిన విషయమంతయు వివరముగాఁ దెలిపెను. ఒకభటుఁడుపోయి గొమునిఁ బిలుచుకొనివచ్చెను.

కొశ్రావీ—గొమా! రాత్రి నీయంగడిదగ్గఱ జరిగిన సంగతియంతయుఁ దెలుపుము.

గొ—రాత్రి నాయంగడిదగ్గఱ నీరసూల్గానుకును తణ్ణా జికిని కొన్ని మాటలు జరిగెను.

కొ—తణ్ణాజికిమా, ఏమి! శ్రామిణుఁడవహా! తారు మారుగ మాట్లాడుదుము.

గొ—అయ్యా, నేను ద్రాగలేదు. నేను ద్రాగఁగూడదని యానఁబట్టుకొని యున్నాను. సామితుఁడుగఁ జెప్పెదను నిశ్చయముగా తణ్ణాజికితోనే యూయన మాట్లాడెను.

కొ—డఫేదార్, ఎందు గోనీయూ వేషముతో నుండెనుగదా?

డ—రసూల్లా! చెప్పినది యనియేగదా!

కొ—ఓమా, రసూల్లాను తక్కువగా నేమి చెప్పెను. నిజముచెప్పెను. లేకున్న నిన్ను రిసీగనుదును.

రా—నేనేల యబద్ధమాడవలెను! (రసూల్లాను చూచి) ఈయన ప్రహర్సింగుతో మాట్లాడినట్లు తక్కువగా నేమి చెప్పెను. తక్కువగా యాయనతో శివాజిని గురించినను నేమూ చెప్పెనూ డెను. ప్రహర్సింగున కేమీసమాచారము చెప్పవలసియున్న దనియు తక్కువగా చెప్పెను. ఇంతలో నితనితోఁగూఁపి నుండినను ను ఘోషం తక్కువగా బాడిచెను అంతట వానిగుఱ్ఱికి బ్యాజ్జి మాయెను నేనుగూఁతలు పట్టెని. రక్షకభటులువచ్చిరి. తక్కువగా పరుగెత్తిపోయెను. వానినిబట్టుటకు నేను వెంట నేను గ పట్టెని.

ర—చీ! తప్పుడుకూతలు గూయగుము.

రా—అయ్యా, నానిమాటల వినుడు. అలాడు మను ఘోలనుబంపి నన్ను గట్టించెను నాచేతుల వాచి. నున్నవో చూడుడు. తక్కువగా యిచ్చిని కొగిరిములపంజరసూల్లానుకొద్ద నున్నవి అతని శోధించిన దొంగును. వాని నేను చూచితిని.

కొ—సరి, ఈరసూల్లాను మూలముగ గజద్రోహులగుటలు, విశేషముగా జరుగుచున్నవి. నేను దాక్షిణ్యము చూచువాడను గాను ఇటువంటి విషయములలో నిర్రక్షణ శిక్ష విధింపవలసినదే. (రసూలునుచూచి) ఇదిను నీవేమి చెప్పియు బ్రయోజనము లేదు. నీవు శిక్షకు బాగుండవు.

అ—(కొఱాళ్లు సేవకులు రసూలుపైఁ బడుటఁ జూచి కత్తిదూసికొనిలేచి) రసూలే! లెమ్ము, రమ్ము. ఈతొత్తుకొడుకులలో నెవరు మునుపుచచ్చెదరో చూచెదము. మనుష్యుల నేనలు బైటనున్నాడు. వా రిచటనుండిన వీరితల లిదివఱకే యెగిరియుండును. బిస్మిల్లా!

ర—(చేతిలోనికత్తిఁ బడవైచి) నాయనా, నిదానింపుము. న్యాయసూక్ష్మముననే నానిర్దోషత కొఱాళ్లునకుఁ దెలిపెదను. అబ్బనూడిన యీగడియకో యిక్కఁ గొంతవడికో శిక్షగలుగును. మనకు దొమ్మియుద్ధము వనిలేదు.

అ—చీ! ఇప్పుడు దేశమునఁబుట్టి వీనికి భయపడి కత్తిని గ్రందవైచుట సరియా?

కొ—అయ్యా, అఫ్జల్లా, న్యాయసభలోనా కత్తులనుఁబయోగింపవలెను? అదియుఁగాక మీరిచట నొంటరిగా నున్నాడు. నాభటులలో నొకరిద్దఱుచచ్చినను మీరుతప్పించుకొని పోలేను. కత్తిని లోపలనుంపుము. మంత్రిగారి యుత్తరువయ్యెడువఱకు మీకొమారు నంపుటకు సాధ్యపడదు.

ర—నాయనా, తొందరపడకుము. రాజుగారి కీసమాచారము తెలిసినంతలోనే మనభయముతీరును. రాజునోహుల మనువేరు మనకు రాఁగూడదు.

కొ—అఫ్జల్లాగారూ! మంత్రిగారు సాయంతనము మాత్రము కట్టలుమునకువచ్చును. అంతవఱకు మీరిచటనే యుండుడు. ఆగదీ మీకు విడిచియున్నాను. మీకు భోజనము సిగ్గము చేయుట కుత్తరువు చేసియున్నాము.

ర—నాయనా, మన మాగడిలో నుండుట మేలు.

కొత్వాలుగారూ, సమీపమున గాజభటులుగలవచ్చు. కొంతగా
చుచుండగా, గొమ్మని యుష్టుము లేక మీ పాపములు పట్టించి
యెటుల నుండెను? ఆవిషయమును మీను చక్కగా
యోచింపుడు. తక్కిన సంగతులను దిద్దివేసి వదిలివేసెను.

ఇటులంజెప్పి రసూలు తనతండ్రిని బిలుచుకొని కొత్వా
లుచే దొడవబడిన గట్టలోనికి కొత్వాలుతో, గుండుతో, కును.
ఆగడి కుర్చీలతోను, మెత్తలతో నుండిన ముంపములతోను
గ్రింద బరువబడిన రత్న కంబళ్లతోడను, పానోహార్థమున,
విశాలమైనదియునై యుండెను. ఆగడికి గుండుప్రక్కల గవ
క్షము లుండెను.

కొత్వా—రసూల్లా, మీ యుష్టుమును కొంతవలస
నివట నాకు రహస్యముగా జూపుదును. నాని నేను శోధన
చేయవలసియున్నది.

రసూ—అయ్యో, అవి సవాబుగారికి చూపవలసివచ్చి.
నవాబుగారితో పంబంధమున రహస్యమునుచూచు లో దివర్షివి.
కాబట్టి వాని నితరులను జూపవలసదు.

కొ—సరి, నేను పోయెదను. మీ యుష్టు, కొరము
మీరు చేయుడు. (అని బయటికి పోయెను)

అఫ్ జల్లా—రసూల, కొత్వాలువలన మన కొవడ
గలుగునేమో యని నాకు దగులుగానున్నది. సవాబును
చూచుటకును లేకపోయెను. ఇప్పుడు రహస్యములు దివర్షియైను.

ర—నాయనా, భయపడవలదు. నేడు ధిక్కారము
కుమారుని రహస్యముగా మంత్రినుజూపింపబడిన నీరయూవా
రమును చెప్పటకుం బంపియున్నాను. మంత్రియు త్రవ్వలేక

కొత్తాల్లు మసల నేమియు జేయఁగూడదుగదా? మంత్రి నుమారుండు తనతండ్రికి జెప్పి మనకు గీడు రానటుల జేయును. ఒక వేళ నిచటి కిప్పుడే వలయునంత బలముతోఁగూడవచ్చును.

అ—మంత్రి యిప్పుడు శానుండు కలవరములో మన కేమిత్రిము సాహాయ్యమును జేయలేడు. నవాబుగారి యాగ్రహమునకు బాత్తుండును. నామాటల జెవిని బెట్టక పోయెను.

కొత్తాల్లు బయటకు వచ్చినతోడనే యొక నేవకుని బిలిచి రసూలుండు గది వాకిట నిలిచి, తనయుత్తరువు లేక లోపల నుండువారిని వెలుపలికి రానీయకయు, బయట వారిని లోపలికి రానియ్యకయు, జూచుచుండవలెనని యుత్తరువు చేసెను.

అబ్దుల్లాగారి వారముతో జేరిన యాక్టయుద్ధటుల వలన దన కేమియు నసానుములేక యుండుటకు నేనూరు యుద్ధటుల గనకు సాహాయ్యము పంపవలెనని కొత్తాల్లు మంత్రి నుమారుని కొక యుత్తరము ప్రాసీదంపెను.

ఆరవ ప్రకరణము.

పట్టాబీ మల్లురగావు చేతినుండి తప్పించుకొని రాము నుగడియ్యును. పట్టాబీ వనరుగై త్తిపోయి, వెనుకటి నీధిలోఁ బ్రవేశించి, తన బంధులను గలసికొని, గాయము పండియు దన తోఁగూడదు. బయట నిలిచి తన మనుష్యుని పాలచేత సత్తించు కొని పట్టాబీ వనరుని కేగెను. పట్టాబీ మనుకు బంధుమిత్రుల న్నవ్వమున తగిలించి శిష్యుల మారులతో నుండుకొని శిష్యుల మైన దేవా

లయములోపల వారు ప్రవేశించిరి. అచటకి నిలుల రహస్యము గావచ్చు మహారాష్ట్రులకు వండి పట్టుటకు యూగి వేయించుకో నొక గోసాయివాడు నివసించుచుండును. సగతి పళ్లెమొదలు వాడొకడే యచట గనబడును. మహారాష్ట్రులు రాత్రి రెండుగడియల ప్రాధునకు నచటకివచ్చి చేతుదుగు యదేవాలయమునకుఁ జట్టుప్రక్కల రెండుస్థైర్యముగ నున్న యే లేనందున రాత్రి వేళలో నెవరు నచటకి గాను కొబ్బరి యాదేవాలయమునకు మహారాష్ట్రులు వచ్చి నమస్కరించి మెవ్వరికిని లేకుండెను. అచటకి పట్టాబి నచ్చి దేవాలయము సుమారు మూడు జాములరాత్రి గడచెను. అప్పుటికి వంట పనులు ముగిసి, భోజనము సిద్ధముగానుండెను. పగలు వంట చేసిన సందేహస్పరమగునని రాత్రి వేళ వంటపనులు దేవుని వాడుక. సేవకుఁ డొకడు బహిష్కరించును. దావోయిలయము. దేవాలయమున రమారమి ముప్పదుగురు మహారాష్ట్రులుండిరి. తత్కాశీపోయి చేరిన గడియసేపునకుఁ బ్రసాదసింగు వచ్చిరి. బంపబడినవాడును వచ్చి చేరి ప్రసాదసింగు యాదేవాలయమున గనబడలేదనియు, దేవాలయము నమియించున మాన్సింగు మాత్రము చచ్చి పడియుండెననియు, రామనగడియచ్చి జరిగిన సంగతులు తన కొకవేగులవాడు దెలిపినందున దాను రాత్రి ముగాఁ దమటంకియగు నాచోటికివచ్చినట్లును జెప్పెను. పిజ్జ పూరు సంస్థానపు యుద్ధభటు లింక దక్షు వెనకి కని పట్టుటకు వత్తు రనుభీతితో, తత్కాశీమొదలగు వారు రెండుగడియల రాత్రి యుండునపుడే భోజనాది కార్యంబుల దీర్చుకొని బయలుపడలిరి. తత్కాశీ యొక సేవకునితో బచ్చిమటకునకుఁ జోయను.

తక్కినవారు వాఁయువ్య దిజ్ఞార్థమునఁ బోయిరి. అరుణోదయవేళకు నా దేవ్యాలయమున నొక మహారాష్ట్రుఁడు గుండ నిలువలేదు.

బీజపూరులో నవాబుగారి రాజగృహము, ఏ డంతస్తుల హర్షముగా నుండెను. ఇప్పటికి నాకట్టడముఁ గాంచువారు దాని వైచిత్ర్యమునను, గట్టినపాని బుద్ధిసూక్ష్మతను, మిగుల నాశ్చర్యపడుచుందును. ఇప్పుడు పైమిదైలు రెండును మనుష్యులకు నెక్కుటకు పీలులేక శిథిలమైయున్నది. ఆకాలమున వీధులుగాను, గృహములుగానుండిన ప్రదేశ మిప్పుడు బయలుగానున్నదిగాని, యాబయశ్శనడుమ పచ్చటచ్చటఁ గొన్ని మసీదులును, శిథిలమైనగృహములును గనఁబడుచున్నవి. నగరునకు దూరముగానున్న వీధులలో నిప్పుడు చిన్నపల్లెలున్నవి.

బీజపూరు నవాబుగారు గొల్లి భవానీదేవ్యాలయము నుండి వెంటి, తననగరు చేరువేళకు నుదయమునకుఁ బదిగడియలప్రార్థించెను. నవాబుగారు నగరును జేరిగనే మేడ మీఁదఁబడి యంతిస్తుననుండు తన శిష్యాగృహముఁ జేరి, యేకాంతముగా శిష్యులకుఁ బఠింపి, తన కప్పడొడవిన ముప్పుదప్పించుకొన వెరవుననుగుచు, జంతాక్రాంత వ్యాసయుద్ధే నందున మేలుకొనియే యుండెను. వెండితోఁ జేయఁబడిన దీపపుస్తకంబులయందు దీపములు వెలుగుచుండెను. పడమటిపార్శ్వమున గపాక్షములు తిలువఁబడి యుండెను.

నిష్కాగణముగాఁ దనమంత్రి నిత్యులతోఁ జేరి తన కేదురు తిరుగుట నవాబునకుఁ మిగుల నాశ్చర్యమును, వ్యసనమును, భయమును, గలుగఁజేసెను. ఈమంత్రి చిన్నతనంబున

నవాబుగారి తండ్రియొద్ద బానిసగా నుండి, ముతాని మునుగాగ
మును సంపాదించి, కొన్ని వాళ్లనుండి భవనము నిర్మింపజేసి, బోం
దెను నవాబును, తన తండ్రిని ములనుండి మునున్న వాడవనియు,
విశేషానుభవముగ లెగిన వాడవనియు, నీని యిటు గౌరవములని
యా యుగోగముననే నీనిని నిలిపియుండు వానియందున్న
నమ్మకముచేతనే యతనికి నవనదిపేర సేవనాలో మృత్యువచ్చి, మొగ
లాయివారివలన నుపప్రవముగలుగనీయన శత్రురాజ్యముయొక్క
యుత్తర సరిహద్దులను గావించుట కిదని యాజను. వానికంటె
నమ్మకముగా నుండినవాడను అగ్గజుల్లామను. పేలూరిరా
జాజ్యంగమునలేడు. తన యుద్యోగిల్లాలోలో ముఖ్యులలో న
కొత్వాలు మంత్రికి సాధ్యమిచ్చి పంత్రివేతలో బాహ్యవలే
నుండెను. అగ్గజుల్లానునుండునల మంత్రిని మునుని కమ్మనకుల
నిశ్చయముచేయుటచే ముండునల మంత్రిని నిష్కముగ కొరవ
ముల నెఱవేర్చుటనుండుతనిని గట్టి ముండునలలేదు. ఈ
యోజనతో గాత్రియంతయు నవాబుగారు ప్రార్థనము
చుండిరి. అరుణోదయ ప్రకాశతోడనే ముతాని తనయులనున్న
సేవనులనంపి తనచేస్తాడును నీలకంఠాపురము, సురేపురము
దస్తగిరి సాహేబును కొల్హాలోదయమునకు కమ్మనము.
ఈ నీలకంఠాపుర కమ్మనమును తనయొక ముతానియొక
ముండును ఇతఁ డిరువదిసంవత్సరముల పరిపాలన నవాబుగారి
కొలుపులో స్వల్పవేతమున చేసినాడు. తన ముండునల
చేతను, సత్యప్రవర్తనచేతను నవాబుగారి యనుగ్రహమును
నమ్మకమును సంపాదించి, కొల్హానిఁ బరమునకు మమ్మను
వసూలుచేయుటకు ముఖ్యాధికారియను పేరికొరి యుద్యోగ

మును బొందెను. ఇతనియందు నవాబుగారికి విశేష గౌరవ విశ్వాసములు గలిగియుండుట చేత నితనితోఁగా ర్యలోచనము చేయుట వాడుక. దస్తగిరిసాహెబు స్వకులాచారములయందు విశేషాభిమానియు, హిందువులయందు మిగుల నసూయగల వాడునునై యుండెను. నవాబుగారు వారిరువురకును రెండు కుర్చీలనిచ్చి కూర్చుండ నియమించి యిట్లనియె.

నవాబు—అయ్యా, నీలకంఠ రావుగారూ! మహారాష్ట్ర భాషలో ప్రాసమున్న ఈ యుత్తరముల జదివి వానిలోని సమాచారముల నాకు చెప్పుము. మీకింది నష్టకమైనవారు నా కెవరును లేరు. (అని యుత్తరముల నతని చేతికిచ్చెను.)

నీల—అయ్యా! మీతండ్రియు, మీతాతయు నాయం దెంతయు నాదరమునే చూపుచుండిరి. ఇన్ని దినములును మీ సంస్థానమునకు నష్టకముగానే పనిచేయుచుంటిని. (ఉత్తరములఁజూచి) అయ్యా, ఇది శివాజి ప్రాసినది.

దస్త—అనుధముండా! వాడు మొన్ననే నుచకోటల రెండిని పట్టుకొనెనట. వాడుండు ప్రతాపగిరి కోట పట్టుట కసాధ్యమైననట. నీని పోరాటమే యొక్కువాయెను.

నవా—అతనిజదువనిష్టు. వెనుకమాటలాపవచ్చును.

నీల—ఈ యుత్తరము శివాజీ మొగలాయి చక్రవర్తి యగు బొంబగజేయిన ప్రాసినది ఇందులో మీకు హిందువులను మిగుల బాధపట్టుచుండవచ్చును, అందుచేత మహారాష్ట్రులందఱును మీ ప్రభుత్వమున కెదురు తిరిగి మొగలాయివారికి సహాయపడునట్లును దానికి బ్రతిఫలముగా

మహారాష్ట్రదేశమును శివాటికి జక్రవర్తివనలవలసినదని, ముం
వ్రాయఁబడియున్నది.

నవా—నీలకంఠ రావుగారూ! ఈసందర్భమున మనము
చేయవలసిన కార్యమును చెలుపుడను. మీరు రాజ్యాంగవిషయములలో
విశేషసాధనము గలవారలు.

నీలకంఠ—అయ్యా! నామాటలు మీ క స్వాయం
గలిగించు నేమో యని సందేహముగానున్నది. మీ రవస్థయు
చెప్పవలయుననిన చెప్పెదను.

దస్తగిరి—నీలినవారి యంతస్తును గౌరవమును గని
పెట్టి మాటలాడుము.

నవా—అవశ్యములేదు; మీను యుక్తిమని తోచినది
మీరు చెప్పెడు.

నీతి—ప్రజానురాగముఁ గాంచని ప్రభువు సాధ్య
మును, భార్యానురాగముఁ గాంచని పతిభోగమును, సోద్యము
లైనవే. పరిపాలిత పరిపాలకుల కన్యోన్యస్నేహము లేకున్న
నెప్పుడి యుండదు. తన్నొల్లని సతితోఁ గాభరము దేయు
భర్తకుఁ దనభార్యవలనఁ దనకేకాలమున నట్లు చెడుగు గలు
గునో యను శంకయు, భార్య పరపురుషగమనముచే గన
కవమానముఁ గలిగించు నను శంకయు నెడతగిక యుండి
యాతనిఁ జింతామగ్నమానసునిగాఁ జేయునటుల, బ్రజల
యనురాగముం గాంచని నృపతి కెప్పుటికిని సలహాయమును
భీతియు గలుగుటయు నెప్పుడి లేకుండుటయుఁ దట్టిండును.
మహారాష్ట్రము మీచేఁ బాలింపఁబడిన జనులై నందున వారిని
మీరు సామోపాయమున మీ స్వాధీనమం దుంచుకొనిన

మొగలాయివారిని జయించుట సులభసాధ్యము. ఏ రాజు ప్రజల మనస్వేపంబునకు బొల్పడునో అతని రాజ్యంబుపట్టుట శిశ్రువులకు సులభంబు. శివాబీ యవతారపురుషుండనియు, దైవానుగ్రహముం గలవాడనియు మహారాష్ట్ర కందటికిని నష్టముగలదు. కాంచెట్టి యతనితో సంధిచేసికొనియతనిని స్వాధీనమున నుంచుకొనుట గుండ్తము.

ని స్మరి—హిందువులగు అష్టగదా దేవతలు? వారలగు దైవ మిక్కడిది? జ్ఞానమెక్కడిది? వారిని జంపుటయే మనకు ముఖ్యధర్తము. కొంకణలో నేమిచెప్పియున్నది? అన్య మతస్థుని జూచినంతమాత్రమున జంపవలసినదనిచెప్పియుండ లేదా?

నవాబు—రాష్ట్రములోనిజనులనందఱ జంపిన పిమ్మట రాజెవరిని బాలింపవలెను. దేశమందంతట హిందువులుండుట చేత నందఱను జంపించి యాసని చేయుటలో నున్న మహమ్మదీయులను బోగొట్టుకొని నిర్ధానువ్యమైనతరువాత భూమి నేల వలయు గాబోలు. గురువులవారి యాలోచన ప్రకారము చేసిన శీఘ్రముగ గడతేరవచ్చును. గురువులు గారూ! మీ యాలోచన చాలును.

నీ—మీ గురువులవారి యిష్ట ప్రకారము మహారాష్ట్ర లను హత మొనర్చుటకే యత్నించినను నది యిప్పుడు కొనసాగునా? శివాబీ కోటను బట్టుటకు బ్రయత్నముచేయునెడల మనసేన నంతయు బ్రతాపగిరికే సంపదలగును. ఈ సమయమున మొగలాయివారి సేన పట్టణముపైకివచ్చిన, పట్టణము మొగలాయివారిదే. శివాబీతో గుండ్తము చేయుటవలన నీకు జయ

ముగలుగుట సందియము ; ఇచట బట్టణము పెరిగి ధీనమగుట నిశ్చయము. ఇంతయే మనసు గలుగులాభము శివాజీని మించి తనమున స్వాధీనపఱచుకొనవలయును.

దస్తగిరి—నవాబుగారూ! ఇశానిమూట సన్నగొడిం. ఇతఁడు హిందూమతపాతి. శివాజీన కి మనము యుద్ధమునకు బోవు సమయము మొగలాయివారి కేటలుల దేలిననును? ముందుగా మహారాష్ట్రల జయించిన మొగలాయివారిని సమగ్ర జయింపవచ్చును. ఇంటి కెలిచి రచ్చు గలువవలయునని వినలేదా?

నీల—అయ్యా, నే నింక నెలపుదీసికొనకను.

నవాబు—పొమ్ము. ఈవిషయమును గురించి దీర్ఘకాలం చన చేయవలసియున్నది. మీ రి సంగతులను రహస్యముగా నుంచవలయును.

అంతట నీలకంఠ రావు వెడలిపోయెను. నవాబును దస్తగిరిసాహేబును మంత్రిగారి ద్రోహమును గురించి ఘోరముగా యుచుండిరి. మంత్రి నేటులనైన జరిపించవలెనని దస్తగిరి సాహేబు పలుమాటలు నవాబునకు నొక్కి చెప్పుచుండెను. “సమయమున “దేవీ పాతుమాం” అను నొక శబ్దము రెండుమాటలు విని బడెను.

నవాబు (గురువులవారితో) సాహేబుగారూ! ఏమా శబ్దము? ఒక నేవకునంపి తెలిసికొనుండు.

దస్తగిరి—నేనేపోయి చూచివచ్చెదను, (అని బయటకు పోయెను.)

దస్తగిరి—(మొదలు గొంతవేయటకే వచ్చి) ఎవరో గోసాయివాడు వచ్చి నీధిలో వెళ్ళిపోతాడు. వానిబట్టి కట్టించుట యుక్తము. వాని గొత్తలునొద్దకుం బంపవలెను.

నవాబు—మీరుపోయి కార్యదర్శి నిటకుం బంపుడు.

దస్తగిరి సాహేబు సెలవుదీనికొనిపోయి తన కెదురుగా వచ్చుచున్న కార్యదర్శికి నవాబు పలుచుచున్నటుల జెప్పి యత నిని నవాబునొద్దకు బంపి తానింటకేబోయెను. కార్యదర్శి నవాబు దగ్గఱకు వచ్చినతోడనే నవాబుతన వాకిటగూయుచున్న వాడు ప్రహరసింగనియు, కొన్నిసంగతులను దనకుం దెలుపుటకై కడచినరాత్రి తనతోడ జెప్పినప్రకారము వచ్చినట్లును దెలిపి యతనిని లోపలికి బిలుచుకొని రమ్మని యుత్తరువుచేసెను. అంతట నాకార్యదర్శి వెలుపలికిబోయి యాగోసాయివానిని శోధనచేసి నిగ్రహధుడుగా నుండుటం దెలిసికొని నవాబు నొద్దకు వానిని బిలుచుకొని పోయెను. క్రొత్త హిందువును గజగృహములోనికి బిలుచుకొనిపోవుట చుచటజనుల కాశ్చర్యభయములం గలుగఁజేసెను గాని, కార్యదర్శి నవాబునకు విశ్వాసపాత్రుఁడు గనుక ఎవరును మాటలాడక యూహించిరి. వాని మిద్దెపడి పోయినతోడనే కార్యదర్శి ప్రహరసింగును ద్వారము వద్ద నిలిపి, తాను ముందుగా నవాబువద్దకేగి వానిని లోపలికి బిలుచుకొనివచ్చుటకు మరల సముజ్జ్వలైకొని ప్రహరసింగును నవాబునొద్ద నిలిపెను.

ప్ర—నవాబుగారికి నొక విన్నపము. తమయందు నాకుండుల పూర్ణమైన సమృద్ధిమువలననే నే నొంటరిగా మీ

సన్నిధానమునకు వచ్చితిని. మీయొక్క... కార్యము ననుసారము
పఱచుటకొఱకే నేనిచటకి వచ్చితిని.

నవాబు—భయపడక వచ్చినవనిని శీఘ్రముగాఁ దెల్పు
ము. మనసంగతులన్నియుఁ గార్యనిర్వహించెదమును. కొంచె
యన్నిసంగతులును బాపక చెప్పుము.

ప్ర—సరే! జాగ్రత్తగా వినుఁడు. మీరు మీప్రభువు
లను గాపాడుకొనుటకుఁ గొన్ని పనులను శీఘ్రముగను జాగ
రూకతతోను జేయవలయును.

నవాబు—అట్లగునా! చెప్పుము.

ప్ర—అవును మీరుగ్రతి నేఁడు పెండ్లిజాతుల కిచ్చి
వచ్చిచేరును; నిన్న ఆల్లలాయను గ్రామమున నుండెను. అత
డింతశీఘ్రముగా వచ్చుటకుఁ గారణమేమియో తెలియునా?

నవాబు—నేనతనిని రక్షనియ్యవలసివచ్చినది. అందువల
ననే యతఁ డింతశీఘ్రముగా వచ్చుచున్నాఁడు.

ప్ర—ఓహో! మీయాజ్ఞప్తకారమే యుత్తరము వచ్చు
చున్నాఁడనుకొంటి. మీరు వచ్చివారు; నిష్కలములు.
అతఁడు మాజనులలో వేగునను సహాయము తీసికొని జాగ
రూకతతోడనే వచ్చుచున్నాఁడు.

నవాబు—దురుద్దేశముతోడనే వచ్చుచున్నాఁడా! వివ
రముగాఁ జెప్పుము.

ప్ర—ఓహో! అయ్యుత్తరమును నీవు ప్రార్థించుచున్నది,
అతనిని నమ్మరాదు. అయ్యుత్తరమును జూచినంతట నతనికి విశ్వాసము
జాగరూకత కలిగెను. నాకు భవమే ప్రధానమనియు, భవమొ
సంగెడివారికి నేనెట్టిదనినైన జేయుదుననియు నతనియభిప్రాయము.

ముము. అందువలన నశేషునిన్న నలదుర్గమునుండి యొక మనుష్యుని నావద్దకు బంపెను. నేనికి ఒడికి బయలుదేరివచ్చినందున నాకు బదులుగా నాకుమారుడు డతనివద్దకేగెను. మిమ్ము నేడె చరిత్రవలయుననియు నందుకు మేము మనుష్యులను సహాయము చేయవలసినదనియు జెప్పి అందులకై లక్షరూపాయలు నాకుమారునిచేతికి మీమంత్రి యిచ్చెను. నాకుమారుడు ధనముం దీసికొనెనుగాని మనుష్యులను జేన్చుకొనుటకై యొకదినము సావకాశము కావలసియున్నదని చెప్పి, మఱి వచ్చి గుడ్డుపునీగిమీఁద నాంత్రి యీశట్టణపు సమీపమున నాబసగ్గఱను పచ్చెను. నాతఁడుండగు మోన్సింగ్ రాత్రి యాదేవ్యాలయములో దొంగలచే జంపబడినందున రాత్రి ప్రొద్దుపోయినను నేను నా బసకుఁబోయి చేరితిని.

సవాబు—చచ్చిపోయెనా? అయ్యో! పాపము!

మోన్సింగ్—అవును. నేను దప్పించుకొని పరుగెత్తి పోయి కొంతసేపు గడచి మఱి దేవ్యాలయముదగ్గఱకుఁబోయి వాని వెదకితిని వాడు కత్తిపోటుతగిలి చచ్చిపడియుండెను. అందువలన నేను నాబసకుఁ బోవు వేళకు రాత్రిమూడుజాముల ప్రొద్దాయెను. నాకుమారుడు నాతో నీసంగతులన్నియుం దెలిపెను. నేను నిన్నుఁగాసాడు తెలంపుతో నీసమాచారమంతయు నీతో చెప్పెదను వచ్చితిని. మంత్రికి నతినిసేసను నలదుర్గములో నినిలిపింపుని నాకుమారుడు యోజన చెప్పినందున నతఁడు నేనను దీసికొనినాక వాడుచెప్పినటుల జేసెను. మీ రాజ్ఞుఁడనీన మంత్రిని జంపించెను. నన్నెప్పుడును గాపాడెన

నని ప్రమాణము మీగుచేసి వాద్దానమిచ్చిన వాలును బహు
మతి వేటు నాకక్కఱలేదు.

అప్పుడు నవాబు ప్రహరసింగ్ తల్పననా అడుపుచు
“అల్లాసాక్షిగా నీకేచెడుపును నేనెన్నఁగిని జేయును. నీతప్పుల
క్షమించితిని. నిటులనైన మామంత్రినిజగపి నామంత్రియను
దొలగింపుము.”

ప్ర—నీనీ కోటనువదలి నేడంతో నులుముకొనిపోయి.
కోటలోని నీగక్షకభటులును ద్విపాళులును మీ దిక్కును
మున సత్యముతప్పక నమ్మకముగా నుండువాగు; తక్కిన నేనను
నప్పుఁగూడదు. నీయుద్యోగస్థులలోపశ్యవాగుననుభవ్యునియై
దునునైనవాఁడు అట్లొక్కఁడే. అతనినునూయుదును గర్హ
దగినవాఁడే వీరిరువురును మీఁకొక కౌత్తి ప్రయోగమునందుదును.
వారు నాకుఁ గానివారైనను నీకు సత్యముగాఁ బోయిండు
వారు. ఈ విషయములను గమనించి ప్రవర్తించుము నావలన
నైనంత సాహాయ్యము నేను జేయుచుండనను. నేను స్వేచ్ఛ
ముగాఁ బోవలెను. కార్యదర్శిని నాతోడ వీధివలన కంఠము.
నీపనులను నెఱవేర్చి నేను మఱివచ్చును.

ప్రహరసింగిటులఁ జెప్పి సలపు నీసీకొని వెంటిపో
యెను. కార్యదర్శి వీధివలన బోయి, యతనినిగది మఱి లెను.
నవాబు దిగులుతీరి నెమ్మదిగానుండెను.

ఏడవ ప్రకరణము.

మంత్రి కుట్రతో జేరిన విషయములు రసూల్జానునకు ముందునాటికే గొత్త యే యెటుక పలుపఁబడెనను సంగతి, కొత్తాల్లునకు నాటినుండయము జరగిన విచారణతోఁ దెలిసెను. రసూల్ జాను యుత్తరములను గొత్తాల్లునకుఁ జూపఁగూడదనియు, రాజునకు మాత్రము చూపఁబడుననియు, నొక్క వక్కాణించుటచేత మంత్రి కుట్ర యితనికిఁ దెలిసెనున్నదనియు, ఆ విషయములను రాజునకుఁ దెలుపుటకై యతఁడు నిశ్చయించి యున్నట్లును కొత్తాల్లులూహించును అందువలన దాను ముందుగా మంత్రితో మాట్లాడి విష్ణుట రాజసభకుఁ బోయి రసూల్జానును, అఫ్జల్జానును దాను తనవద్దనిలిపియున్న సంగతి రాజునకుఁ దెలుపవలసిననియు, కొత్తాల్లు నిశ్చయించెను. పట్టణములోపల నప్పడప్పుడు జరుగు సంగతులను కొత్తాల్లుకుఁ దెలుపుటకు వేఁగులవా రనేకులుండిరి. నాఁడుదయమునుండి గును కొత్తాల్లు రసూలును విచారణచేయుచుండుటచేత, పేగులవారితో మాటలాడుటకుఁ గొత్తాల్లునకు సందర్భములేక యుండెను. మంత్రి కుట్రలతో జేరినవిషయములను అఫ్జల్జాను నెదుట దాను మాట్లాడుట యుక్తము గాక యుండను. దాని నిపుడు కొత్తాల్లు రసూలును, అఫ్జల్జానును గదిలోవదలి, వారిని బయట రానీయుకుండునటుల నొగడి పాకిట మనుష్యులను పొంయించి తాను దనయింటి పెరటిప్రక్క నున్న గదికేబోయి, వేగువారల నచటికి రప్పించెను.

వారిలోనొక బ్రహ్మణుఁడుముందుగా నచటికివచ్చెను.
కొత్తాల్లు—శాస్త్రులుగారూ, ఏమి సంగతి?

బ్రా—(ఒక యుత్తరమును జేబులో నుంచి గొట్టి) అయ్యా, ఈయుత్తరము కామేశ్వరశర్మ చేతి వ్రాసినది. ఇందులో నతడు తన చెల్లెలిని తుట్టాపురిలో నొక బ్రాహ్మణుని కిచ్చి వివాహము చేసెననియు, బ్రహ్మసంగును తనవద్దకు రప్పించుటకుగాని, యేదైన నేర్పిటునకతనిని సమ్మతించుటకుగాని, యతనికి సాధ్యపడనట్లును, ఇట్లుగ్రామమునకు దోపుడు కతనికి భయముగా నుండునట్లును, చెల్లెలున్నాడని మంత్రి గారే ప్రహరసింగును స్వాధీనముగాకొనివలసిననియు గనఁబడియున్నాడు. (అనియు ఉత్తరములఁ గొల్పియుపకిచ్చెను.)

కొత్వాలు—మంచిది. ఆయనకే సంగతిఁ దెలిపెదను. కామేశ్వరశర్మ నెలదుర్గమునకుఁబోయి మంత్రి గారితో మాటలాడలేదా? అని సమీపమేగదా?

బ్రా—గతకవత్తము పంపకము యాతఁడు పోయెడు.

కొత్వా—అంత సందేహ పడనేల?

బ్రా—అతఁడు మిమ్ము నమ్మలేదు. తల్లాజీ భిక్షుని వలె నతఁడు జవబాగ్ తల్లి నున్నాడు.

కొత్వా—తల్లాజీ గాత్ర పట్టుకముతో మగదనటు కుంగతి నీకేమైనఁ దెలియునా?

బ్రా—అదిసంపూర్ణముగనబడదు ఎందరో తల్లాజీని మాటిమాటికిఁ గనబడుచున్నారు. అతఁడు తల్లాజీమని నమ్మరాదు. నేను నెలవుదీసికొనెదను. మంత్రి గారు వచ్చినతరువాత మీ యొద్దకువచ్చి మాటలాడదెను.

ఇటులఁ జెప్పి యా బ్రాహ్మణుఁడు వెళ్లిపోయెను. బ్రాహ్మణుఁడు మహాగాష్ట్ర పక్షపాతియైనను మంత్రి యొక

లగువారికి నిష్ఠుఁడువలె నుండించుచుండెను. మంత్రి మొదలగు వారి కితఁడు మహాగాఢ్ధులనుర్చమును దెలుపకుండెను. శురుష్కుల కనుసూలుఁడుగా నటించుచు, మహాగాఢ్ధులకార్యములఁ బక్కఁబఱచుటకై వాగలచే నియమింపఁబడి, తన బుద్ధిసామర్థ్యముచేసి నితఁడు శురుష్కులవద్ద నమ్మకమును సంపాదించుకొనెను.

ఈ బ్రహ్మఁడు పోయినతరువాత నవాబునగరి ద్వారపాలకుఁడు "కొండు కొండాలునింటికివచ్చి రాత్రి కార్యదగ్గి గారూరి వెలుల భవానీదేవాలయమున కెవరినోయొక నినిగూడఁబలుచు కొనిపోయెననియును, రాత్రిప్రాదు పోయినతరువాత మరల నతిఁడు నగరునకు వచ్చిననియు, నుదయమున నీలకంఠ గాఢ్ధును దస్థగిరిసాహేబును నవాబునగరముకు వచ్చి మాట్లాడిపోయిరినియు, గోసాయి వాఁడొకఁడా వెనుకనగరులోనికి వచ్చిననియుఁ జెప్పెను. కొండా లంటెట లేది మరల తన సభాస్థలంబునకు వచ్చి, నయోషాయముచేత రసూలువద్దనుండు సుత్తరముల సంగతిని దెలిసికొనుటకై రసూలుండు గదిలోనికిఁ జోయెను.

కొండా—అభిజిల్లానుసాహేబు గారూ! నేనింత కాలముమిమ్ము వదలియుండినందుకు తుమింపవలెను. కొంత ముఖ్యమైన సనియుండి పోయి యుంటిని. మీకు భోజనముపట్టిరా?

అభిజి—పట్టిరి.

కొండా—నేను నేఁడుదయమునఁ గతినముగా మాటలాడినందుకు మీ గాఢ్ధునకడకుండు. న్యాయస్థానంబున నిప్పక్షపాతముగా నుండవలెనుగదా! రాత్రి జరిగినవిషయములో రసూలుపై నేరమగుపడలేదు. చంపఁబడినవాఁడుకూడ నన్య.

మతస్థుడైన హిందువే కాబట్టి, మునోక గొప్ప నేరముగాదు. లాల్సింగును దప్పించి కాపాడినది మాత్రము శ్రీశక్తులైన కార్యము.

ర—నేను వానిని దప్పించుటయేమి ! వాడెప్పుడు హాయిగా నున్నాడా?

కొ—సౌఖ్యముగా! నున్నాడు, మీ కాగింపులను జూపుదురేని నేను మిగుల సంతసపడుదును.

ర—ఆది నవాబుగారితో సరిబంధించిన రహస్యమును, బయలు పలుపరాదనియు నే నింతకుముందే తెలిసి, ముందే లేదా! నవాబుగారితో జేరిన రహస్య విషయములను వెల్లిపుచ్చునుని చెప్పుట మీకు న్యాయము గాదు.

కొత్వా—సరి, లాల్సింగును విచారించుట నేమియున్నది. వానిని రక్షకభటులవద్ద స్వేచ్ఛించినవాడెప్పుడో నేను, అని నిచటికే బిలిపించినయెదుటనే విచారించుటయు న్యాయము కాబట్టి, వాని నిచటను రప్పించెదను (అనితలుపుచున్నది గావాలి) ఇప్పుడు వానినంపి లాల్సింగ్ ను రప్పించెను.)

కొ—లాల్సింగ్ భటులను పంపించుము. నీకు భోజనము పెట్టిరా! బాధలేక సౌఖ్యముగ నున్నావా?

లా—తమ దయావలన సౌఖ్యముగా నున్నాను. భోజన మాయెను.

కొ—ంత్రీ మీర నిన్ను దప్పించుటకు ముహూర్తము జరిగిన సంగతులను విశదముగా చెబు ప్రమా.

లా—ఇద్దఱు గోపాలులు వచ్చి నన్ను పొంగిలెనుండి తప్పించి కాపాడిరి. వా రెవరైనదియు నాకు తెలియదు.

రసూలు—నాముఖమును గమనించిచూచి యాగోసాయిలలో నేనొకడనుగా నుండినఁ దెల్పుము.

లా—(నిదానించిచూచి) నీవే, నాప్రాణమును గాపాడిన పుణ్యాత్ముడవు.

పారిటుల మాటలాడుచుండఁగా నొకసేవకుఁ డాగది నాకిరికివచ్చి, నిలిచి, కొల్వొలునుజూచి, మంత్రికుమారుఁడు బయటనచ్చి కాచుకొని యున్నటులఁ జెప్పెను. కొల్వొలు సేవకునివంకినఁ దిరిగి కొంచెము ముందునవచ్చి, తాను పనిమీఁద నుండుటవలన నశనిఁ జూచుటకుఁ గొంచెము సేపగుననియు, ఆలస్యము చేయుటకుఁ దమింపుమనిమంత్రికుమారునికిఁ జెప్పమనియు నతనికిఁ గావలసిన వస్తువుల నతని కియ్యవలసినదనియుఁ జెప్పి యా సేవకునిఁ బంపి మఱలఁ గనబోవక వచ్చెను. ఈ సమయములో లాభిగనునకును రసూలుకును స్నేహము మూలముగాఁ గొన్ని కుట్రలు జరిగెను. కొమేశ్వరశర్మ ప్రాసినదని వేగుపాఁడు కొల్వొలున కిచ్చిన యుత్తరము కొల్వొలు జేబులో నుండి క్రిందికిఁబడెను. కొల్వొలు తాను సేవకునితో మాటలాడిన చుంగుటచేత దానిని గమనింపలేదు. రసూలాఁయుత్తరమునెత్తి సంగతులు దెలిసికొని మరలదానినచట నేయుంచెను.

కొ—లాభింగ! తరువాతి సంగతులఁ దెలుపుము.

లా—అయ్యో, స్వల్పభవమును జేర్చి పెట్టెయ్యంలాపుడి ప్రభవమును, పొరిసలవులను దీసికొని, బయలుదేలి పోయా, గిరి వచ్చిచేగినిని. అచటనుండి బయలుదేలి వచ్చుచుండఁగా లాభి, _____మునివేరు నాకు జ్ఞానములేదు. భీమా వనియొద్దనున్నది.

కొ—అట్లేలా ?

లా—అయ్యూరి చెంపకు వచ్చునప్పుడు బద్ధులు గోపా-
యీలు నాకు కనబడిరి; వారితోడనే వచ్చుచుంటిని. వారు
నన్ను బిలుచుకొనివచ్చి యాదేవాలయమును జూచుచున్నట్లే
నకు వచ్చిచేరిరి. ప్రొద్దుపోయినందున నాతోడనే వేళేదోటును
దొరకదని వారు చెప్పినందున నేను వారితోడనే పోయినింటి-
తిని, కొంతప్రాద్దేశికతవలన వారు నాభవమును గుర్తించు
దోచుకొని పరుగెత్తిపోయిరి పిమ్మట గొంత నప్పుడు నేను
వచ్చి నన్ను గావలివాండ్లయొద్ద నిడినిరి.

కొ—అబద్ధపుమాట లాడెనుము. కొరవలెట్లుగా నా
దేవాలయములో నీతో నేమిచూడ్తుండిరి? మీము నీను ప్రా-
వులముగాము. నిజము చెప్పుము.

లా—కొరవలెట్లుగా, ఆయనయెవరు? వారితో నా
కేమిపని. (రసూలుపంకి విరిగి) మీరెవ్వరైన నాకున్నదేలంటి
నపు డాతని జూచితిరా?

ర—లేదు. నీ వాటూడినవడము బడియింకెని.

కొ—(నేలనుగ్రుడ్డి, చుటచుట లాల్పింనునుజూచి)నీవు
గావలివాండ్లతో జరిగినదేమి? ప్రహరసింగు నమ్మాదాన
మేమి? నిజముచెప్పుము?

లా—ప్రహరసింగా?(నిదానించి)దారిలో వచ్చునప్పుడు
ప్రహరసింగునదొంగ యొకడు దుందువటుల వింటిని. అంత
కంటె వానిసంగతి నాకేమియు తెలియదు.

కొ—లాలా, నీవబద్ధమాడెదవు నిన్ను గొంతవేస-
దను; భద్రము.

అ—కొత్తాల్, వాని నట్లుడుగుట నీకుఁ దగదు. అతఁడు నేరస్థుఁడుగాఁడు. వానిని విచారణచేయుట నీకుని ఇట్లువంటి ప్రావృత్తునకు నుల మాయెడుటఁ జేయఁగూడదు. మా కివట సాహాయ్యము లేకయుండినను దుర్బుధుఁడగునులకు మే మధ్యుపదుదుము.

అభజ్జుల నీమాట చెప్పినందులకు కొత్తాలు మిగులఁ గోపించి తనమనుష్యులఁ బిలిపించుట కాలోచించెను కాని యుంజలో నుగ్రత్రుడుమారుడు పకరివారుఁడై బయిటనుండు టఁగను, గమాయన కతఁడు ప్రాణస్నేహితుఁ డగుటయును, గొత్తాల్లు పునఃపూనకుఁ దగిలెను. అందుచేత నతఁడు తనకో కముఁజూపుటచేఁ బ్రయోజనమేమియు నుండదని నిశ్చయించు కొని 'ఖానాసాహేబు' అని యభజ్జులనుతోచున్నఁ గా మాట్లాడుటకుఁ బ్రారంభించెను. అప్పుడు గమాయనలేచి తనకాలు వును తోటఁబునఁ గొత్తాల్లు ముఖముపై నొవ్వెచి, యతనిని వెను కనుక బహద్రుఁడని, కాళ్ళతో కాలువును దొక్కి ముఖమును గదలనీ ముక కట్టుకొనెను. అభజ్జులను దనబాకును దీసికొని కొత్తాల్లు తొప్పుమీఁద మోచెను.

గమాయన—నాయనా, వాఁడు నోరు తెఱచిన, బాకును పానితొక్కుచు లోతునకుఁ బోవునటులఁ బొదువుము. లాల్పింగి పాని కాళ్ళను గట్టుము. పానియుంగరమును దీసి నాచేతికిఁము. పానిజేబులోని కాగితములను దీసి నాచేతికిఁము.

అ—కొత్తాల్, జాగ్రత. నీవు నోరుమూసికొని యుండిన నిన్నేమియుఁ జేయను; మాటలాడినాఁ జంపెదును; నీవంటి రాజద్రోహులు మాకు మిత్రులుగారు
తన—6

లాల్సింగ్ కొత్తాలు కొత్తను జేతులను గట్టి చురుగన ములను, జాబులను దీసి రసూల్లాహ్ చేతికిచ్చెను. “రసూల్లాహ్ సంతట వాకిలికివచ్చి పంత్రిగుమూసని చూసి నీ గురిచేయ” కొత్తాలు త్తరప్రమీదననే రసూలు ముత్రిగుమూసని పట్టిచ నని తెలచి నేచను యుగిగుండిరి పంత్రిగుమూసనిచేసి దిక్కులు వచ్చినతోడనే, రసూలచేవితో రహస్యముగా, కొత్తాలు మనుష్యుల నిరాముధులం జేయగలమని చెప్పెను ముత్రి, కునూగుండు తనశాలువును దీసికొని మూల పచ్చుచని దిక్కు గాంజెప్పుచు వెలుపటికివచ్చి తనకలవారముతో నేలలమనుష్యులను గొని, కొత్తాలుమనుష్యుల నిరాముధులమూలం గొ నొవర్చి యొకగడలోఁ ద్రోయుచి, “నా ముత్రిభటులు మనుష్య జనులు బయటనున్నగు భయముచేయు” అని రసూలుతోఁ జెప్పెను రసూలును, అట్లజ్ఞానును వాచివారిను మిగుల సంతసించిరి.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

సవాబు అల్లీ ఆడిల్లాగ్ గురయముని జాముల్లి “ద్రోగ్ న తరువాత పాదంక ప్రకారము మజ్జనభోజనాదులం దీర్చుకొని గాచరీవితో సభామండపంబున కేరేందరి సింహాసనాగ్రాహి యుండెను. సవాబు గురువులకు దత్తగిరినామము, అత్య దగ్గియును సింహాసనముచగలి బల్లలపైఁ గూర్చుండి యుండిరి. ఉద్యోగస్థులెల్లరును, పురజను లనేగులును, చదివెనువారి గ్రంథ లకుఁ దగిన యుడుపులను, భూషణములను, ధరించి యుచిరి

ప్రదేశములమధురము గూర్చుండిరి. ఆముఖసానులగు యుద్ధభటులు సభాపరిషత్తులను నొక్కొక్క భారులుతీరి నిలిచి గురుండిరి. ద్వారపాలకులు ఖడ్గసాముల్లె మోసలఁ గాచియుండిరి. పొగత్తెన్గొనమును, అభజ్ఞాను స్థానము ననాక్రమితముగా నేనుండను అభజ్ఞాను గాని కారణమేమనినవాడు దస్తగిరి సాహాయము కార్యసర్పని సుడిగెను. వారు తమకుఁ దెలియదని చప్పరి. అంతట నహంబోధనము సభజ్ఞాను సౌధకుంబు వెను. ఆనెపానుడు శీఘ్రము గానుబిలివచ్చి, సభజ్ఞానును, రసూల్లానును పుత్రమును గొనివచ్చి నింకొక బోయి, యచటనే నిలిచి యుండినట్లు దస్తగిరి సాహాయతో గహస్యముగాఁ దెల్పెను.

దస్తగిరి సాహాయతో ఆ సూర్య, అభజ్ఞానును రసూల్లానును కొనివ్వించిరి. బోయియున్నాడు. మంత్రి కుమారుఁడేనూను యుద్ధభటులతో సచట కేసో ముఖములవింటిని. కొత్వాలును సభకుంలేడు. అభజ్ఞానును మంత్రి కుట్రలతోఁజేరి గురున్నగదున నతఁడు సంగ్రహముననితో బోయి కొత్వాలింటిని నమ ముద్ధభటులతో ముట్టించి మున్నట్టు నాకుఁదోచుచున్నది. వారు మంత్రిని ముచ్చలొను నచటనుందురు. ముందుగా యుద్ధభటుల సచటబంధి కొత్వాలును విడిపించి, యభజ్ఞానును రసూలును, మంత్రి కుమారుని బట్టి చటసాలతో నుంచవలెను.

సాహాయ—కార్యసర్ప! అటులగుండు జరగియుండునా? అభజ్ఞాను నిరసోద్ధోస్తామనంద బాల్కునడని వింటిని (నేవకుఁడొకఁడు సునాథ్త కేసోమెంట గని) ఏమింగతి? ఇంత యవసరమున నీవిల్ల డిచ్చుకొవచ్చిన కార్యమేమి?

నేవకుడు—అఫ్జల్జానును గూహించిపలసివని అతఁ డా.
దలో నున్నాడు.

నవాబు—అతఁడు మూడు బ్రతింతుముడు పోయి
టుల దెలియవచ్చుచున్నది. అతనిని మేము గూహించి నీకు ?

నే—అయ్యో, అఫ్జల్జానుభౌగ్యము, సూర్యునిను, గూహి
గారియొద్దను వచ్చియున్నది. అతఁడు తలమును గూహించి

నవాబు—(అతఁడు తలమును జూచి) అతని నిగ్రహము
త్రములో నెంతదూరభిప్రాయపడితిని ! అఫ్జల్జానును, సూర్య
జానును, గోతావలు చిలన లలో నుండియున్నటులు అతఁడు
చున్నది ఆసంగతి సఫ్జల్జాను భార్యగూతఁగి, సాధిగ్య బంధిని
వచ్చి మొఱపెట్టుకొనినందున నతనిని గూహించుటయును సాధి
ర్యయే వ్రాసియున్నది. ఇంతకుండు నవ్వొక్కడు నవాబుతో
మేదియుం గానము, (అతఁడేమిని అంటి) ఇట్లుగా, నవాబుగూ
నిన్నూటుయుద్ధభటులతో కొత్తావలునుగిజిజిలు, సూర్య
లును అఫ్జల్జానును విడిపించికొని రావలయునని కొత్తావలును
బట్టి కట్టించి తేము. అతఁడు ముగ్ధునిట్లులో, విలపించు
డనుసంగతి స్పష్టముగాఁ దోసివది; తతఁడే పోవలెను.

నవాబుగారి యు త్తరపువ్ర కొరము, యుద్ధ భటులు
కొత్తావలు నింజిజిజిజిలు. కొర్యుగిర్ని సభ్యులవలెనుగూడు
లాడక యుండవలయునని యాజ్ఞాపించి, ప్రస్తుతకొర్యములును
గుఱించి సభ్యుల కిటుల దెలిపెను.

కా—(లేచి) “కొరవనీయులగుసభ్యులారా! నేతఁడవ
మీసభను జేర్చుట వేడుకకొఱపఁగాదు; మిక్కిలి ధీమావలె గము
లైన సందర్భములు మన నవాబుగారికిని నతని గొత్తావలమున

నను నిప్పుడు తటస్థించినందున వానిని దొలగించి, దేశమున గుర్రు, నవాబుగారికిని నెప్పుడు గలుగఁ జేయుటకుఁ దగు ప్రయత్నములు మనము చేయవలసియున్నది. ఇప్పుడు వచ్చి యుండునట్టి యాపదను దొలగించుటకు నవాబుగారికి మీ యందఱి సహాయమును గావలసియున్నది. మీ సహాయమును నానలేక యీ యాపదమునైనను బాటుట నవాబుగారికి సాధ్యముగాదని నానుఁ దోచుచున్నది. ఈనవాబుగారి తొత్తులు ముఱ్ఱుల నాడెనుండి, యీసంస్థానమునకు నవ్వుకముగాఁ బాటుచుచు నాధారముగా నుండునట్టి మీతో బహిరంగముగా యోచనచేసి జరగవలసినపనుల జరపించుటకై యీసభ ఇప్పుడు గూర్చుబడినది. ఈ సంస్థానములో, గొన్ని కుట్రలు జరగుచుండి యిప్పుడు బయటబడినవి. ఆకుట్రలలో, నవాబుగారి పాలనను బోలబడి, ఎరిసొమ్మును భుజించి వారిపద్ధతి నుక్కుమునుఁ జొంగివట్టెవాగు చేతులు, దేశము యొక్క నష్టానికి భంగము గలుగుచున్నట్లు కుట్రలను రహస్యముగా ముఱ్ఱులలోనెప్పుడును గడిపిచుముగదా? అందులో నా సేనానులుగానుండి, నానష్టకామునుబొంది, గొప్ప పనిని గని, నానష్టము తినుచుండువాడును చేరి నాకు ద్రోహము చేయుటను, దోషముయుక్త నెప్పుడుకి భంగము గలుగఁ జేయుటనును బ్రహత్నించుట యీసభ నీచమునకు శోచనీయమును దగు నిష్కర్మా మీరే యోజింపుడు. మావద్ద నెప్పుడును బొంగి నవాబులో ముఖ్యుడగు మనమంత్రిగా పనిచేయు ఘోషాల్పకైకములు మీ కిదిగోపించలన దెలియునట్లును (అని గొన్నియు తైరములనెత్తి మాపి) ఇదిగో

వారిచేప్రాలు; ఇటగో వారిమృత్యుచూచుటకు, ఈయన ప్రాణమును
 ఛేల్లి పాదుషాయగు బేరంగజుబుచే ప్రాణము బడినది. ఇందులో
 బేరంగజుకు వీజప్రాణమిచ్చినమును బిడ్డగొనుటలో పుట్టి
 గారు సాహాయ్యము చేయవలయును. అయిన కొంతమంది మంత్ర
 గారికి లాభములో పగలును బిడ్డకుటుమును గెనబడును. బిడ్డయు
 న్నుడి. చూచితివి? యెంతయు దోషమును గెన బోడినట్లును.
 (అనేకజను లాపకావశ్యముతో లేచుటకు గలి) నిద్రానియ్యదును
 వాని నిచటికి, బిలిపించి విచారించును. ఈసమర్థ శిక్షతోక
 తప్పించుకొనినను దేవుడుచేయు శిక్ష తప్పదుగదా? పుట్టుక
 ర్యామియగు నీశ్వరుని కింతయందు తెలియునుగదా? ఈటన్న
 యత్తరము శివాబి యాచుగడియనకు ప్రాణమును వాని
 తండ్రిని మాతండ్రి, కలుమాలు మన్నించి కొనివెయ్యగలిగి
 యెల్లఱకుం దెలిసివచ్చే. వీనికి నేనో బడుగును. ఈమలేదు. ఛేల్లి
 పాదుషా మొదటనుగడియ నీనిని పలుముచు, పునరుదయము
 వీనికి విరోధి నైతిని. పాదుషా వీని కప్పుడాయును. గట్టిపొం
 దూస్తానమున వీరిరువురను కంచుకొందునట. బేరంగజుబునకు
 సహాయముగా వీడిచట్టిపగవచ్చుములు నాన్ది మొందునట. (నిద్రా
 నించి) మీకెల్లఱకు నవ్వకలొట్టుదుగు శివాబివారమునును గట్టి
 లాష మీకున్నయెంతల దెలుపుడు. నేనీమట్టంబు న్నగించి
 మక్కాకుఁబోయి నాబీబితేమును గడువనను. మీకెంతయు
 నేనుబాలించవలెనను కోరికయుగడి, పట్టుకొనుగొ. బిడ్డును
 పక్షమున, నెప్పటియులు నిలిచనను

జనులు—(దీన్, దీన్, దీన్,) అని అంతయును పలుకుచు
 లేచిరి. ఈసమయములో సర్వారూఢుల సమర్థులుగనుండు

సభామండపముందుఁ గనఁబడెను. ఆగుంపునడపము నలుప్రక్కల మూయఁబడిని పల్లకియొకటి యగవడెను. అట్లకీకి నిరువంకల అఫ్జల్లాను సమాజానులు వచ్చుచుండిరి. నవాబుగాని శబ్దమునువీని యొకరినొకఁడొచ్చిరి. అంతలో అఫ్జల్లానాపల్లకినిమండపమునొక్క దావ్విరమున దింపి, భటులను దానికిరక్కలనుంచి, నవాబుగారి సింహాసనము చుట్టెకువచ్చి, వారికి సలాము లొనర్చి, తనక తిని సత్వనియుండటంబెట్లెను రసూల్లానును దండ్రీవలెనే వగచనమొనర్చి కి తిని నవాబుయంగలంబెట్లెను.

అయ్యా, అల్లాదయవల్ల మేమీ ద్రోహిచేతినుండి తప్పించుకొని, దీనిని మీవద్దకుఁ దెచ్చితిమి.

నవాబు—నివఁ డతఁడు! మంత్రియూ!

అ—కాదు కాదు. కొంతయు.

న—(తనచేతి నఫ్జల్లాను తలపై నుంచి) వైవాధీనము.

రసూల —మీగును న్యాయమిదయవల్ల భయముతీటి నదిగదా! నాను మిక్కిలి సంతోషముగా నున్నది.

అ—అయ్యా, పల్లకిని తేలువనచ్చునా!

న—తేలువును

కొ—(తనచేతివచ్చి) అయ్యా, నాకట్లుపడిపంపుడు.

న—కట్లను విడువుము.

అఫ్జల్లా సంగటం గొల్వొనవద్దనున్న యుత్తరముల నొకటొకటిగాఁ దీని నవాబుచేతి కిచ్చును పిమ్మట సేవగులు కొల్వొనకట్లనొచ్చిరి. నవా బొత్తరములను గుమాస్తా లచే జరిపించి, సభలోని వద్దమనుష్యులచే ముద్రను చేపా

లును శోభనచేయించెను. శోభనలో కొంతవేలు మార్చిపెట్టి, లోఁ జేరినట్లు స్పష్టముగాఁ దెలిసెను.

న—కొత్తవత్! నీకు మామమ్మ ముగతి ఏమాయినా? ఇవి నీయత్తురములేగదా? బదులు చెప్పుము.

కొ—ఆయత్తురములు నా వే విధిక్ష్మితములు రానిండు నెవరితరము; వచ్చునది రానిండు.

నవా—(సభనుజూచి) మీకులందఱా! జరిగిన దిగినదీలు మీకు స్పష్టముగాఁ దెలియునున్నవిగదా! మార్చిని నొండు రానిండు. వారివాఙ్ములమును విచారింపి తీర్పులము చేయుదము.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

వారిట్లు మాటలాడుచుండఁగా మోకి రాజభోజియైన నవాబుదగ్గఱను వచ్చి, నవాబుగారికి విగతము చేసి (మరణ) మంత్రి చంపఁబడినట్లును, పట్టణమువేయిపట్టణ పట్టణముగా నుండునట్లును తెలిపి, నవాబుగారిని సగంపలో కొక రాజాధ్యక్షులు మున శీఘ్రమున దాగుకొనుటచేని వేదెను. మార్చి దినపోయినందున తనకేమియు నమాయములేదని చెప్పి నవాబుగారి గానింహాసముమీఁదనే గూరుచుండి గురుదము భగవంతుని మోక్షయొక రాజకీయోద్యోగముఁ జేపటి కేలేదని, మార్చిలో వచ్చిన గురుభిటు లే యితని పురబహిష్కరించుచు. ఇది, వెలుపటిబదులులోఁ బ్రవేశించి త్రిప్పికొని పోయినను, ఈకార్యములన్నియు సంభవించుటకు మునుపు గోపము పాఁ

హాకాడు 'దేవీపాతుమాం' అని కేశవేయుచు వారి కెదురు
 వడెననియు, మంత్రితోడి వచ్చినవారితో సతడేవో రహస్యపు
 మూట లాడననియు, సందుమీఁద వారు మంత్రిని జంపి
 రనియు, రాజకీయగుట లచట స్వల్పసంఖ్యగా నున్నందున
 వచ్చినవారిని ఏ చేమియుఁ జేయలేక పోయిననియుఁ దెలిపెను
 ఇంతలో గోనాయనాడొకడు "దేవీపాతుమాం" అని కూత
 లిడుచు సభామంటఁగములోనికి వటాలునఁ బ్రవేశించి, నవాబు
 గారి దెంగిలినవచ్చి, మంత్రి గతింబనసంగతిఁ జప్పి, మంత్రి జేబు
 లో దొంగిలినది కొన్నియు తగములను నతని చేతికిచ్చి యవ
 సరముగా నుగల్గి, వెలుపట్టికి బోయెను. అప్పుడు దస్తగిరి
 నాహాబు సభవారిజూచి, "అల్లాదయచేత నొకద్రోహి చచ్చెను.
 అట్టియును మహావ్యధను నను స్తవిషయములును గమనిం
 చుచున్నాను. శివాజీనిఁ జంపుట యిది సులభము. సత్యమతస్థు
 లను జమియొక్కవనా! దీన్, దీన్, దీన్, ఘట్టహీమామామిబ్బ
 (మహావ్యధు నొందును నన్ననివారికెల్ల మరణము) నీరస్వర్గ
 మును బొందుటకు సేయఁ దలఁడు" అనెను. పథనారంభము, 'దీన్,
 దీన్, దీన్' అని యాడచిరి.

నవాబు—(కొంత టము నిదానించి) చరిత్ర వారితోపల
 శివాజీని శిక్షించునంత ధర్మముగల వారెవరైనను పని నీర్లు
 తొలఁచుటకు. వచ్చినవారిని (అని యుత్సాహపూర్వము తివరము
 దున్న బిల్లున ముద్రవసెను)

—(అట్లు మోగునట్లున భట్టిసే) తమ నేగాబలమును,
 నాన్నీహితముల నొనరి న్యయు లుండెను అట్లు ప్రతివేర్చెను.

దస్తగిరి—నీన కవలువారిని నిత్యమును నుచు జమ్మా

మసీదులో నల్లాకు ప్రార్థన జరిపించవలెను. అల్లావయవలన సమస్తము కూడివచ్చును.

నవా—ప్రార్థయినది. సభలోని వేదమునకు ప్రతిబంధము లేదుగాఁ దాంబూలముల పెట్టుకొని నామోక్షములను నామోక్షములును వాదించి వోవ్వన నిండును. కొంతవ్యయమును నీ యుద్ధము నిలుపుడు అతనివద్దనుండు కొంతవ్యయము జరిగింపుడు. అతని విషయమున నక్రమము జరిగింపించుదు.

కొ—అవశ్యములేదను. నాకల్ల, యుద్ధమున నన్నియుండవలెను. మీయందఱితల లీనది. కెగిరియందఱును భాగము మీయందఱు బాగుగానున్నది. నేను దురుదులో ప్రయోజనమును గానరాదు. నేను మంత్రి కుట్రలో జరిగియుండును. అప్పుడు మీరు మీయిష్టమునంబుగాఁ జేయవచ్చును. నేను దురుదులోను.

న—వీనితల ను దీసి వేయవలెను. దురుదుల శిక్షి చేయవలదుట రాజధర్మము కాదు.

నవా బిటులు తగిన భుజివినతో నీ సభకులు కొత్తలును సభాపంతులునునుండి వెలుగిరి దుర్యోధనువోయిరి. నవాబు తనకొంతవలసనున్న వానివలన నుద్ధరించునీ రసూలు చేతికిచ్చి, నామోక్షము నామోక్షమునకు నీవలసనున్న తెచ్చినందు కది బహుమానవని చెప్పును. నవాబుగో తోడి కత్తి నెత్తి అభజ్జనును చేసె బట్టి, లీలభూమి నుద్ధరించును గాపాడవలసిన భార వహింపిన సులుబడియని చెప్పును.

ర—అయ్యా! నాకోకి ప్రార్థనయన్నది. దానిని మీరంగీకరింపవలెను. నామోక్షమున నామోక్షముగాని గాపాడ

వలెను. అతనివలన నే నేరమునులేదు అతని నడతకు నేను త్తర వాదిగ నుండదను.

న — (తన ప్రేమిణులంగరములలో నొకచానినిఁ దీసి) ఈ గంబుగరమును హాసకిచ్చి, నీనిని పానికి నే నభయపానసూ చకియిగా నిచ్చితిని చెప్పుము. (అదీల్లావలన నతని కేభయ మును గలుగని స్వస్థుడగుచు దెబ్బము. నేలకడకి సభచాలిం పడు లెను? మోసగనమున నెల్లపుడీసికొనుడను.

నవాటిలులఁ జెప్పినతోడనే తాంబూలములు తట్టలొక నట్లొకటి సభచాలి కిచ్చు బడినవి. సభవారంతును సహజమున నుండెన మొదటిసారి సభచాలి కిచ్చి యిరి అభిజ్ఞానులొప్పం గును పిలుచుకొని తిరుగుంటికిఁజోయి వానినిగుమాస్తాగానుం చుకొనెను. నాటమునఁ గాష్టమున మారికిబయటనుండు చింత తోపులో జనులు సుగంధగండిరి. ఒకగోసాయివాడవల నొక రత్న కంబళిని క్రంగలబటచుకొని గూనుచుండెను. అతని తల వెండ్రుకలు బడలుకట్టుకొని ముఖమునందును వీపునందును మృగచిరుముగడినవి చినిగిన పేలేకల సతఁడు కట్టుకొనియుం బడన పనికికొనియు విరాగస్వరూపముతో నగుపడెను అతఁడొక యునుఁగుటియును జేతఁ బట్టుకొని, యప్పుడప్పుడు “దేవీపాశు యాగ” అని పిచ్చితముగ గుండుచు నుండెను. చాలిసిఁబోవువా రిత పేయఁబడిన గొన్ని గొన్నినాటెములు రత్న కంబళిమీఁదఁ బడియుండినవి. అతనికి ముంగుటఁ గొంతదూరములో హిందు వులును తోరువస్థు లును గలసిన గుంపుండెను. వారిలోనిదఱు పట్టావస్థలను దీసి చేతఁబట్టుకొని యుండిరి. ఒకఁడు డాంబిక పేషముతో, నెలచియున్న వారిలో గొందఱి సభి కాశముచేయు

చుండెను. కొంతసేపటికి రాజభటులు కొత్తవారు వచ్చి బల్ల మీదదబెట్టి యచటికి దీసికొనివచ్చిరి. కొత్తవారు ప్రవేశించి, రథనజేయుటకుఁ గొంత యువకొఱచుచ్చివచ్చెడిది. అతఁడు రాజు పట్టాకళ్ళెలనుఁజేసికొని కున్నవానినిఁ జూచి, యతఁడొక్కఁడై లును నాకవచ్చునని చెప్పెను. అతఁడొక్కఁడై కొత్తవారు శిరమును ఖండించును అచటనున్న గుంపులో నెట్టియుదాహరి వాండ్రుచటనే నుండిరి. తెక్కినవాఁడగునను బట్టి నామన మరలిపోయిరి.

పరియవ ప్రకరణము.

అశ్లాజీ నాడుదయమున బయలువెడలి నీజహ్నులచేసి సమీపమునఁ బడినెల్లిదూరముచేయుచు యున్నట్లును జరిగి, అచట నున్నను బీజహ్నులో జరుగు సంగతులను చూచుకొనఁజూక తానాయూరిలోనే నాడుతెలుసు నిశ్చయము, అచట నాచురంపి నీజహ్నులో జరుగు సంగతులను నాచురంపి, సంగతుల నెను. ముక్తియును కొత్తవారును మహా బ్రహ్మలో నొక్కఁడగు నేన్నెహము గలవాఁడె యుండినందున అశ్లాజీ నీజహ్నులో రహస్యముగా సంచరించుటకును, నీజహ్నులనమోములగుటకును, భగవద్గురుండను. ముక్తి, యాచగకొత్తవారును నాచుచనిపోయిరందునను, నాచుబుద్ధియునును సత్వమును అశ్లాజీ నాడువాడును, మహా బ్రహ్మలునును దేవులునుగలను. అచట యశ్లాజీనుగు రాజ్యాంగం కొత్తవారును మహాబ్రహ్మకారము గలుగుటయును మహాబ్రహ్మలును నాచు.

గదిగించినది యూహించి, కూడినంతటిప్పుడునూ నాచెల్లెనుండి
 పోయినందునని ధిక్కారీ నిశ్చయించును. నాటి యధ్యక్షుని త్రికి
 పోయినానోయని తోచిన ధిక్కారీ యొకయనుచునునీ సూడ
 బయలుదేరి, వేగముగా స్వరిచేయుచు బోవుచుండెను.
 వేగమునకును సూర్యోగయమునకు నాలుగుగడియల ప్రాధుం
 డుగా వాటికి తిప్పించిన జనుచుండి, తమవెనుక సుమారు
 రెండువట్లదూరమున వారి వెలుగుగని, యాచిక్కున దృష్టిని
 గురించినవారి లిఖ్యారోహణలైన భటులగుంపును, గట్టల
 తళితళికాంతము, వారికిండ్లకగుండెను. గట్టముల ప్రక్కను
 తిట్టమును వారిచేపులను పినవచ్చును. తన్ను బట్టుటకే వచ్చిన
 నవాంబుభటులగుంపుగా నది యుండినచ్చునను పందేహము
 ధిక్కారీకి గతుగను. తిప్పించు దూర్వప్రక్కను మార్గమును,
 తిప్పించు బహుమార్గమును వరిపాఠములు నుండదుచో, ధిక్కారీ
 తనమనుచునని, మార్గమునను సమీపమున, దూర్వప్రక్కను
 నున్న గురు ధిక్కారీకి తిట్టలలో గుండ్లుండి వారివూటుల
 వెంటిపోనునని తన్ను. తాను తిప్పించు బహుమారున్ను వరి
 పాఠములో చాగను. ౧౪ యనుచుండెను తిట్టలలో దాగుకొని
 గురుగూ నాగుంపు వట్టిచట్టు సమీపమున నా ప్రోవలో
 నీలియను ౧౫గుంపులో వొకడు “తక్కాబీని బట్టుట సులభము
 కాదు. మార్త్రుని గోత్రాలును చిక్కిరిపినటుల వీనిని బిక్కిం
 చుటను సాధ్యమిదు. దీనముల నార్చిపోవుదుమేని యొక వేళ
 బట్టినచ్చును. కాబట్టి దివ్యతీల నార్పుడు” అని చప్పుట యా
 గునుచునని వినుబడెను. వా గంజెట దివ్యలనార్చు ప్రోవనే
 పోవుచుండిరి. కొంతసేపు గడచినపిమ్మట నా యనుచుడు

తత్త్వాబీదగ్గఱనుజోయిచేరి, తాను వినిన సంగతినిబోలు, తాను
గుంపు ప్రహర్షింపగునగ నుండెనచున్నవను. తత్త్వాబీదగ్గఱను
నచటనే కొంతసేపు నిలిచి తన మునుపవనియో, తన
ముందువచ్చున పోవనే తిరిగి, తనమునున్నదూరమును బట్టి
యచట బడిమట ప్రక్కనుండ నిలిగి పోవుచున్నదనియును బోలు
పోవుచుండెను.

నాచి మధ్యాహ్నమున సుల్బంపురలోని భోజనాది కార్య
లయములో మహాకాష్ఠాల్లరిగలవలయు పథమునుబట్టి నాచి
దినములనుముందు తత్త్వాబీదగ్గఱ సంగతి కొమేర్వెరకలదే ననుచు
బడియుండుటవలనను, ముల్కలమును గోలొడ్డియును జరిపి
సంగతి మహాకాష్ఠముముల్లరిని దేలుచుబడి మునుపవలయు
నను, తత్త్వాబీద మధ్యాహ్నమునవలయు దారిలో నెడలయు నెడు
వక పోయి సుల్బంపుర నమీయములో నెడ్డుపురమును ద్రోసి
మును జేరెను తత్త్వాబీద మధ్యాహ్నములో నాచి బండున నెడు
మధ్యాహ్నము భోజనము చేసి, మునుపవలయును దారిలో ము
ముగాడిసికొని, పేటలోకిగొల్లరిమును ద్రోసి నేర్పుమునగనే సుల్బం
పురికిజోయిచేరి, సాయంత్రవను భోజనాదీకార్యలను ముగియ
జెరిచెను. భవానీ దేవాలయమునకును సుల్బంపురమును ద్రోసి
వగనుండెను. అనేక దినములు గొల్లరి ముల్కల లెడు దారులది.
భవానీ విగ్రహమున కెదురుగా మూర్తియును పోవబడిది, తాను
త్రోవ కిరుకెలంపలను విగ్రహమును ద్రోసి నేర్పుమునగనే సుల్బం
యగలనును గూడుచుండె ననుగడిరి. తత్త్వాబీద మధ్యాహ్నమున
కామేర్వెరకల యతినికే దును. పోయి నాచిగోలమునకు,
తానున్న తావునకు బెరిచికోనివచ్చు ప్రక్కనుండ మునుప

బెట్టెను. తల్లాజీ కామేశ్వరశర్మకు బీజపూరులో ముందుదినము జరిగిన సంగతులను రహస్యముగా చెలిపెను. కామేశ్వరయ్య తీర్పుచుగా సభ ముగియునటుల జేసి జరగవలసిన పనులను గుఱించి యోజించుచుట్లు చెప్పి దేవాలయములోపల బీకటగా నుండు నొక మూలకేగెను అప్పు డచట స్తంభము చూటుసనుండి బొలామణి కామేశ్వరశర్మవద్ద కేతెంచి, “ఇది మంచినయ్య మీ; ఆను యొంటరిగా నమ్మవారి విగ్రహము నుండటం దలుపుక్కిన సలిచియున్నది. నిన్నుగించువా రెవ్వరను లేరు వేగముగా జొమ్ము.” అని చెప్పెను.

ఆ సమయమున వనజాక్షి పుష్పమాలికలను శేతంబట్టుకొని భవనీవిగ్రహమునకు బూజ చేయుచున్న బ్రాహ్మణుని చేత కొక్కొక్క మూలగా నంద యిచ్చుచుండెను. అప్పుడా మెన్నన ముచ్చు, కీల్లంటు పోకొని, పుష్పమాలికల గీల్లంటుకు జట్టుకొని, పట్టుచిర కట్టుకొని, నిలుచుండెను. కామేశ్వరశర్మ మోహనాంగి చంద్రకుబ్జోయి నూటలాడుట కుద్దేశించెనుగాని భవనీ విగ్రహముయొక్క భయంగిరహాపమును, మోహనాంగి ధ్యానములో నుండుటయును బ్రాహ్మణుఁ డొక డచట బూజ చేయుచుండుటయును, గమనించి, తనకిది సమయముగాదని యొంది, మగల, సభకువచ్చి హుచ్చుండెను. సభామంటపమున నలుగడలను దీపములు ముట్టించబడెను. మహాంహ్నులు దప్పనిదనులు సభలో లేరని నిశ్చయము చేసికొనినతరువాత తల్లాజీ లేచి, సభ గలఁచుటచే, జరగవలసిన విషయముల గుఱించి ప్రసంగముచే నుట కారంభించి యటుల బలికెను.

“మహాంహ్ను! పదహారా! అన్యమతస్థుల హింసించు

వారును భూతదయాగి సుగుణహీనులనగు నీశునకుఁ బ్రార్థన
ప్రభుత్వమునకుఁ గల శాసనమును మనము లోబడి ముందే, మన
మన దేవాలయములకు లోపల నేయుచు నుడువఁగల్గుము. ఇట్లు
రానిపాట్లఁ బెట్టుచునుండి నోర్పుకొని నుండుటకు మనము
వారివంటి మగవాండ్లము గావూ? మరలనుండే బ్రహ్మము
మును శౌర్యమును మనకు లేకపోయినా? మహాశక్తి
త్యము లేకుండుట మే మనము లోక! లోకబ్రహ్మమునకు
గారణమను విషయము నీర్థిలో నవ దేవత మూర్త్యులకు ముఁగ్గ
పడును. ఆ గ్రహైకశక్తియును గలిగింది అని యెఱుఁగి మనము
నుండి మనదేశమును విడిచిపెట్టెద, దేశములను, మతముల
కును, దేవాలయాలనును గీచి మూల నీయి. ఏ కులక
యీసభ సుంపబడినది. మనము నీయములను, కలహి
శ్వరి మహిమనుగుని మట్టిని లేపెద మన దేశము గలుగు
జేసిన ప్రదేశము భూమి నన్నిభావములను మనము
చేరియుండుటవలన, మహాశక్తిని శివునియందు మట్టి
మహాశ్వరి మనప్రయత్నముల కధిపతుడనీ మన శివశివుల
జయంబునగుచున్న మహాశ్వరి ముప్పట్లకొనిన మహిమ
మహాంజగారి స్వస్తిములో దోచుచు మనమువలసిన శివు
ములను బెల్లపుచుండుట మీ రివలంబును వినియోగించుట.
కొబ్బటి మారందలు నొకటిగా జేరి శివాజీ మహాంజగారి
దోడునిలిచిన మనకెల్లరకును శ్రీగుంబుగలుగును. (అని దేవ
ప్రక్క ముఖముత్రిప్ప) తల్లీ! జగన్నాథ! జగదీశ్వరి! నీ
పుత్రులగు మాకు శత్రుంజయమును, శ్రీరామును గలుగ ను
వలసిన భారము నీదే. నీభక్తులగు మాకెల్లరకు మహిమ

తౌగ్యసాహసజయంబుల నొసంగుము.” తత్క్షణాః యిటులాడిన తోడనే సభ్యులందఱును ‘జయ కాలీ, జయ కాలీ’ అని కూయిడ సాగిరి. నూతలణగినపిమ్మట తత్క్షణాః యాదేవాలయపు గునూస్తాను బిలిచి, యచటచేరియున్న మహారాష్ట్రుల పేరులును, వారొకరొక రెంతసైన్యమును తీసికొని రాగలరో యాసంఖ్యలను ప్రాయమునుచెప్పెను. అతఁ డటులనే యొక్కొకని వద్దకుఁబోయి పేరులును, సంఖ్యలను ప్రాసితేచ్చి తత్క్షణాః చేతికిచ్చెను.

౭—(లెక్కనుగుర్చి) ఇదివరకు నిరువదివేల జనము నకు లెక్క యేర్పడినది. శివాజీ మహారాజువద్ద పదివేలజన ముండును. మిరందలు నిపు డూరక వారివారితావుల నుండి కొండమీఁద మంట గనబడునపుడు వచ్చి చేర్పవలయును. అదివఱకును జనుగుసంగతులు రహస్యముగా నుండవలయును; అట్లజ్ఞాల్పమునకుఁ దెలిసిన మీ గుఱునవము గలుగును; మే మప్పుడు సహాయము చేయలేము (నిదానించి) మీరిక మీ తావులకుఁ బండు. నే నిప్పుడే వెడలిపోయెదను. కామేశ్వరయ్యా! నీవు బహుజాగ్రత్తతో మెలగవలెను. ప్రహర్షింగు చేతగాని, యట్లజ్ఞానచేతగాని, నీవు చిక్కిన నీకు మరణము నాడేగలుగును. నే నిప్పుడేపోయెదను; భద్రముగా నుండుము.

ఇటుల చెప్పి తత్క్షణాః బయటికివచ్చి తనగుఱుముపై నెక్కి యనుచులతో వెడలిపోయెను. సభవారందరును వారివారి యిండ్లకేగిరి.

పదునొకండువ ప్రకరణము.

బీజపూరునుండి ముద్దమూర్తి సన్నాహ మొనర్చుటకు, గొన్నిదినములు పట్టెను. గొప్పభటులను నలువగానున్న సంభవము లీయ్యబడినవి. మొదటను కన్నలు మొదలగు, సాధనములు సిగ్గుము చేయబడినవి. పర్యవేక్షణదేవములలో నేర నడచుటకుఁ గొవలసిన పరికరములును వేయబడినవి. అఫ్జల్ ఖాన్ చిన్నపూ దాపర్యవేక్షణదేవములలో బేరిగియుండును, గొన్ని సంవత్సరము లుండేదెమును బోలిచివహించు వగుటచేఁ దనకుఁ బర్యవేక్షణదేవముల ముద్దమూర్తి దేవుడును గొవలసినంత సన్నాహము చేయుచును. అందుకు బయటముండు సమయమున మొగిలమువారివలనఁ దీరపును పట్టెను. కపాయము గలుగునన్ని సంగతులు అఫ్జల్ ఖాన్ ముండెను. అందుచేత నతఁడు వెలువడునున్న పర్యవేక్షణదేవములనీ ముద్దమూర్తి త్రకు జేర్చెను. గొప్పభటుల సంగతులు సామంతులమున జమ్నా మసీదులోఁ జేర్చి, పర్యవేక్షణదేవములను నున్నవీక్షణహమును చేయుచుండును. అప్పుడునును సంగతులను సంగతులను జమలను జూచిన సంగతులను సంగతులను చూచును. గలుగుననియు, అప్పుడునును జమలను సంగతులను సంగతులను చూచును. భర్తమనియు, అటులఁ జూచిన ముద్దమూర్తిలను సంగతులను చూచును. పౌఖ్యము గలుగుననియు, అప్పుడునును జమలను సంగతులను చూచును. వారికిఁ దప్ప వర్తమాన గలుగుననియు, అప్పుడునును చూచును. వారి కువననసింగుమండెను.

అఫ్జల్ ఖాన్ నిటులఁ గొన్నిదినములు ముద్దమూర్తి సన్నాహము చేయుటకై బీజపూరులోనుండి, పలద్యురములో వచ్చి, మధ్య

ముచనున్న సేవకోఁ దనవద్దనున్న సేవనుగూర్చి యుద్ధయాత్ర వెంటబడుటకై, తనసేవలోను, గుటుంబముతోను నలదుర్గము చురుఁ బోయెను. మల్టర్ గావునకు గాయము కుదిరినందున నతఁ డఫ్జిల్లానుకోఁ గూడనేబోయెను. నస్తగిరి సాహేబును సేవ తోఁగూడనే వెళ్ళెను. వీరు బీజపూరు వడలిస మూడవదిన ముచకు నలదుర్గము జేరిరి. వీరు పోయి చేరిన తోడనే యచటి గాజీయోద్యోగస్థు లఫ్జిల్లానున కెదురేగి సత్కార గౌరవములతో నతనిని దోడితెచ్చిరి. అచటఁ గట్టబడియున్న రాజకీయసౌధములలో నతఁడు విడిసెను. అఫ్జిల్లాను నలదుర్గ ములో మూడవదినములుండి యచటి సేవనుముద్ధమునకుఁగట్టా ముతల బోనరెను. మూడవనాటి సాయంకాలంబున నఫ్జిల్లాను తనమేజిమిండుఁ గూరుగుండి గుండఁగాఁ బ్రహర్షిం గవలెనని వచ్చి తనంక నెఱిగించి యతనికిఁ గొన్నిరహస్య విషయములఁ దెలుపవలసియున్నదని చెప్పెను. అతనిని నిరా గముగనుఁ జేసిలోపలికివిడువవలసినదని యఫ్జిల్లాను నుత్తరువు చేసిపండున భటు లటులనే యొనర్చిరి. ప్రహర్షింగ్ మేడ లోలి కేగెను.

ప్ర—సాహేబుగారూ ! గొల్వలును జరిపి నాటికి నాత్ర సేను నా మనుష్యులునుగొని బీజపూరు పట్టణమువంత యిను చెవరించినను వట్లాటి గత.బడలేదు. వట్లాటి హాడుకగా విడిముఠ దోగములలోను వెరగించితిని గాని, మాకశంకు దొర కలేదు. అప్పుడొక్కరిఁ జైన సేను గొంగ తాత్వికభటులతో చెప్పి యుల్బానూరికిఁ బోవుచున్నందుననే మేమిట్టిమౌల్వీమా యు పోయిమా వినివి. అప్పుడిది నా కశంకుగుడలేదు. మఱు

కొంటిమి. వా రనుచులతోఁ గూడ సేమాటికిఁ జైననే యుందురు.

అ—దేవాలయపుఁ గట్టడము బట్టువైనదేనా? దానిని భేదించుటకు ఫిరంగీలు కావలసియుండునా?

ప్ర—మీరు దండె త్తినచ్చుట వారికి ముందుగాఁ దెలిసినయెడల ఫిరంగీల సహాయము లేక మీరు లోకలఁ బ్రవేశింపలేరు. మనము రాత్రివేళఁ దటాలునఁ బ్రవేశించుటయే యు క్తము. పగలు వారు దొరకరు. రాత్రి ఫిరంగిలను గొండపై కెత్తికొనిపోవుట యసాధ్యము.

అ—సరి, సరి, అటులే చేసెదము. ఈ కాఫిర్లను (అన్యమతస్థులను) అటులనే జంపవలయును; అని మంచివల.

ప్ర—అటులనే చేయుఁడు. ముందుగా బయలుదేలి పోయి సగముత్రోవలో నుండు వండులూరిలో దండువిడిసి యుండుఁడు. నేను రేపు సాయంత్రమున నా సేనతోఁగూడ వచ్చి మిమ్ముఁ గలిసికొనెదను. మనమందఱమును తేపురాత్రి శుల్టాపురిని జేరవలయును. అప్పువారి విగ్రహమునకు మాత్రము చెడుగు చేయకుండునటుల నైనిగుల కుత్తరవుచేసెదను. ఈసంగతులు రహస్యముగా నుండవలెను.

అ—అటులనే యుత్తరువు చేయుము.

ప్ర—సరి! నేను నెలవుదీసికొనెదను. (అని వెడలిపోయెను)

హేవళంబిసంవత్సర భాద్రపద బహుళ చతుర్దశి నాఁడు సాయంకాలమున నలదుర్గమునుండి యఫ్జిల్లాక సేనాసమీకుండ్ల వెడలెను. నాటియుదయముననే ప్రహర్షింగ్ అఫ్జిల్లానుతో మాట్లాడినది. అమావాస్య తిథి గడవఁగనే

మఱునాఁటిరంత్ర, భవహీదేవ్యాలయములలో నుత్పన్నములను ప్రారంభించుటచేత, బహులశోకము చుట్టుప్రక్కలను నుండు తుల్జాపురికి వచ్చుచుండెడి.

నాఁ డిట్లొకత్రమునఁ బడవ్వఁజూపుట్టువలె నొకవార్తొప్పు త్వవ ప్రారంభమని యుట్లుగును వినించుచుండెడి. అమోఘావ్య నాఁడుగుడిలోపల నర్చనలును, నభిషేకిషులయినను బహుశః పాఠము కలదు. చుట్టు ప్రక్కల నుండువాని గుంపులు గుంపులుగాఁ దుల్జాపురికి వచ్చి చేరుచుండెడి. అమోఘావ్య నాఁడొకత్రో వఱకును గడియిగడియను జననహస్త వాగ్మి వగుచుండెను. పూటకూలయిండ్లును మిఠాయియంగడులును దీప్తిదీప్తి మూల మూలకును గ్రొత్తగానేర్పడినవి. దేవ్యాలయము చుట్టును బూలయంగడులును, దమలపాక్షిల యంగడులైనను, పాక్షిము కర్పూరము మొదలగు పుష్పాద్రవిష్టముల యంగడులయిన గ్రొత్తగాఁ బెట్టుబడినవి.

అపజల్తానా నలదుర్గమును సేనతోఁగూడఁ బరీక్ష సంగతి కామేశ్వరశర్మ చాచులవలనఁ దెలిసెనను వారికి షోలాపురికి వత్తురనియు, కామేశ్వరశర్మ వినియుండెను. ఈ సంగతులను శివాజీ ముందుగాఁ దెలుపవలసిని వినెన్మొగు నుండుటచేతను, తునుష్కు లింతసమీపమునను గనున్దినన్దృఢు లయి వచ్చియుండునపుడు తుల్జాపురిలో నిలుచుట యుపాయ కర మగుటవలనను శివాజీ తుంకియగు ప్రాంతిగిరి కిగూడుదు నితఁడు నిశ్చయించెను. ఆసంగత నితఁడు మువ్వదీపశాస్త్రుని లకు నమావాస్యనాఁ దుదయమునఁ దెలిపెను.

కామేశ్వరశర్మ చాపులవలనను, చాచులవలనను, తన

యం దను రాగముగలిగి, మోహబద్ధకారమున నున్నాడని వనజాక్షికి చెలియనుగాని, యామెకు వానియం నొక్కం తెయుఁ బ్రేమ లేనందునను, నామె సదాచార సంపన్నురాలై నందునను, వానిని గన్నెత్తియైనను జూడక వానియందు జుగు ప్పతోనుండెను. కాంచత్త కామేశ్వరశర్మ యూరువిడిచి పోవు నది యామెకు మిగుల సంతోషకరముగా నుండెను. శాస్త్రులకు వానియందు సందియము లేకుండుటచే దానుమాత్రము కొంచెము వ్యసనపడెను

ఆమాహస్యనాటకాయంతనముననే, మహాదేవశాస్త్రులు తనభాగ్యులను బలుచుకొని దేవ్యాలయమునకుఁ బోయెను కామేశ్వరశర్మయు వారితోడ దేవ్యాలయమునకేగి, తాను కొన్నిప్రస్తకముల మఱచివచ్చినటుల వారికిజెప్పి, మరలి యుంటుకొనిచ్చి, తనసేవకులనుగొని, యుకపిల్లకొఱు నలుగురుబోయీలను, రెండు గుఱ్ఱములను సిద్ధముచేయించి, దేవాలయపు దిడ్డివాణిలిప్రక్కపడికట్టులచంత సిగ్గెప, దేవ్యాలయము లోపలికి వచ్చును కామేశ్వరశర్మ దేవ్యాలయములోపలఁ బ్రవేశించిన తోడనే బాలామణిని జూచి తాను సమస్తము సిద్ధముచేసిన టులఁ జెప్పెను. బాలామణి తనసేతులనైన వనజాక్షిని మోస పుచ్చి యామె బండుగులవద్దనుండి యవలఁ దీసికొనివచ్చు నటుల కామేశ్వరశర్మకు జెప్పెను.

పండ్లండవ ప్రకరణము.

అమావాస్య నాటి సాయంత్రమునకు బ్రహ్మర్షిగారాను ముందు సనమున జేర్చుకొని, కొంతసేపటి నాలుగువందల యుగ్ధభటులతో వచ్చి తిరిగివచ్చుట జరగను. స్త్రావాస్సోగ భటులను బయటనిలిపి, సుని యున్నదియనియింత యెప్పుడో ల్లాసుండుమేడకుఁ జోగనును. అప్పుడు ముందు వరు దురుగ్గుల గురు వొకఁడు దైవస్తోత్రాన్ని ప్రారంభింపఁజేసి, మోక్షపాఠం బాడెను. తురుష్కులందఱు నచటఁ గురుగారి పాఠాన్ని ణ్ణము ప్రక్క ముఖముద్రిప్పకొని, మూలార్చనము నులిది, కన్నులు మూసికొని దైవస్తోత్రం చేసి, అప్పుడొల్లాసును వరులనే ప్రార్థనచేసెను. ప్రార్థన ముగిసిపదిగంట జన బ్రథమఁ జేలు పలికిపోయెను. అప్పు యప్పుడొల్లా స్త్రావాస్సోగముజూచి, రహస్యని పిలిచి “యుగయాత్రకు సిద్ధముగా వచ్చితివా” అనియడిగెను.

ప్ర—నేను సిద్ధముగానే యున్నాను. నాలుగువందల యుగ్ధభటులతో వచ్చియున్నాను.

అ—నేనును సిద్ధముగానే యున్నాను. నేన యేమియ్యమున నడువవలయును?

ప్ర—నేన రెండు తిగలుగాఁ జీలవలెను. మనమిరువుర మొక తెగమను, నా యర్మిగులూగులనును, నీ గులూగులనును మఱియొక తెగను నధ్యక్షులుగా నుండవలెను. బహుళవేడల వలసిన వేళకు నేను భేరి పొయింపెదను. అప్పుడు దినినతోడనే యందఱును గదలవలయును. నేను నలపుచీసికొనెదను. (అని వెడలిపోయెను.)

దస్తగిరి సాహేబు—రాత్రి వేళలో నేన నడవలసిన యవశ్యమేలకలిగెను? హిందువు లేచటనైనను నెదురుతిరిగిరా?

అ—హిందువు లేచును సంస్థానమున కెదురుతిరుగ లేదు. కొన్ని రాజకీయరహస్యకార్యములకై నేనును నా నుమారుడును పోవలసియున్నది. ఇప్పుడు యోలాపూరునకు గుండ్లయాత్ర వెళ్లుటలేదు.

దస్తగిరి—ఎక్కడికైనను పరే నేను మీతోఁగూడనే రావలయును.

అ—మీగు గొంతుపట మేలు. ఐనను మీయిష్టమున కిష్టములేదు. ముందుగా భోజనము చేయుఁడు.

నై నిగులంగలు భోజనము చేసివిష్టుట ప్రహర్నిగ్ భేరిపాఱుచును. అఫ్జల్లాను ప్రహర్నిగుతోఁజేరి, నేనను చెండుతగలుచేసి, నుమారుల స్వాగతమున కొకతెగను వదలి కామొక తెగనుముగదు నిలిచిరి దస్తగిరి యఫ్జల్లానుతోడ బగులువెసలను. ప్రహర్నిగ్ ముందుగాఁ బోయెను.

ద—అఫ్జల్లా, చీకటి దట్టముగానున్నది. ఈ గాఢాంధరముతో దివిటీల పేయివగుండిన మనకు బ్రయాణము చేయుట మిక్కిలి కష్టముగానుండును. ముందుగా దివిటీల పేయింపుము.

అ—నూడదు. మన బ్రయాణము రహస్యముగా నుండవలెను. ఇతరులకుఁ దెలిసిన కార్యము చెడును.

ద—ఇప్పుడు మనము పోవలసినయూ రెక్క?

అ—శుల్జాపురి.

ద—తుల్జాపురికా? అచట విగ్రహములు, దొంగలు, విశేషముగా నుండవలయు వినిచున్నాను. అచట ముందరియ్యమొకటి తిరుగుచుండవలయు. హిందూవు లొరవలయును గొలచెదరట. వారినందఱును బహువలయు. అన్యమతములు జంపవలసినదే మనకు ధర్మము.

అ—తన్న! డొంగులమును. దేవతములను బహులము కును, కీడుచేయునని నేను ప్రహర్షించును. అన్యమతము దేవము న్నాను. కాబట్టి నేను నామాటప్రకారమే బుద్ధుడను.

ద—నీయుష్టప్రకారము చేయుము. మీరే పెనుక నే నేను కత్తి నెత్తెదను. నేనను రెండు దొంగలుగా. నే ముచలనము కొరకు మేమి?

అ—ఒక తేగ పెట్టణమునుచుట్టుకొని, యుచ్చరినచుచుట బోవనీయక చూచుకొని, బయట విచ్చుచుండి బట్టలకొనవలయును. వేటొక తేగ పెట్టణములోఁ బ్రవేశించి ముహూర్తము ముఖ్యులను బట్టుకొనవలయు. పెట్టణములోఁగల దేవాలయమున నందఱు గుమిఁపూడి గమందుగుట వారందఱు నిరూపణార్థము, యఘోరస్వరూపముగు వారి విగ్రహములను నేమిచుచుండవలయు. ప్రహర్షింగి ముహూర్తములవల్ల నేమోచి పెట్టణమును. మన మేమియుఁ జేయ నక్కఱలేదు.

ద—ఇదిమంచి గమనముగానే గమన్ము.

ఇటులవారు మాటలాడుచుఁ గొంతదూరము పోయిన తరువాత మార్గము పల్లములతోను దొంగలతోను నిండి యుండినందున వారొకరితో నొకరు గూడి మాటలాడక జాగ్రత్తతో స్వారి చేయుచుఁబోయి, తుల్జాపురిచుంతకుఁ బరికి.

ముందు నిశ్చయించికొనిన ప్రకారము నొకతెగ రసూలధ్యక్షతక్కిన బట్టణమును జట్టుకొనెను. ప్రహర్సింగ్ మొదలగు వారితోఁజేరిన తెగతోనభజ్జులనుపట్టణములోఁ బ్రవేశించెను.

ఆ యమావాస్య నాటికిఁ గొత్త ఘోరములలోని జనులందఱును నెలువలనుండి యుచటికి వచ్చినవారును భవానీదేవ్యాలయము చుట్టుకొనిఁగోసి యుండిరి కొందఱు దేవ్యాలయము ముంగిటను, కొందఱు గర్భగృహంబునను, కొందఱు వాహనముండి ములోను, కొందఱు ద్వారము చెంతను నిండియుండిరి. గొత్త ఘోరము పోనుపోను బయటజనమును బురిజనమును నొకటిగా దేవాలయము చెంత జేరుచుండుటచేత నచట జనసమృద్ధి పెక్కు డాయెను. ప్రక్కను మిక్కుటమగు వేళకు, బాగ్యతన్మ తానిక వట నిలువఁదగదని యెంచి, యంటికి రమ్మని గూత్యుగన వనజాక్షిని బిలిచెను. వనజాక్షి తనకే మియు భయములేదనియు, తండ్రితోడ నింటికి వచ్చెదననియు అడ్డుపారి యున్నవము ముగియఁయే తాను రానట్లును, దిల్లీకు శిష్టిసంఘము, బాగ్యతన్మ యామెను తండ్రితోఁగూడ రమ్మనిచెప్పి, గంగాబాయిని బిలుచుకొని యుంటికిఁ బోయెను. నీగు దేవ్యాలయమున నుండుచుగతి గని బాలామణి మిగుల సంతోషము నొందెను.

దేవ్యాలయమున గర్భగృహమునందు నమ్మవారికిఁ బూజలు జరుగుచుండెను. అనేక బ్రాహ్మణులు వేదపారాయణము జేయుచుండిరి. వనజాక్షి యమ్మవారిసన్నిధిని స్త్రీల నడవను నిలుచుకొని, యమ్మవారి దర్శనము చేయుచుండెను. కొమ్మేర్పరసర్ప దేవ్యాలయములో నొకమూలనిలిచి బాలామ

జితో మాటలాడుచు, వనజాతీ నేతృకొనిపోవు ననిన నా ముందు
 లను రహస్యముగాఁ జెప్పుచుండెను. అప్పుడే ముఠాను
 పండ్రెండుగడియల ౧౦ త్రి, గడచను అప్పుడు గుడిచి వెలుగులు
 గొప్పఘోష లేటను కామేశ్వరశర్మ బొలామణిచో నానా
 మకుఁగారణమును బయటికిఁబోయి అపహింసించుచు నిచ్చెను.
 బొలామణి ద్వారమునగ్గఱకుఁ బోయి, స్త్రీలు మోసానాన
 ములును, పురుషుల భీకరభవనములను, స్త్రీలముల అప్పుడు
 చప్పుడులును విని, యచటనున్న వారి నెదిరిగొని వారి నును
 మ్మల నండువలనఁ గలిగిన కలపమును వారు చప్పుట బొలా
 మణి యతివేగముగా మరలి కామేశ్వరశర్మ మున్న టోకి
 వచ్చి, యచటనే శాను వచ్చువలయును గలలమందునును చచ్చి,
 వనజాతీని వెనుకొనిపోయెను బయటఁబోయి నదివంతివే
 దేవాలయములోని వారందఱును భయభ్రాంతిగ ద్వార
 ముచేతను బరుగిడి పచ్చుమండిరి. వనజాతీయు నుఁజొంగిలు
 స్త్రీలును వచ్చుచుండుటఁ గని బొలామణి వారి కను లేక,
 వనజాతీ స్త్రాలనిలిచను.

వన—బొలామణి ! మానాచువ యుక్కడ ! (అని
 మిగుల భయముతోను గలవనముతోను నడి గను)

బొలా—మీ నాయన యుద్ధిగో నిలిచియున్నాడు.
 నాతోఁగూడ రమ్మ. నేను నిన్నతనికడకుఁ బలుమఱొని
 పోయెదను.

బొలామణి యిటులఁబలికి, వనజాతీ చేరిని పట్టుకొని,
 కామేశ్వరశర్మ యుండుచోఁబడి పలుమఱొనిపోయెను కామే
 శ్వరశర్మ యొక థావలిని దటాలున నామముఖముపై వేసి పట్టు

వ్యాగమున కొను నెత్తికొనిపోయి యచట నిలిచియున్న తన
చేవకుల స్వాధీనమున నుంచెను. వనజాక్షి కూతలు, థావళి
మట్టమువలనను, ప్రక్కనున్న జనభూమివలనను జనుల
మనస్సు నాకర్షించుచుండెను. అందువలనను, వారికప్పుడు తుగు
పూసిన కృత్యములవలన గలిగిన కలవరమువలనను, వా
గెవ్వరును వనజాక్షివద్దకు రాకయుండిరి.

అపజిల్లానును దస్తగిరిసాహేబును అశ్వారోహకులైన
నుద్ధభటులతోడ నాపట్టణపు ద్వారమున నిలిచిరి కొందఱు
భటులు పట్టణముతోఁ బ్రవేశించి బజారువీధినిఁ బోయి దేవ్యా
లయ ద్వారమును జేరిరి. వెలుపలనున్న పురజనులలోఁ గొం
దఱు ముందుగా దేవ్యాలయముకడకేగి, దేవ్యాలయపువాకిటి
తలుపులను మూసికొనుటని లోపలివారికిఁ జెప్పిరి. అంతట
వారు దేవ్యాలయపు దలుపులు మూసికొనిరి ప్రహర్యంగను
కొందఱు నుద్ధభటులును, దేవ్యాలయమును జేరువేళకు
దలుపులు మూయుటచేసెను.

ప్ర—తలుపులఁ దెలుపుఁడు. మేము నవాబుగారి యు
ద్యోగస్థులము. తీరవకుండిన మీప్రాణములకు హానికలుగును.

లోపలిజనులు—మీరుదొంగలు! మిమ్ము లోపలికి
రానీయము. ఆవలికేగుఁడు. పోకుండిన మీపైన దుపాకులఁ
గాల్పెదము.

ప్ర—గుండ! గొడ్డలి నెత్తుము. తలుపులఁ బగులఁ
గొట్టుము.

ప్రహర్యంగిటులఁ బల్కుగా గుండఁడు గొడ్డలి నెత్తి
తలుపులను జీల్చుటకుఁ బ్రారంభించెను. అప్పుడు లోపలనున్న

వారిలో నొకఁడు దేవ్యాలయింపు దాస్యమునకునున్ననున్న బానిసయై
మీఁద నెక్కి, నూ సందులోనుండి తుపాకిని గొనుచున్నాఁడు
గాల్చెను. గుండఁడు గొరిగిఁబడిగి హోట న క్రిము న్నిక్కి మొ
గ్రింద బడి చచ్చెను. బయటనున్న యుద్ధభటులు దానినిబట్టి
బాఠశాలమీఁదికి గొట్టి చేసి తుపాకులం దొప్పించి దొంగిల్లెను.
మొదలగువారు తెలుపులను బిగులఁగిల్లెను. పుత్రులు దేవులు
తుపాకులను చేతఁబూని యుద్ధభటులను గొల్పెను; యుద్ధభటు
లనేకులు చచ్చిరి తుపాకివ్రేకులం దొప్పించు దొంగిల్లెను. బానిస
వినఁబడిను అసజ్జాల్లో బ్రతేనేనును దేవ్యాలయింపు దాస్యము
వచ్చి తుపాకులం గొల్పుటనును, యుద్ధము చేయుటయు, తెన
సేన కుత్తరునిచ్చును. దొంగిలనాహాయను “దొంగిల్లె” దొంగిల్లె
(యుద్ధమున కుత్తరువు) అని పిలుచుచు నున్నట్లుగా నున్న యుద్ధ
మునకు బ్రోత్సాహ పఱచును.

అప్పుడు, “దీన, దీన” అనుశబ్దములతో పుత్రులతో
జనుల బాధించు యుద్ధభటులును, భిక్షుభిక్షువులను మఱుము
తగిలిన దేహములతో నీధులతో బయలుదేరిన దానియొ
ప్పుడు, అసహాయుల యొద్దల్ల మొదలగు దురుదాసులతో
లును, బెదటి హాళి మూలలో దొంగిల్లెనని దొంగిల్లెను,
తురుష్కులచేతఁ బిక్కి మును పట్టుచుగల యుద్ధము
ఇంట్లలోదూటి దొరకిననిట్లును నొద్దగననును, బయలుదేరి
ప్రస్తు బట్టి పరిపాకుము చేయును, బానిసమును మును
ముకులును నావట్టణములం గొన్నది. అప్పుడు “దీన” దీన
శాస్త్రుల నొక తునుష్క భటుఁడు బట్టి పట్టుచునని యొ
ద్ధుగా నతఁడు పానిచేతుల నొడిపెట్టుచును బానిసయై

వానికాళ్ళను నడికి క్రిందఁ బడవేసెను. అప్పుడు ప్రక్కనున్న వేటొక తురుష్కయుద్ధభటుఁడు మహాదేవ శాస్త్రులపైకి రాగా నతఁడు సందులో మాటి పరుగెత్తిపోయెను. దస్తగిరి సాహేబు కొండలు యుద్ధభటులతో దేవాలయపు గర్భగృహముఁ బ్రవేశించి భవానీవిగ్రహముపై నున్న సొమ్ముల నన్నింటిని దోచుకొని, యవాచ్యములగు ఘోరకృత్యముల నొనర్చెను దేవళసుంతటను పీనుఁగు పెంటలు పడియుండెను.

పార్వతీవ్రాహ్మణు గంగాభాయియు నింటిలోఁపలనే యుండిరి. ఈ కలకలము విని వారు పాటిపోయి తప్పించుకొనుటను యోజించుచుండఁగా వారికి మిగుల నాప్తుఁడుగా నుండిన జానునాయుఁడు నువాఁడు వారుండు చోటికివచ్చి, “ఇంటిలో నుండుట భద్రము కాదు; రండు, రండు, నామనుష్యు లింటిని గాచెదరు” అని వారిని బిలిచెను.

వారంతట వానితోఁగుండనే వెడలిపోయిరి. జానునాయుఁడు వారిని సమీపమున నున్న యొక పర్వతగుహలోనికిఁ బిలుచుకొనిపోయి యచట వారిని దాచెను. వారు తమవద్ద నున్న నగలనూ మూటకట్టి వానిచేతికిచ్చి కాపాడుమని చెప్పిరి. ఉదయమున వచ్చి వారిని జూచునటులఁ జెప్పి భన కంబళిని వారికిఁ గప్పకొనుటకిచ్చి జానునాయుఁడు వెడలిపోయెను.

కామేశ్వరశర్మ సేనను లిరువురు వనపూడిని గూలు సేన లుండునీయక పట్టుకొనిరి. వెంటనే యిరువురు నామె నెత్తుకొనిపోయి దేవుని పట్ల కలలోఁబెట్టిరి. బోయియీలు పట్లకినెత్తుకొని కిగలి పోవు దుండెరి. గొంధూంధ కాగర్లపై యుండుటచేత బోయియీ లొక పట్టుకొని వెలిగింది పట్టుకొని పోవు దుండెరి. కామె

శ్వరశర్త నిరాముఢులైన గుల్లములైన నల్లని కల్లుని కలుపడెను.
బోవుచుండెను. బొలముపడి యుని గుల్లములైన నల్లని కల్లునిని
వెనుకఁ బోవుచుండెను. అందుమందుగా నోవనొక సుగుఱు
రసూల్లాను పిలిచి పోయియున్నట్లుగాది, అందులో బల్లములను
పోవుచున్నారను సంగతి ముందులో బల్లని పంపింప వచ్చిరి.
కొందఱు యుద్ధభటులును వారి వెనుక నీ కుదిన వచ్చి కేర.
రసూల్లాను ముందుగా వచ్చి నొకపెట్టెనెట్లును బల్లములని;
“ఎవడవు నీవు? నీవొ పోయినదని కథలవను, ఎదుగించినను
దక్షిణమే చంపుదును. ఎవరికి నొకభాగం బల్లములని పోయినను”
అని బిగ్గరగా నడిగెను.

గోపీనాథసింగ — సీతా! నా మేల్వెరశ్శాసనా! మహారాజా! మీగు నన్ను పంపియింప!

రసూ—ఈయన, నా మేల్వెరశ్శాసనా! నా మేల్వెరశ్శాసనా! ఎవరు బల్లకిలో నుండినది.

కామే—నాభాగ్య ; నన్నటులైన నది జేయును ; నా భార్యను వదలుడు.

గోపీ—మూడు దినములనున్నది నీవొ భార్య లే కుండెనే, నీకింతలో నెప్పుడు వివాహముగలుగు !

వనజాటీ—(అమాటలుపని) అయ్యో ! శత్రువు లేదు వుండు. నన్ను విడిపింపుడు. దిగ్బలేని గొప్పము. నయ యుంపుడు.

రసూల్—(క్రిందికిదిగి, బల్లకిని దెలిచి) భయపడు కుము. మేము స్త్రీలతో యుద్ధము చేయుటకు గాలేదను. నీ వానిని భార్యవేనా? కాకున్నచ బల్లకినుండి దిగుము.

వసజాక్షి—(నల్లకినుండి దిగి) నే నాతని భార్యనుకాను. నన్నా తండ్రు. బలముగ్గరముగా నెత్తించుకొని వచ్చెను. నన్ను తని బారినుండి రక్షింపుడు. దయయుంచి నన్ను మాతండ్రి వద్ద నప్పగింపుడు. మీరే రక్షకులు

రసూల్—భయపడకుము. నిన్ను నేను గాపాడెదను. (భటులనుజూచి) ఆప్రహ్మణుని గుఱ్ఱమునకుఁగట్టి, యాగుఱ్ఱమును మీగుఱ్ఱమునకుఁ బట్టికట్టుడు.

ప్రహ్మణ్యంగే నేవగుడగుకుప్ప డంతటఁగా మేల్వరయ్య నటులనే బంపించి, బాలామణినిగూడ నటులనే కట్టించెను.

పదనూడవ ప్రకరణము.

రసూలునునకు హిందువులయొడ ద్వేషముగాని, దురభిప్రాయముగాని లేదు. దస్తగిరి సాహేబు మసీదులోఁ జేయు బోధనలయందు నితనికి నమ్మకములేదు. మల్లార్ గొవుతోఁ బన్నిప్పగించుండి యుతని కెడతగని సహవాస ముండుటచేతను, మహమ్మదీయు కొందఱితనిక్రింద నమ్మకముగాఁ బనిచేయుచుండుటచేతను, బాల్యమున జక్కగా విద్యలనేర్చి, హిందూ శాస్త్రములను చూడఁ జూచియున్నందునను హిందువులయం దితనికి మంచి యభిప్రాయముండెను. మల్లార్ గొవు సత్ప్రవర్తన వలన నామజ్ఞానునకు హిందువులయందుఁ గొంత మంచి యభిప్రాయముండెనుగాని రసూలు కుండునంతటి కనికర మితనికి లేదు. దస్తగిరి సాహేబుపై నరసూలున కివిషయమునఁ గొంత ద్వేషముగలదు. అమజ్ఞానునకు మాత్రము దస్తగిరి సాహేబునందు గురుత్వము కలదు. దస్తగిరి సాహేబు మూల

అ—అటులే జరిగినది. యీజయము మనకుఁ గలిగి నందునఁ బట్టాను పేయి రూపాయలు స్త్రాన్ధనఁ జేసితిని.

ద—మనసలనలో నుండు ప్రజల, భూతములఁ గొలువ నీచుక చేయవలసినది మనకు నుభ్యధర్మము. శీఘ్ర కాల ములో నీదేవ్యాలయము విడిచుఁగొట్టి యచట నొకమసీదు కట్టించువలెను. సశ్వగుణావలంబులగు మనవారి కందఱకు నాచోట గోమాంస భక్షణతో పిండు చేయవలెను.

రసూల్ —బలాత్కారముచేత మఠాభిప్రాయములు మాఱునా? హిందువులు మనవంటి మనుష్యులు కదా? వారు మన మసీదుల నిడియఁగొట్టిన మనకు మన నెట్లుండును? నీవు భూతదయ లేనివాడవు; నీముఖముచూచుచు పోషము.

ప్ర—మనము లోకలిక్కినోయి చూచివత్తము రమ్మ.

అవజ్ఞ—రసూల్! కొందఱుమించినతరువాతఁజూచుట వలన నేమి ప్రయోజనము?

గ—నేను చూచితిమీ తీరదనిను. (అని పోయెను.)

ద—భూతమూర్తమునకే యితఁడు పరిణామపడుట యుండునని నాశ్వేద్యముగా నున్నది. ఫిరోజుషాగు లక్షల కొలది హిందూజనమును జంపియుండిలేదా? తురుష్కుఁడుగా నుండి యవ్యసానస్థుల మరణమునకు దుఃఖింపవచ్చునా? హిందూ జనులలేదా? లేక యందలి యభిప్రాయము నెఱుంగ నుండునా?

రసూల్—నగరమున బ్రహ్మినిగను వెంటఁ బెట్టుకొని ముల్కాబ్బరి యంతఃముఖమునఁ బెట్టి యందునుండినవారిసంపదలను “మహా దేవతాస్త్వం బుజయిష్యామి” అనియడుగుచుండును. వారిలో ననేకులు తమకుఁ దెలియదని చెప్పరి. కొందఱుమూత్రముతఁడు

రాత్రి చంపబడెనని చెప్పిరి. రసూలతనియింటికిఁబోయి చుట్టల ప్రక్కల నున్న వారిని శాస్త్రుల భార్యలను గూడఁగొనియెడిగఁగా వారిసంగతి జానునానుని కి సోఁగమునని చెప్పిరి. రసూలునను జానునాయఁడుండఁడు చోటికిఁబోయి యెడిగఁగా వెళ్ళెను. శాస్త్రులయిల్లు రాత్రి గుండ్లభతులవే. గోల్లఁ గోల్లఁబడిచనినొకని శాస్త్రుల భార్యలు చంపఁబడిననియు, వారి సగ్గులమూడు మాత్ర ముదయమున పొంగిపోయి నొకమూల వ్రేలి నొనియెడి దెలిపెను. రసూ లొహంబులుపిసి, మిక్కిలి దుఃఖముతో మఱల నవ్విజ్ఞా నుండుస్థలమునకు వెచ్చెను. అనేకులు ముఁగిరా న్న ముఖ్యులనేకు లచట వచ్చియుండిరి. అందఱు రాత్రి జరిగిన ఘోరకృత్యములకు రసూలుకొ న్నవనాన్తరమునకు నుండిం టనుజూచి తాను కొంత పొచ్చిపోయి మూసి వారి గొంతులను జేయక పంపెను.

అ—రసూలే, మూచిలిపా; వారివంగులను మన్నించి పంపితిని. రాత్రి వారు ముందగుఁగ దుహదులు కొప్పుకొందున నిట్టియాపద గలిగెను.

ర—రాత్రి నేనిచట నుండిన నిట్టి ఘోరకృత్యముల జరుగవు.

దస్త.—అట్లాగుఁ దృప్తియగునటులరాత్రి నేను సమస్త కార్యముల జరిపించితి. అహిందూన్ద్రహములమీఁద నుండి సితిని. విగ్రహములవేయికి దాగికోనిదనుండిన ముఁగిబ్రహ్మణులను ఖండించి యారక్షము నావిగ్రహములన్నియు జల్లించి తిని. ఆసందడిలో గోవులుమాత్రము దొంగికిపోయినవి. దొంగి యుండిన వానినిఖండించి యారక్షము నావిగ్రహములన్నియు జల్లించి మాంసమును దురుష్కులకొహారముగ నొచ్చియుం

దును. కొంఠానులో నిరువదిరెండవ యథ్యాయములో నేమి చెప్పియున్నది? ఇటువంటివనులు చేయుటయేకదా యల్లాకు సంతోషముఁ గలిగించును. ఇటువంటివనులు చేయుటవలననే కదా మనకు స్వర్గసౌఖ్యము గలుగును.

ఇంతకంటెఁ బుణ్యకార్యము లేనియున్నవి. అన్యమత స్థులఁ జంపుటయే యుత్తమ కార్యముగదా?

ర—నిజమే. యోజన మీకుఁ గుదిరినటుల మనుష్య జన్మ మే త్తిన వాగల కితసులగుఁ గుదుగుట కష్టము. భూతదయ కొంచెమైనను లేని మీనంటి పుణ్యాశ్శుల కివి యుత్తమ కార్యములుగానే తోచును. దేవుఁడు సర్వసముండనియు, నల్లప్రాణులనును దండ్రీవంటివాఁడనియు మా నమ్మకము. దేవుఁడు తురుష్కులకు మాత్రమే తండ్రీవంటి వాఁడనియుఁ దక్కినవారికి శత్రువనియుఁ గొంఠానులో నెచటను జెప్పి యుండు లేదు. అన్యమతస్థుల నందఱును జంపవలెనని తురుష్కులెంచునపుడు తురుష్కుల నందఱిని జంపవలెనని అన్యమత స్థులనుఁ దోచుదా! అన్యమతస్థులందఱును దురుష్కులఁ జంపఁ బూనిన భూమియం దొకతుగుష్కుఁ డుండెనా? అన్యమత స్థులు నిన్నుఁ జంపఁబూనునపుడు నీనున స్సెటులుండును? వారి కట్టిమనస్సులేదా? ఇత నిట్టిమాటలు నాయెదుట నాడకుము. కొంఠానును నీవు సరిగా గ్రహింపలేదని తోచు చున్నది. భూతదయ యెల్లరకు ముఖ్యధర్మము.

పదునాల్గవ ప్రకరణము.

దస్తగిరి సాహేబుతో రసూలాను మాటలాడుచుండు పమయమున గోపీనాథసింగ్ కామేశ్వరశర్మను బాలామణిని

దీసికొనివచ్చెను. ఒకతలగుడ్డను కామేశ్వరశర్మ ముచునుజూచి
కుప్ప దీడ్చుకొనివచ్చి యుట్టజాల్చి ముందు నిలిచెను.

గో—సాహేబుగారూ! యింతటి కామేశ్వరశర్మ.

అ—రసూలీ! యింతటియూ బిచ్చుకొనవలసి నుండినా
జెప్పుకొనవచ్చునని నానిది నానిది నానాలో నెలుపుము.
వానినువని వివరము నానిది జూచుచున్నాడు.

రసూలీ—అయితే నానినాటి గను.

కామేశ్వర—నేను ముందుగానుండుట నుద్దేశించి లేచు
భూతదయ పట్టించుట నుండుననివారి చేత నేను జిక్కిపోతి.
నిరవరాధులగు బ్రహ్మములు ముందుగానుండుట మిమ్ము నెన్న
వశ్యము చంపుదురని నాను. ఇదేనిమీ నమ్ముచు. ఇటువంటి
యుద్యోగములో నుండువారి కిట్లుంటే ద నుండును. అప్పుడు
దస్తగిరి (రసూలులతో)—నీ బిచ్చుకొనవలసి నుండినా?

రసూలులశర్మను కామేశ్వరశర్మను జూచి పను.

కా—నీనుకొనగలగు నీవు గురువు నెదురు నుండునామెము
మేము గురువులుగా నుండుము.

దస్తగిరి—(బిచ్చుకొననుచుజూచి) వీనినిముందుగా ముందు
నినదే. కొలానులో నెలువ నుండినా (యిట్లుచుంటుంటే) నేను
ప్రాసియున్నది. “అన్యమెఱుఁగెను జూచివంటిది కని దీక్షము
చేయవలసివది” అని యుండ లేదా ?

కు—శాస్త్రులవారూ ! మీను బ్రహ్మములు కనుక
మీతలను నేను నలుకను. కాని దుగుప్రక్కలే చేయగలను.
నన్నుజూచి బెదరనేల.

రసూ—ఆతనియుద్యోగధర్మమును క్రితముగానెఱవడి.

నెఱవేర్చుచుండెను అతని జంపుట సరికాదు. మీరు చెప్పినట్లు కొంగునులోనుండదు. (తండ్రితో మీరితని మాటల వినరాదు).

అ—చున మతనివద్ద ననేకవిషయము లెఱుంగవలసి యున్నది. మనవిద్వనుండు నేవకులు మనవనులను జేయవలసి నని న్యాయమేగదా. అటులనే యతఁడును యజమానుని పనుల నెఱవేర్చుచుండెను. వానికి సంకిభులు వేయుండదు. బీజపూరునకుం బోయినపుడువాత నవాబుగారే వాని విషయమును తీర్మానింపవలెను. వానితో నెవగును మాటలాడఁ గూడదు. వానియన్నము వాండే నంట చేసికొనవచ్చును.

బాలా—అ న్యాయ ! దయయుంచి నన్ను విండిపింపుడు.

అ—నీవు పోవచ్చును. మాకు స్త్రీలతో నేమియుం బనిలేదు

బాలాచుడే పొంతెటఁ గదలిపోయెను రసూలును వారిని విడిచి మఱి వనజాక్షి గుండుచోటికిఁబోయి, యామె తలిదండ్రులు చనిపోయినని యామెకుం జెప్పెను. వనజాక్షి మూర్ఛిస్తే కొంతసేపునకు నేనందేతెను, రసూలునచటఁగొంత తడవుండి యామెతోదార్పి యామె నామెపినతల్లియింటికిఁబిలుచుకొనిపోయి వనలుకటుల వాగ్దానముచేసి మరలఁ దనతండ్రి వద్దకు వచ్చెను. అప్పు డంగయ్యమే నాలుగు గడియల ప్రొద్దాయెను. * పేలేను యీలాహూరి కేగుటకు సిద్ధపడవటుల యుద్ధభటుల కు ప్పెన్చువే నందున వారందఱును వంటఁగనులలో నుండిరి. అప్పుడొకమనిషిమాత్రమూ వేళకేభోజనమాయెను. రసూలును ప్పిరిగియుగా భోజనముచేసి, “వనజాక్షిని బల్లకితోనే పోలాపురికిఁదీసికొని పోయినదని మూర్తొంది గుంబోగగట్టులకుఁదెలుపుము” అని యొక సేనకుని కుత్తుగువు చేసెను ఆసేనకునిచేతనే

తన చెల్లెలైన “గయానా” పేరికి పోలొప్పుంటికి గొప్పపూరి,
యందులో వనజాక్షినిమొగ్గచేసి గొప్పపూరియందును గొప్ప
నాకుండెలిపెను. అప్పుడా జాలా పోలొప్పుముగొప్పపూరియందును మొదలు
గనిపెట్టి, రసూల్లా వలెనికికిగీగీ అని పనిజాక్షిని పదిలముగా
మొదలగు సంగతుల వలెనికికి చెలిపెను. అప్పుడు రసూల్లా
గచటికివచ్చి యఫ్జాల్లావపద్ద సలపుచీరీకోని, మరలెవ మును
రసూల్లానును బలిని నాసేవకుండగు గొప్పడు నీవద్దగొప్ప
గొలువ వలయునని మోసంబుచేయవచ్చును. అనిన మొదలు
నప్పుకిముగ్గ యజమానుని కోరినది గొప్పడుచేయి. అనినది
గొవలసినది యన్న వచ్చిమును మోస్త్ర, మీ అనినప్పుడు
నందుకు సన్నుతింబుజిసి, ముప్పని వాతని నొప్పింబుచేయ
దనసేనతోగొప్ప స్వగ్రామమున కీగను

రసూల్లా ను అంగుపు చేసిన్న కోరియు పనిజాక్షి కల్ల
మీంద నెత్తిచుకొనిపోబడనా. అనినది. అందుభిటులు
గుంపులు అంగుపురివదలి పోలొప్పును మోస్త్రమునుబట్టి పోవు
చుండిరి అహ్మరోహతులు ముగియగొను, బదాఅొలు పోయియు,
బోవుచుండిరి. వాతేశేషుల మచ్చుటచ్చుట దొంగునిపోయి
పురజనులు, అంగుపు గుంధిభిటులు కనబడు గొప్ప, ముగ్గ
రోకడుగా మరలివచ్చి యున్నగుండ బేరిరి. రసూల్లాను నీవగొప్ప
తరువాత, గొంతెడిపు అంగుపురిలోనుండి పోయి నీవ
కుండగు కుప్పని జానునాయని వద్దగు బుద్ధు, మోసనివచ్చి ముప్ప
టుల నతడుచెప్పించుండిన పార్వతమ్మనగొప్పముగొను గొప్ప
చుకొని, మహాదేవశాస్త్రుల సమంబంధమును మోస్త్ర గొప్ప
విచారించి, పోలొప్పురి మోస్త్రమునుబట్టి పోయినా.

రసూల్లాను గ్రింది యుద్ధోగములు గొప్పముగొను పనిజాక్షి

పల్లకితోడనే చనుచుండి, మధ్యాహ్నమున దారిలో నొక పల్లెలోఁ జల్లకిని నిలిపి, యొక బ్రాహ్మణునింట నామెకు భోజనముఁ బెట్టించి మరలఁ బ్రయాణమై సాయంత్రమున షోలాపూరున కొమెనుఁ జేర్చిరి. షోలాపూరులోపల గయానమొదలగు వారు దిగియుండిన యింటివాకిట పల్లకి దింపఁబడెను. గయానామొదలగువారు వనజాక్షిని నింటిలోపలికిఁ బిలుచుకొని బోయి మిక్కిలి యాదరముతో మాటలాడుచుండిరి. రాత్రి నాలుగుగడియల ప్రాదెక్కినంతనే రసూల్లాను షోలాపూరు చేరి తన చెల్లెలును మూఱుత్తల్లియును దిగియుండిన యింటికిఁ బోయి వనజాక్షినిఁ జూచి, "నువ్వెచ్చిననగలమూటను వనజాక్షి చేతికిన్చి, యందులోని నగలు పార్వతమ్మ నగలని యామెకుఁ దెలిసను వనజాక్షియూమూటనువిప్పినగలను జూచి, కన్నీరు గొప్పచు నిచ్చిప్పిడు" గొల్లె యుండెను. రసూల్లా సంతట దన చెల్లెలి నామెనుఁ దోడుగొనిలిసి, భోజనము చేయుటకుఁ బోయెను. రసూల్లా భోజనము చేయుచుండునపు దొకభటుఁ డిదినిపెట్టి పోయి, యుగ్గుజుల్ ఖా సతినినిఁ బిలుచుచున్నాడని చెప్పెను. రసూల్ ఖాన్, భోజనానంతరమున దండ్రుకడకేగెను. యుగ్గుజుల్ ఖానును వస్త్రధరిసాహేబును వనజాక్షిని బీజపుంటికిఁ బిలిపిసిగనియు, బహిసముచనవ్యవస్థలు రాలునగుసుంద గంగి నవాబుగారి భోగ స్త్రీలతోనే చేర్చి బడ వలెననియు నొక్కొక కౌశలించిరి. రసూల్లానున కొమయుఁడను రాగముగల్గి యుండినందున, హరిమూటల కియ్యకొనక యామె తనచేతఁ బట్టుకొనిబడి నిల్లగానునందునఁ దనమధిరయనియు, నామెను పినితల్లియంటఁ జేర్చునటుల వాదనమునుఁ జేసియుండునటులను

వారికిఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చెను. బ్రహ్మజుల్లాసు నేట్లున్నది కదని మాట కంగీకరించును.

మఱునాడుదయమున బ్రహ్మజుల్ భావో కామేశ్వరశిష్యులు తనయెదుటికిఁ గెప్పించి, యుతెని యుజులమును భవ భూమిలమున శపవలను దెలుపుముని యుచి గను . బ్రహ్మజుల్ భావో శివాబికి నపాబుతో యుభయము చేయుచు లేవరిగిని, నామము యొక్క రాజ్యములు కట్టచు లేవరిగిని, యుచియు లేవరిగిని నాకాలమున శివాబి యుభయమును మున్న ప్తచేతివలన . కాలెని మృక్కును, పథికానియును నపా బునీకరించి, కాలెని టితోఁ దృప్తిబొందుచునియు, బ్రహ్మజుల్లాసు బ్రహ్మజుల్లాసుతో పోకి గినతోడనే శివాబి సమూహావమునకు వచ్చును. బ్రహ్మజుల్లాసు మల్లర్ గోపు వానిమూటలను తన్నుచు నేరి బ్రహ్మజుల్లాసునకు బారసీక భాషతోఁ దెలిపెను. వసజాతీ . బ్రహ్మజుల్లాసునకు ను గురించి యస్జులము కామేశ్వరశిష్యులచే గను . వసజాతీని శాస్త్రుల రెండవ భాగ్యును, వసజాతీని మూలములనిమి గలవాములు సంభవించుచున్నందున, వసజాతీ నామమునకు యూరగు వాయులుంటికి దీనినినిపియు పదార్థమునకు దీనినిని శాస్త్రులు దన్నుఁ బ్రార్థించుచును . బ్రహ్మజుల్లాసు బ్రహ్మజుల్లాసునకు గామేశ్వరశిష్యుల ప్రత్యుత్తరమును పుచ్చుచు . బ్రహ్మజుల్లాసుని మాటల నమ్మించునది, వానిని పుచ్చుచును . బ్రహ్మజుల్లాసు బ్రహ్మజుల్లాసు దస్తగిరినాహే బెంత చచ్చుచును పోన, వానిని పుచ్చుచును పోన వానిని నేనతో గూడనే పలుచుగాని బ్రహ్మజుల్లాసు బ్రహ్మజుల్లాసు నాటి మధ్యాహ్నముననే బ్రహ్మజుల్లాసు, బ్రహ్మజుల్లాసు, బ్రహ్మజుల్లాసు బ్రహ్మజుల్లాసు శివాబి నివాసమును పుచ్చుచు గొర్రోడును బ్రహ్మజుల్లాసు వెకలెను.

పదునైదవ ప్రకరణము.

బాలామణి యవజ్జుల వద్దనుండి నెలపు దీసికొని పోయిరవేగునీ భవానీదేవస్థలయమునకుం బ్రక్కినున్న తన యంగుడి బోగును. అచట నా మహస్సవులన్నియుఁ దురుష్కులగుభక్తులచేఁ గొల్లగొనఁబడియుండుటఁ జూచి, విలసింపుచుండ బ్రక్కినది బూడ్చియుండిన గ్రన్థమును శ్రవ్య మొత్తుకొని, కానిదికి వచటవలయుట భద్రముగాగని గొనిచి, శీఘ్రముగా బజానువీధికి బోయిచేరెను. అచట జనునాఁయుండామను నెదురుపరచి నొకనిని బోర్చితెచ్చ మొనలగువారి తోనుమును గుఱిగిది యడిగెను. వారందఱును చనిపోయినని యతఁడనుప్రశ్నకు తగవుచ్చును బాలామణి కామేశ్వరశిర్షముం దినేకి దినములుగా బద్ధానురంగయై యుండి, యతనితో సహవాసము చేయుచుండుటవలన, దిన యనురంగమయి కొటంకముఁ గలుగఁజేయుచుండిన వనజాక్షిని దురుష్కులెత్తికొనిపోయి యుండిన దేహము కామేశ్వరశిర్షము వనలం జూచుట యాశ్చర్యమనియంది, అందును గిరిలంఘనము వెలసెపోయెను. పోలాఘనము నామ చేరువేళకుం గామేశ్వరశిర్షముం దురుష్కులన్వయము నాయుపసాదించి పోయియుండనుగాని, కామేశ్వరశిర్షమిడియఁబడి శోనుచుగా పారిలోఁగూపి నున్న సంగతి మంత్ర మౌముని తెలిసెను. అందువలన బాలామణి శురుష్కులన్వయము పోయినదారి. బద్ధానురంగము దూరము పోయిన తరువాత గామేశ్వరశిర్షము గొరచును. కామేశ్వరశిర్షతెనకు బాలామణి వనజాక్షిని స్వాధీనఁజేసి ప్రయత్నములతో సహాయుడవనను నుద్దేశముతో నాకొను మిగుల నానందముతోనే చూచుచుండెను. వనజాక్షి మిగుల భక్తి

యుక్తయగు స్త్రీయైనందున, దుగుష్క-మలేము సమయమున
దనియు, నందువలన దుగుష్కల బిడితుగడి తప్పుచుకొని
పోవుటకు సిద్ధముగా నుండుననియు, గా నామము పోకొని
పోవుట కెడముండుననియు గామీర్ష్యరహితు నయ్యుండుననియు.

సార్వత్రమ్యము గంగాబయలును, సహూహృద్వ తాళి
రాత్రి మూడుజాముల ప్రాంతమునకును, తమయంతి పోక
త్రాస నేపోయి, జానునాముండును నతని సుమంతు సుమంతుల
రాంకా దుల్లాపురికి సమీకముననున్న యుగ కింకరకా
జేరిరి అతడు తనకుమానుని వాటికి దోషుగానగునీ మోటి
తుల్లాపురికి వచ్చును అతడును వారి సుమంతుమున నీచమున
పిలుచుకొనిపోయి, నాలుగున్నళ్ల నూముననున్న సింధుపు
మను గ్రామమున వారి బంధువులుయంట వనలి మరలిన వ్యయ
మహాదేవశాస్త్రి రాత్రి తుల్లాపురిలోని కలహము నుండి
తప్పించుకొనిపోయి, యూరిపొయల పోక పుట్టిని జూరగా
నెక్కి రాత్రియంతయు నచటనుండి, ముగమునగా దుగు
ష్కనేన కదలుటనుజూచి మరల నిరసకపట్టి తనభార్యని
పోకనుగుజిరిచి తనయంట చుట్టు ప్రక్కల నున్న వారిని సహ
రించి, తలిసికొనలేక వచ్చుచుండెను. ఈ సమయము భోజన
క్రినతరువాత జానునాముండునని యగరికపట్టి, యునిపిభార్యని
సింధుపూరులో నుండునంగతియు దాను వారిని సహించిన
వివరమును చెబెను.

మహాదేవశాస్త్రిలు అంతట మిగుల మిత్రమునగల్గి,
భోజనాది కృత్యంబుల చేర్చుకొని, యుగ ముముక్షుని సింధు
పూరునకింప, తనభార్యలనుసంపర్చుచుకొనెను. తనమాటలన్నియు
మును చెలిసికొనుటకై విశేష ప్రయత్నములు చేసెను.

గాని కొన్ని దినములవఱకు నామెసంగతు లేవియు నతనికిఁ దోసికొనుటకు సాధ్యము కాకుండెను.

అప్పుడామెను యుద్ధయాత్ర మిక్కిలి సుఖకరమైనదిగా నుండెను. దినమునకుఁ బదిమైళ్ళదూరమునకు మించి సేన నడచుటలేదు. ఒక్కొక్క గ్రామమున సామగ్రి పుష్కలముగా దొరుకుచుండెను. ఎక్కడెక్కడలు కొన్ని కొవలసిన సామగ్రిలతోడనే, పోవుచుండెను. కొద్దిదినములకు మునుపే కొంత వర్షము కురిసియుండినందున దారిలోఁ బశువులకుఁ బచ్చియు, నీరును సమృద్ధిగా దొరుకుచుండెను.

వనజాక్షి పినతల్లియూయ నైతావగిరికి సమీపమున నున్నందున నామెయు సేనవెంబడిని బల్లకిమీఁద నెత్తుకొని పోవలెనుచుండెను. వనజాక్షి రసూల్గాను మీఁదను, రసూల్గా నుండు వనజాక్షిమీఁదను నానాటికిఁ బ్రమత్సత్త్వముగనుండెను. రసూల్గాను బల్లకిమి గిడుంనాడు మహావిష్ణుభాష తెలిసి గొప్పగుడువని, వనజాక్షి, హిందువుల పాడుకల గయానాకుఁ గల ప్రభుత్వము, దురుమ్మల పాడుకల పావద్ధ వినుటతోడను, బ్రహ్మచర్యముండను వనజాక్షియొడల వారందఱును విశేష గౌరవము పొందరణయుఁ గనబడచుచుండిరి. బ్రహ్మణ్యుడొకఁడు నీళ్లు తీచుటకును వంటనులలో సహాయపడుటకును, వియమింపఁ బడెను. అప్పుడామెనుగూడ నామెచే వంపఁబడిన వాడుకలును, దప్పించి, భుజించి, వంటనేర్పును మెచ్చుకొను చుండెను. వనజాక్షికి గొవలసిన పుష్పకముల పాయ తోప్పించి యుచ్చరించు భగవద్దేవత మొనలగు పుష్పకముల నిత్యమును జూపుచుండెను. నల్లగిరి సహాయ మొనలగు వారు తురుష్క మతోక్షిప్తత నామెకు బోధించుటకు వచ్చి యామెతో

స్వాధీనపఱచుకొని దానిలోపల నెవరును లేకుండఁ జేసిపెట్టి యుండెను. కామేశ్వరశర్మ బల్లకితోకూడ నాపల్లెలోనికి బోవువేళకు బాలామణి యెదురుపడి, తాను మాట్లాడిన యింటివానికికి వారిని బల్లకితోడఁ జేర్చెను. ఆవాకిటికిఁ జేర్పఁబడిన వెంటనే బల్లకి తలువఁబడెను బాలామణి ముందుగా నింటలోని కేగెను. ఒక స్త్రీయింటవాకిటినుండి వన జాతీని లోపలికిఁ దీసికొనిపోయి వదిలి, పెరఁటితోవనే పోయెను. కామేశ్వరశర్మయు వెంటనే లోపలికిఁ బ్రవేశించెను. బాలామణి వారు లోపలికిఁ బ్రవేశింపఁగనే వాకిటితలుపును పెరఁటితలుపును మూసెను. దీపమొకటి యాయింటి కూటములో నంతకు మునుపఱచునుండి వెలుగుచుండెను. వనజాతీ కాయుంటలోఁ బ్రవేశించువఱకు నేమాత్రమును సందియము దోచలేదు. కామేశ్వరశర్మను జూచినంతట నామెకు భయమును గలవరమును గలిగెను.

కా—వనజాతీ, ఇక నెటులఁ దప్పించుకొనగలవు? నవాబుగారి సేనాధిపతి స్వాధీనములో నున్నపుడు నీవు శివలింగముమీఁది యెలుకవలె నుంటివి. దైవాధీనముగా నేఁడు నీవునాచేఁ బిక్కితివి. ఇప్పుడు మన యిరువురనదమ వచ్చు వారు లేరు. మీతండ్రిగను, మీతల్లియుఁనాచెల్లెలును బరదేశమున నున్నను. రసూల్గానును దూరిములో నున్నాఁడు.

బాలామణి—(వనజాతీ యెదుటికివచ్చి) వనజాతీ నీవెంట బ్రహ్మజ్ఞప్తికిఁ దగుదుమని సంగత్యముకంటె బ్రాహ్మణుని సహవాసము మేలు కొబ్బరి యతని కిట్లుపల్కుదుము.

కామేశ్వరశర్మ—బాలామణి! శీఘ్రముగా ఇంక నెత్తుము. ఆమె యరచుట కారంభించెను.

వనజాక్షి గట్టిగా విలపించుచు హా, హే అనగా, అదే మేల్వారి, దుగ్గంబో, అనాథాక్షి, అనాథాక్షి అనెను.

కామేశ్వరశిష్యులు బాలానుజులు ముందరినీ బ్రష్టక్రిందద్రోచి, చేతులు పట్టుకొని నిద్రించుచున్న నోటి కష్టముగాఁ బట్టిరి. అప్పుడు వనజాక్షి వారిని నీటి వినబడినందున నోకి పెద్దచునువల్ల డొరకుచున్న అనుభటులతో నావీధిని పోవుచుండి, నా తండ్రిని, నా అమ్మమ్మలతో నాయుండులోఁ బోకి బ్రష్టద్రోచి, కామేశ్వర శిష్యులము వెనుకనుండి పట్టుకొనెను. వామపక్షము నోకి నీటి చచ్చు జాడ దెలిసి బాలానుజు యంతలో నీ మునుపట్టు పోయెను. పరుగెత్తెను. అయిదుపాటులగుభటు సేనాధ్యక్షుని మేల్వారశిష్యులు జాటుపట్టి యుండునొకనిపోయి అధియును గట్టి వనజాక్షి చేతికట్టునువిప్పి నోటగుడ్డును వీరిరి. అప్పుడు వారిని చూచి అనుభటులకు నీవొట్టితో లోపలికి బ్రష్టద్రోచుచున్న పద్మమనుష్యుడు, వెలుతురులోఁ గామేశ్వరశిష్యులు యుండునొకని జూచి, యతనిని విడిపించుచు భటులతో పట్టును. వనజాక్షి యామాటనిని సాష్టాంగముగా నావట్టి మునుపట్టునొకనితో రముచేసి విలపించుచు నన విడువఁచివారితము. ఇట్టి, కాపాడునుని ప్రార్థించును.

ఆ పెద్దమనుష్యుడు కామేశ్వరశిష్యులొకని “నీమిత్ర, నీచా, అధమూధమా, చందాలా, దోహా, నీశిష్యులతో తెగియని యెన్నిమాట లెందలు చెప్పియుండిరి. ఇప్పుడని నీడు ముగి కాకపోయెనా? బ్రహ్మాజ్ఞుని, నీ చిట్టదీని అమావాయు చేసికొనిన బ్రహ్మణుని సూతుని నిటులు బలముతో నీముగా చేయఁబూనితివిగా! చీ, నీముఖము చూచుటయే పాపము.

కా—లేదు. ఆమెను తురుష్కుల స్వాధీనమునుండి విడిపించితిని. ఆమె నాను పినతల్లి యింటికి బిలుచుకొనిపోవుటకు నేను ప్రయత్నించుచేయగా నామె యందు కట్టముచెప్పి కూతలు పట్టెను. ఇంతయే జరిగినది.

న—అబద్ధపు మాటలు. నన్ను వారి బారినుండి తప్పించి మీయింటికి దీసికొనిపోతరేని నేను నాసంగతి సంతయు వివరముగా జెప్పెదను. మా పినతల్లియింటికి బోవుటకు నా కోరికలేదు.

పెద్ద—అమ్మా, భయపడకుము. నీవు నాతోఁగూడ నాయుంటికి రమ్ము. నేను నా మనుష్యులను నీకు దోడిచ్చి, నీ పినతల్లి యూరగు వానులూరి కంపెదను. మీతండ్రిని నే నెఱుంగుదును రమ్ము, కల్లకి వాకిటనే యున్నది. (కొమేశ్వరయ్యను జూచి) నీ వడతనుగుఱించి శివాజీమహారాజునకు జెప్పెదను. అతఁ డిప్పుడు మునుపటివలె లేడు; దుర్నిస్తులగువారిని దండించుచున్నాఁడు. ఆమె బోలికి వచ్చిన నీకావడ వెంటనే గలుగును. జాగ్రత్తగా నుండుము. ఇటులకల్లి వనజాక్షిని బిలుచుకొనిపోయి, కల్లకిమీఁదఁ బెట్టి, కల్లకిని దనయింటికి దీసికొనిపోయెను. ఈ పెద్దమనుష్యునిపేరు నాగరాజరావు ఇతఁడు శివాజీచేత రాయబారపు మాటలాడుటకు సర్వజ్ఞాన్ వద్దకుఁ బంపఁబడి, యాపల్లెకుఁ బ్రక్కపల్లెలో విడిసియుండెను. నాగరాజరావు గృహమున ముమూరు ముప్పకాయాటు సంవత్సరముల వయస్సుగల యొక విధవయు ముమూరు ముప్పది సంవత్సరముల వయస్సుగలముత్తైదువయునుండిరి. నాగరాజరా వింటికి వచ్చినతోడనే వనజాక్షి

నటనదలి బైటకొనోయెను. అప్పుడు చూచితిమి నీవు నాకున్న నును జూచి యుట్టనియు.

వి—వెనుబోయి, ఇదియవలె; వనజాత్మిని ప్రార్థి
గా వచ్చియున్నది.

వె—నదినా, ఈమె ముట్టినది చూచినచో నీవులు
కూతురుగఁట విశేషమవటంకమున నానో నీమనస్థితి నప్పుడు
రముతో నామెను జూడవలసివచ్చినది యుట్టినట్లు చేసెను.

వి—బహులక్షణము, విధవవలననేయేమి? ఈశ్వరగార
మేమి? ఈతలవేండ్లుకలేమి. నీనినీ నానానా చోరముదాని
వలేనున్నది ఇటువంటిదానిని నాకు యుట్టినో? జన్మింతువు.

వ—అయ్యో, నేనొక బిడ్డలేని యాధము. నామెను
మృలందము జనిపోయితి. నామీ ను గర్భమున నున్నది
నింపుడు. నాకు నేనమితోడం. వేలుకన్న లేక నేను మీరెదురు
చొచ్చితిని రక్షింపుడు.

వి—నీపేరేమి?

వ—నాపేరు వనజాత్మి.

వి—నీ వింతదూరము బలదరిగి నేలపచ్చితివి? నీవ
రముగాఁ దెల్పుము.

వనజాత్మి తన వృత్తిగతి మంత్రము నామూల్యము
ముగి నామకుఁ దెలిపను. నాగగజాధుని మును
మాటలాడుచుండగా నచటికి మూల వచ్చి యుండు వృత్తిగతి
మంతయు విని మిగుల బహుత్వాదులయగు నామీ భార్య
యగు వెనుబోయిగూడ వ్యవహారము గాని బాధయు, అంతటి
లగు నావిధవమాత్ర మామెయిం దనుచున్నది యుండును.

విద—అనా. ఆమె మన యంతాలోమందెడిది నీమీయన

నామె నానలెనే తల బోడిచేసికొని, రుద్రాక్ష తావళము పేసికొని నిభూతి పూసికొని, కృష్ణా, రామ, గోవింద యని చెప్పుకొనుచు నింకిపనులఁ జేయుచుండవలెను ఆచార నిష్ఠ లతో మెలఁగవలెను. అటుల లేని పక్షమున నామెను మన యింటఁ బేర్చుట తప్పు. ఇందుల కామె సమ్మతింపకున్న నామెను మరలఁ దురుష్కుల వద్దకే పంపుము; లేకున్నఁ గామె శ్వరశర్త కొప్పగించుము

వ—అంతకంటె జాపు మేలు.

వి—ఇట్టి యనాచారపు బ్రతుకుకంటె జాపుమేలు. నీవలన బ్రాహ్మణజాతికంతయుఁ జెష్టిపేగు వచ్చును.

నాగ—నోరుమూయుము. ఇట్టి బిరుసుమాట లింక నాడకుము. ఆమె నా కుమార్తెయే యని నేను భావించి యున్నాను. ఆమె కన్న సానాదులఁ జక్కగా విచారింపుడు.

వనజాక్షి వారింటనే యుండిను. వెంకుబాయిమాత్రము మిగుల నాదరణతో నామెను జూచుకొనుచుండెను అచట వనజాక్షి యగుపడకుండుటకు గయనా మొదలగు వాగు వ్యసన పడుచుండిరి. మఱునాడుదయమున నాగంజగం వస్థజిల్లాను సభకేగి జరిగిన వృత్తాంతమంతయుఁ దెలిపెను. అవజిల్లాను మొదలగువారు వనజాక్షిని మరల దమవద్దకుఁ బంపవలయునని యడుగుట ధర్మము కాదని యూరకుండిరి.

పదునేడవ ప్రకరణము.

పాపముట కనుములు మహా గాఢ్మృగ కపు దునికొట్టుగా నుండిను. మోహనాబి గుమారుడగు శివాబిగ.హా గాజు మహా గాఢ్మృగకెల్ల నపుడు నాయకుడుగా నుండెను. అతని తల్లి

పేగు జీటిభాయి. ఇతఁడు సుమాను పురుషులలో న్నితఁడు. నాఁడుగా నుండవచ్చుడు. తనకు పాపములు మృత్యువును గూర్చుకొని యున్నది. సామాన్యముగా నున్నవారిలో సుచారిరువదియేండ్లు పుచ్చువారు. పాపములు మృత్యువును బల్లెలలో నున్న తనమును బాపమును పుచ్చుకొని మృత్యువు క్రింద పల్లెలవారి వద్ద గలది భవమును పుచ్చుకొని పుచ్చుమున కుండుకొనుచు జన్మింపవచ్చు. పల్లెలవారికి పాపములు భయములేక హరి సాక్షులను గూర్చి మృత్యువును భవమున దేవి యప్పుడప్పుడు కలలో కనబడుచుండవచ్చును. పుచ్చుముగ దురు. ఇరువది సంవత్సరములు పుచ్చుములో పుచ్చుమును ముచ్చులీలు, మౌత్కలీలను రెండు పుచ్చుములు పుచ్చుములను పుచ్చుమున ధీనమున నుంచుకొని సుమాను రెండు పుచ్చుములు పుచ్చుకొని తురుష్కుల సాక్షిధీనముందు పుచ్చుములను పుచ్చుముల పుచ్చుకొనెను. పుచ్చుముల కొండలను కొండలమును జన్మింపవచ్చు. దేశమును తురుష్కుల పాలనముండి తొలగించి, తన సాక్షిధీనమున నుంచుకొనెను. ఇతఁడు తురుష్కులను పుచ్చుముల పుచ్చుముల బంపబడిన సేనలనన్నియును బలునాడు లోడిగదెను. తురుష్కుల పాలనలో హిందువులను బాధ పుచ్చుములను ముచ్చుములను, వీరుండు పుచ్చుము తురుష్కుల పుచ్చుములను ముచ్చుములను గనుమలనడుము ముచ్చుముల చేతను, తిన్నాడు పుచ్చుముల నానాటికి వృద్ధియాయెను. ఇతనికి ముచ్చుముల పుచ్చుములను వయసువేళకు (ఈతఁడు కాలముందు) నితని క్రింద గమనము యాజువేలయుద్ధభటులుండిరి. పుచ్చుముల దేశములలో నుండెను. మహారాష్ట్రులను పుచ్చుకొని. తురుష్కుల సాక్షిధీనమునుండి గడిచి కాపిందూ దేశమును విడిపింపవలయుననియు యితనికి ముఖ్యభి

ప్రాయము అందువలననే యితఁడు తన స్నేహితుఁడగు తత్త్వాజీని తుల్జాపురికి బంపియుండెను. తత్త్వాజీ తుల్జాపురిలోఁ జేసిన గొర్రుములను మునుపు చెప్పియుంటిమి గదా.

1663-వ సంవత్సరమున నవంబ్రతృదినములలో, మహాప్రభు నై న్య మేంత సంఖ్య యేర్పడునది తెలిసికొని తురుష్క ప్రభువులపై యుద్ధయాత్ర సాగింపుట కేంపుటలు చేయవలెనని శివాజీ యుద్ధేశపడినందున, తత్త్వాజీ తుల్జాపురికి పంపి బడెను. తురుష్కపాలకులు తమ గొర్రుములలో హిందూ దేవాలయముల విడియఁగొట్టుచు, హిందువుల సొత్తులను కొల్లఁగొట్టించుచు, హిందువుల దేవాలయములలో ననేక ఘోరకృత్యము లొనర్చుచు, హిందువుల ననేక విధములుగా హింసించుచు నున్నందున, బహు హిందువులు శివాజీకి యుద్ధయాత్రలో సహాయఁ డుటకు సిద్ధముగా నుండిరి.

హిందువుల సందఱ నొకటిగాఁ జేర్చు, తురుష్క-ప్రభువుల కొండొరులకు విరోధముఁ గల్పించి, తగు సమయముఁ గని పెట్టి తురుష్క ప్రభుత్వమును బోగొట్టవలెనని శివాజీ యాజించియుండెను. ఔరంగజీబు చక్రవర్తి బీజపూరు నవాబుపైకి సేనంపుటయు, బీజపూరులో ముగ్ధికిని నవాబునకును భేదము గలుగుటయు, 1667-వ సంవత్సరమునఁ దటస్థించినందున, తురుష్క ప్రభుత్వమును దక్షిణహిందూస్థానమున లేకుండఁ జేయుట కది మంచి సమయముని యొంది, మహాగొష్ఠుల నొకటిగాఁ జేర్చి, తురుష్కలపై దాడి వెడలుటకు శివాజీ సిద్ధపడి యుండెను.

బీజపూరుముగ్ధి చనిపోవుటయు, దనకుట్రలు నవాబు కిటుకనడుటయు, అనెఱ్ఱలా తనపై దాడి వెడలుటయు,

శివాజీకి జాగులమూలమునకుం దెలిసెను. ముల్కాపురములో జరిగిన
ఘోరకృత్యములు శివాజీ కిందలగుటచేత (దేవ) ములేదను నొక్కాజీ
యనవజనును మదళిగా లేదను నొక్కజాల్మూల శిష్యులమునకుం దెలి
చెంతగు వచ్చునని ముల్కాపురము శివాజీకి తెలిసినచును పలుకరించిన
వలన దానికికె గలుగెనో తెలిపి వలనని నమోదమున నొక్కాజీగారు
నున్న మహారాష్ట్రము నుండిగిరి ప్రయాణమునకుం దెల్పిరి. అన
మున గొప్పలగునునని భయమును పుట్టి మహారాష్ట్రమును విడిచి

అనిర్విద్యుతవంజున బుట్టిరికె బడిన మహారాష్ట్రమునకుం దె
లును ప్రయాణముగిరి కోటకు గుండ్లూరిగుండ్లూరికొ ముల్కాపురమునకు
ప్రత్యాగిరి కోటకుండును బుట్టి దేవమునము ప్రయాణమునకు
పల్లెయొకటి కొండకుం దెగిరదను నుండిను. పల్లెనొకటి కోటకు
దారియొకటి యేగ్గుడియొకటిను. అ దారికి కలగలదు గొప్ప
వృక్షములు పుష్పశోభితములు నుండిను. ఈ ముల్కాపురమున
నుదయము మొదలు వ మహారాష్ట్రము నుండిన మునీ నుండిరి.
ఈమహారాష్ట్రము దృష్టాంతము గలగిరినామము, పల్లెనొకటి దేవ
చ్చాయ గలనామము, కోటనామ పల్లెనొకటిను. పల్లెనొకటి.
ఒక్కొక్కమనుష్యులను గొడిభరియముమీ నుండిన మునీ
నెడనుభుజముమీనకుం దెల్పిరి. అందులకు బడిన పల్లెనొకటి మునీ
నడుమున కిను ప్రక్కల గట్టి బడిన నిప్పు బొగలును, పల్లెనొకటి
బడిన డాలును నుండిను. బయట నున్న ముల్కాపురమునకు
మునుపిట్టి సభలను బెర్చుట శివాజీకినామము; గిరినామము
దురుష్కలమున నుద్ధయాత్రి వెంటన లసి నుండిన మునీ
మహావృద్ధియుల పొత్తులను గొల్లగొట్టుటనామము. పల్లెనొకటి
లాభము గలుగుననియు నిశ్చయించికోని, నుద్ధయమునకు గట్టి
యిత్తులె వారు వచ్చిరి.

శివాజీ యుదయమునుండి తన సభామంటపములో నున్న తృప్తాన యొక సింహాసనముపై నెగురుచుండి యుండెను. ఈసభామంటపము పొడవైన స్తంభములమీద పూరికప్పు గలిగినది. సింహాసనము క్రింద శివాజీకి విశ్వాసార్థులుగా నుండు మహాగొప్పలు చుట్టుకొని కూరుచుండియుండిరి నాటి నభకు వచ్చిన మహాగొప్ప ముఖ్యులందఱును శివాజీ చేంతకువచ్చి నమస్కారము లొనర్చి పోవుచుండిరి. తనకు సమస్కార మొనర్చిన వానియొక్క యోగక్షేమములను శివాజీ విచారింపుచుండెను. శ్రీమనుజునితోడ నాదరణముతోఁ జల్లగా మాటలాడుచుండెను. గాని యతని ముఖముమాత్రము విన్నవబోయి యుండెను.

శివాజీ పొట్టిమనుష్యుఁడు. ఇతని ముఖమున గాంభీర్య మగుపడకయే యుండును. అతఁడు కొంచెము నల్లనైన వస్త్రము గలవాఁడు. పొడవైన ముక్కును, పెద్దకన్నును, చిన్న గడ్డమును కన్నునై కొనలలో వంకరగాఁ దిరిగియుండిన మీసములును సతనికినుండెను. అతఁడు దృఢమైన శరీరముగలవాఁడు. అతఁడు, తన రాజకీయ వ్యవహారము లన్నిటినిఁ గనతల్లికిఁ జెప్పి, యామె యోజన ప్రకారము చేయుచుండుట వాడుక. కనుక నతఁడు నాటి మహాహీనులను సభకూడుటకు ముందుఁ దన తల్లి బీదభాయియుండిన గదికేగెను. శివాజీ, యాగటివాకిటి తలుపుక్రక్కిన నెగురుచుండియుండిన తనతల్లి పాదములపైఁ బడి, సొప్పొంగి గండప్రణామ మొనరింపఁగా నామె వానిని లేపి, ప్రక్కకు నెగురుచుండ నియోగించి, తల్లాజీవచ్చిచేరెనాయని యడిగెను.

శి—అమ్మా ! తల్లాజీ యిదివరకును రాలేదు. అందు

వలననే నామనసు మిగులఁ గలవగముతో నున్నది. నీ చెప్పవారి సన్నిధికిఁ బోయియుండిరా! కష్టవ్యయమునఁ జేయుదును గుఱించి యుప్పువారు నీ క్షేమము నెలిమియుండరా!

బీ—“నామనసటులఁ గలదును? ఇంతయు నాచేతి నా యుభయములము. అట్లే కష్టమునఁ జేయు; కష్టము నుద్విగ్రహము కష్టము నువదలఁగఁపడు. ‘కష్టవ్యయం బుద్విగ్రహంబున’ అని నామనసాహితా శాస్త్రజ్ఞులీ లక్ష్యే” యనియును బట్టియు నుద్విగ్రహమునఁ జేసెనా?

బి—బీజభూమి నుద్విగ్రహమునై, బీజభూమి నామనసు లన్నియు నడిచునట్లే నడుచుచో, మునున్నది. నాకష్టమున్నయు బహిరంగప్రపంచి.

బీ—యెట్టి యుగమునఁ బలన నీ క్షేమము బాధింపఁబడి యుండదు. తిన్నయింటికిఁ జేతాభి వేషమునా ము నుద్విగ్రహ వాదో? (నిదానించి) నేనప్పువారు గుఱికి నేను నాచేతి పోయి, యేకాంతముగా నామనసు బ్రేరదించి, నామనసు కష్టమునకు చేసికొని మూర్ఖుడను నీహిరణ్యోను నడుచుచుండెను. నీకు నీవే యోచించి కష్టవ్యయము నిర్ధారించి యున్నా. ‘కష్టమునకు స్పృశంజ్ఞవ’ అనుముడును నమ్మి పనుచేయు. కష్టమునకు ననే ప్రబలశక్తువుల బులుగనవలయు.

బి—వాడు నమ్మి పట్టిన నేనువారిని బుద్ధివంతులను కొనవచ్చును జయమును బొందవచ్చును. నామనసు నాభ్యుక్తుయిన ప్రయత్నముల నేజిసగము; నేను నాభ్యుక్తులను కలుగు. నాకు దీవెలిచ్చి నమ్మి బుద్ధులము.

బి—నీకు బుద్ధివంతుల బుద్ధులమునకు నాకు.

బి—“అట్లుగాను” నని బుద్ధివంతులమునకు మరలిపోయెను.

పదునెనిమిదవ ప్రకరణము.

శివాజీ, సభామంటపమునకుఁ బోయినవెంటనే యా
 కొండమీఁదనుండుదుర్గాదేవాలయములో దేవికిఁ బూజార్చ
 నాభిషేకములు జరపించవలసినదని బ్రాహ్మణుల కుత్త
 రపుబంపెను. సభకు వచ్చినవాగందఱును మఱునాడుఁగూడ
 నచటనే నిలవవలసినదనియు, మఱుచటి దినముననే రాజ
 కీను న్యవహారములను గుఱించిన యోజనలు జరగవలసి
 నదనియు శివాజీ వచ్చినవారి కందఱును దెలిపి, వారికందఱికి
 భోజనమునకే యీటులు చేయించెను.

నాటికొత్త సుగూఁగు జాముప్రాద్దేశ్కిన తరువాత
 శివాజీ తన స్నేహితులతోఁగూఁటలాడుచు సభామంటప
 మునకు దిన స్థానిమున నుండఁగా తల్లాజీయొక గుఱ్ఱముమీఁద
 స్వారి చేయు దానచ్చి మంటపమునకు ముందట గుఱ్ఱముపై నుండి
 దిగి, గుఱ్ఱము నొక సేవనుకు వదలి, మంటపము లోనికిఁ
 బ్రవేశించెను. శివాజీ యాతనిఁ గాంచినతోడనే, యెదురేగి
 కొఁగిలించుకొని, తోడితచ్చి తన సింహాసనమునకుఁ బ్రక్కన
 నొకబల్లపఁ గుఱుచుండ నియోగించి, బయటి విశేషములను
 దెలుపునుని వేడిను

తల్లాజీ—నేను నీకుఁ దెలుపఁగల సంగతి విచారకరమై
 నదిగాఁ నున్నది. అభిజ్ఞానానందమున్న సైన్యముతోఁ దండెత్తి,
 మొల్లపైరినిముట్టడించి, మనకే బ్రాహ్మణుల పధించి, దేవాల
 యములలోఁ బ్రవేశించి, దేవీ విగ్రహమును క్రిందఁద్రోసి,
 గోర కమును మూలస్థానమునకు జల్లి, యచట నగలను కొల్ల
 గొని, హిందూజనమును బలు తేజఁగుల బాధించనట. సుమా

రిరువదివేల సేనతో నభజ్జులను నిప్పుడు ప్రహరణింపఁ గలుగు
యాత్ర వెడలి పచ్చుచున్నాడు. ఇదివఱకును యూరప్
జాగ్రత్తగుడుము.

శివాజీ—శివాజీ బ్రహ్మచారియై గావో యువకుని వ్యవ
స్థాలు జరిగెనుగదా. ఇంతలో ఘోరవ్యవస్థలు తొలగి పునః
తగుచున్నవని జరిగియుండిన వలన జమ్నమీ ద్వారమునకు వెళ్ళుటకు
ఃరిహాసాస్పదము. సమయమున మరలచే జరిగియున్న మరలచే
జరిపినను గీర్తిగలుగును (మీదామీదిని సమాధియందు) వెను
స్వాధీనమున నిప్పుడు మును సముద్రమున నొకచోటకు ఇతర
వారి సేనలని జయించుటకు జరిగెను. ఇంతలో నొకమారు
వలన వారి నిటను రప్పించి, మరలను ఇతర సముద్రముల
జేసి, తటాల్మున భేదించి పారిని కట్టించుటకు సమర్థుడని
సేన చాలును.

తత్త్వం—కటులనే యువర్షున తము. ఇంతయు ముందుగా
నాగరాజునపును ననుచులను గొరిగెను. ఇప్పుడొకప్పుడు
రాయబార మంశవ తను

శి—నాగరాజు! మీ సేనాపతులతో గొరిగెను. ఇప్పుడు
సభకేగి, నేను బాటిలో బ్రహ్మచారి కెంతయును మున్నగు ముగ్ధులు
నాయెడల గ్రహముని కొన్ని యేర్పడుటలు జరిగియున్నవి
వారు చేయవలసినవియు, అయేర్పడుటలు నేను చేయవలసినవి
లో నతనితో నేకంతముగా వలయును. ఇప్పుడు
శీఘ్రముగా వెళుము.

శివాజీ యటుల నుత్తరము చేరిన తరువాత నాగరా
జున వభజ్జులను దగ్గరనుచు, యూరప్ సంగతుల నన్నింటిని
చేలిపెను. అంతట నభజ్జులతో తానొక మనుష్యుని శివాజీ

“వద్దనుం బం వెను. ఆమనుష్యునిపేరు శేషగిరిగావు. ఇతఁడు మిగులనొడ్డును బొడుపును గలిగిన యెఱ్ఱనిచాయగల బ్రాహ్మణుఁడు. ఇతనికి విశాల నేత్రములును, గంభీరంకారమును, సూక్ష్మబుద్ధియుగలదు ఇతఁడు ప్రతాపగిరికివచ్చి చేరినతోడనే శివాజీయుఁ డైరువుమీఁగఁ గొందఱు బ్రాహ్మణు లితని కెదురేగినిష్పగతం బొసంగిరి. కొందఱు బోయాలు : ల్లకి నొకదాని నెఱ్ఱుకొని పోయి, యతనిని దానిలోఁ గూర్చుండఁబెట్టి ప్రభువు వద్దకు గెళ్ళుని వేడిరి. కొందఱు మహాంశుముఖులు మేళతాళములతో నెదురేగి యతనికిఁ బూలనండలువేసి మరయించెనీ యతనినిబల్లకిమీఁదనే గుంచి శివాజీయుండు సభామండపమునకుఁ బిలుచుకొని వచ్చిరి ఈయబాదము తెచ్చివ్రాహ్మణుఁడు దనఁ బరవారముతోఁ గూడ సభామండపము చేరినతోడనే శివాజీ యతనికి గంధపుష్పతాంబూలాదు లొసంగి మిగుల మరయించెనెను. అంతట శివాజీక్రిందియుద్యోగస్థుఁ డొకఁడు లేచి, బీజపూగు సవాబున కెదురుగా యుద్ధము చేయుటకు శివాజీకి బలముగాని, యిష్టముగాని లేదనియు, నపాబుగాను కోరినయెడలఁ దనసొత్తంతయు నిచ్చుటకు శివాజీ సిగ్గుముగి నుండునట్లును, దనయొక్క కష్టములను గుఱిగది ముంత్రములతో నప్రజ్ఞానుతోఁ గొన్నిమాట లేకంతముగఁ బ్రశంబలనెడునున్నదనియు శివాజీ చెలిపినట్లు పఠింపెను. “అయ్య బాదము తెచ్చివ్రాహ్మణుఁ డీహగతి నప్రజ్ఞానునకుఁ దోలుకొంటులఁ జెప్పెను. ఆబ్రాహ్మణుని కేకంతముగానుండుట. కొక ముఱ్ఱము నతని యనుచుగల కొకముఱ్ఱము బంతుదిరింప నలయు నని శివాజీ తనక్రింద యుద్యోగస్థులకు తెల్లవు చేసెను. అటులనే వారలకు బం లేవఱుకబడిన పిమ్మట వారిబసలకుఁ

గొనిపోయింది. గాయబాగము శివని శ్రీశక్తిగిగావునను శివాచి
యగుట పురోహితునిగుట బహుమీర్పణలు బడను. శివాచి నాచి
రాత్రి గాయుప్రొద్దెక్కిని తలెనకా, ముఖమెంతయు పుష్కలం
పూసుకొని, నోటిని గడ్డిముసు దుడిచియు గోరతి మూసికొను
నటుల నొక చేతిగుడ్డిముసుగునువదలు జొర్రుతోని, గోరతి అను
చగులతో బతులు వెడలి శ్రీశక్తిగిగావు బాగుచోలు చుడెను.
అప్పుడుచట బయటనున్న పురోహితునిగది, శివాచి క్రోధపు
వద్దనుండి గొరుగునుమృగ్యుడని పేరుగల గావున శివాచి అనుటకు
వచ్చియున్నటుల నతనికి దలుపుమని శివాచి అప్పుడు అప్పురో
హితుడు లోలికిబోయి, యానగెల శ్రీశక్తిగిగావునను దలపి
యమనుమృగని లోలికిగానిచ్చుట నుత్తమ పరిపాలన బోధి,
శివాచి కాముఖ్యపును దలపను శివాచి తన ముసుపులను
బయటపెట్టి, తొనుమాత్తె పుండుల లోలిని గడు ప్రవృత్తి
వేషముతో నున్న శివాచి నాచు అతనికి పదియ బడు

శివాచి—అయ్యా! నానాగడము.

శ్రీ—ఏమి సమాచారము? నీ వెవలెపు?

శివాచి—నేను శివాచి క్రోధముచేర్చినట్లులలో నోర
డను. రాజగియ గహస్యములనుగుంటిని శివాచిమహిమంబు
మితో గొన్ని సంగతులను బ్రవచని నానుత్తమపు దేవద
దుర నేనిచటికి వచ్చితిని. అతని యుత్తమపునా నీకర్మముగా
నతనియంగరమును దేచ్చియున్నాను ఇతరమునుమహిమంబు
పులలో శ్రీశక్తిని బ్రహ్మబుధు: గూడ దునుట్టులనె
వలన జీవించవలసిన కాలమువచ్చినది ముక్తితో శ్రీచక్రమును
తుల్జాపురమును బాడుచేసి, దేవాలయమున నీధురో పుష్కలము
లోనర్చి బ్రహ్మగిహింప చేయుదుండు తునుమృగల గోలుము

చుండుటకంటె హీనవృత్తి యేని? నీవంటివ్రాహ్మణులకు వారు దేవాలయములలో గోహత్యాదిపాపకర్మంబు లొనర్చుచుండు నపుడు ప్రక్కననుండి చూచుట యెంతకష్టముగా నుండును? అట్టి చూడాలగుఁ గొల్చుట మీకుండగునా?

శే—దానికేమి చేయవచ్చును? నాకు హిందూప్రభువులను శ్రమము దొరకినతక్షణమే తురుష్కులసేవ వదలుకొందును. కొలువు లేకున్న మాజోపదీపలు జీవించుట కష్టము.

శివాజీ—నీకట్టి యభిప్రాయముండిన నేను నిన్ను శివాజీనద్దకుఁ బలుచుకొనిపోయి యుద్యోగ మిప్పించెదను. నాయం నితనికిఁ బూర్ణవిశ్వాసము గలదు.

శే—నీయభిప్రాయ ప్రకార మతఁడు నడచుకొనునని నెఱుఁగుట యెట్లు? నీమాటమూల్యమున నే నపకీడిఁ బోయెదను.

శివాజీ—(ముఖముననుఁ గొప్పకొనియున్న చేతిగుడ్డును దీసివైచి) నేనెవ్వఁడని నీకుఁ తెలియునా?

శేష—మహాబాహుగా గా యీవేషమున వచ్చినది? ఏమొశ్చిగ్యము; నేనిదివఱకును జేసియుండినదుష్కార్యములకు నన్ను తీమింపవలెను. నేనును మిగులఁ బశ్చాత్తాపతప్తుడనై యున్నాను హిందూమతోద్ధారణకు నెట్టిపనులనైనఁ జేసెదను. నావలనఁ గాదగిన పనులున్నఁ దెలుపుఁడు.

శి—శూరుష్కుసేనలో నష్టమాంశముకూడ మనకు సేన లేనిందున నెదిగఁబియుద్ధముచేయుటవలనఁ బ్రయోజనముండదు.

శే—నేను వారి నీనుమలనడుమవచ్చి యేమరుపాటున నిలుచునటులఁ జేసిన, పర్వతములపై ప్రదేశముల మీసేనల నిల్పి, యశస్త్రాశ్వుగాఁ దురుష్కులపై బడునటులఁజేసి జయముఁ గొనందా?

శి—మీగంతటి సాయమొనర్చిన జనులనుగూడము
మీరిటులానర్చిన గొప్పజాగీరులు, గొప్పముఖ్యతలు, గొప్ప
వము, విశేషధనమును నొసంగ గలము.

శివాజీ యిటులాడినాడే సత్య శీషుగిరి యొక సుముఖు
గాక సమునుదీసికొని అగ్రజాల్మముగోరి యుత్తరమునున్నది, శివాజీ
యనుచుండగు పృథ్వీదేవియనువాని వీరికి మ్యూజు అని పిల్లనా
వెను “నేను, శివాజీ రాజును, నాతని గోటము, అని వాచుచున్నాను
జూచితిని. విక్రమతయల్పముగిరి నుండుచుండగా నున్నాను, అప్పు
మును భయపడవలసినదిలేదని మీ బలముచేయు వానియందు
కును వాస్తవము శివాజీరమున్నది. మును వారికి నశియై వీరియ
గొల్పుటనును, మన కొర్యములను నా మాచామియనుచు పొందు
అచుకొనుటనును మీకు సహనముతోడ నుండవలయును. మును
యు క్షమనితోడ మునున్నది. రాజు మీము అందఱులకు నున్నది
శిరలు వేడుటకు సద్ధముగిరి మున్నది. మీకొక్కజునులను
మీవంటి ప్రభువులకింకొకరు నొక్క ప్రభువు కుండును. కావల్యము.
పిమ్మట శివాజీ కొర్యకట్ట చేతి కొను న్నిన మునున్నది, అగ్రజాల్మము
కడకిం నను మారముచున్నాను. నా కొర్యకట్ట మున్నది
త్తరము నందఱుగూడు. నీ యు శీషుగిరి యొక సుముఖు
మును బొందిన వానియనుచుండగా నున్నది. శివాజీ
లను నమ్మి, శివాజీగోటము ప్రయోజనమునాచును. నాచునే
చేయించును. తురుష్కులునుచును చుట్టరినా మీయును సుముఖు
ఘోరకృత్యములు లేనిపోవుటను నిష్కముగిరి నుండుచును, నాచు
ల్లాను మొదలగువారికి సంతాపము నున్నది. నా కొర్యకట్ట మున్నది
నాచు లచే బండుబడిన కొర్యకట్ట మున్నది. నాచు నాచు
వయనమాయెను.

అఫ్ జిల్లాన్ సేనాసమేతుడై వెడలి ప్రతాపగిరికోటకు పోవుచుండుట, వివాహమహోత్సాహమునకు బంధువర్గముతోగూడవరుండుటోవునటుల నుండెను. దారిలో వారేవిధమైన కష్టములును బొందక ప్రతాపగిరికి సమీపమున నున్న జోలీయను నొకపల్లెను జేరిరి. అచట శివాజీయొక్క కార్యదర్శితో నఫ్ జిల్లాన్ కార్యలోచన మొనర్చి, ప్రతాపగిరికి సుమారర మైలుదూరమున నొకసమీప ప్రదేశమున నఫ్ జిల్లాన్ శివాజీని సంధించునట్లును, ఇరువురును నొక్కొక్కయనుచరునినూత్రము వెంటబెట్టుకొని సేనావిరహితులై మరునాడు దమ సంధి స్థలమును చేరునట్లును, నగట సంధివిషయమైన యెప్పుడును సమక్షమమున శివాజీ యొప్పుకొనునటులను నిశ్చయ పఱచుకొనెను.

పంచొమ్మిదవ ప్రకరణము

తురుష్కుసేన జిల్లాగ్రామమున నుండునపుడు ప్రతాపగిరి కోటయందు శివాజీ ముఖ్యులు గుమిగూడి, మటుచూకి దినమునకు జేరువలసిన కార్యములకై యోచనచేయుచుండిరి. నాటిరాత్రి సుమారు పదిఘంటలకు శివాజీప్రభువు తల్లాజీ నెట్లాజీయనుగుహ రాష్ట్రముఖ్యులతోఁ గార్యలోచన మొనర్చుచుండి యిట్లనియె

శివాజీ—తల్లాజీ, సమస్తమును సిద్ధముచేసితివా!

తల్లాజీ—అయ్యో, సర్వముసిద్ధము. అర్ధరాత్రమునకుఁ గామేశ్వరిగిరి మహారాష్ట్ర యోధులతోఁ గుండి జిల్లాగ్రామమునకుఁ జాట్టు ప్రక్రిలనుండు నరణ్యములో విడిసి యుద్ధసన్న ధుడైయుండును. ఇచటనుండి 4 ఫిరంగుల శబ్దము వినఁబడిన

ముందుదినమునఁ జేసికొనఁబడిన యేర్పాటు ప్రకారము సంధిపు స్థలమునకుఁ బోవుటకు నఫ్జిల్లానును దస్తగిరి సాహేబును సూర్యోదయమైన రెండుగడియల ప్రాద్దునకు భోజనాది కృత్యంబులఁ దీర్చుకొని, యుడుపుల ధరించికొని పల్లకీలనెక్కి వెడలిరి. మహారాష్ట్రబ్రాహ్మణుఁ డొకఁడు ముందు దారి చూపుచుఁ బోవుచుండఁగా ఖానుగారు బల్లకిమీఁదఁబోయి, కొంతతడవునకు సంధిపు స్థలమును జేరి, యాబ్రాహ్మణునితో నిట్లనియె.

ఆ—ఇదివఱకు శివాజీ యిచటికి రాని కారణమేమి? అతనికొఱకు మేము కనిపెట్టుకొని యుండవలెనా?

బ్రా—అదిగో, (తూర్పుప్రక్కఁజూపి) ఆవచ్చు నిద్దఱిలోఁ బొట్టివాఁడే శివాజీ మహారాజ్.

అ—చేతు లేల పై కెత్తి కదలించుచున్నాఁడు.

బ్రా—ప్రక్కనుండు జనుల నావలకుఁ బొమ్మనుచు న్నాఁడు. గొప్పప్రభువుగా నుండి మఱియొక ప్రభువుతో రాజ్యాంగవిషయముల మాటలాడుసందర్భమున సామాన్యుల జేరనిచ్చునా?

ఇటుల వారు మాటలాడుచుండఁగా శివాజీతల్లాజీలు సమీపించిరి. అఫ్జిల్లానును త్తరువుమీఁద నాబ్రాహ్మణుఁడును బోయలును దూరమున కరిగిరి. శివాజీ సమీపించినతోడనే యఫ్జిల్లాన్ నెదురుగాఁబోయి నగుమొగముతో నతనికి సలామొనర్చి, మీవంటిగొప్పప్రభువుతో సఖ్యమొనఁగూడినందుకు చాల సంతసించుచున్నానని చెప్పెను. శివాజీయు సలాము నతనికిఁజేసి, ఇంతనిని సంధిపు స్థలమున నేర్పఱచియున్న గుఱారములతోనికిఁ దీసికొనివెళ్లి ప్రక్కనుఁ గూర్చుండెను. తల్లాజీదస్త

గిరి సాహేబులును నా గుడారమునకు వచ్చిచేరిన నాను
గుడారమువచ్చి చేరిన రెండు నిమిషములకు తిరిగి, కాచి
యుంచుకొన్ని తన యోగమునుబట్టులతో నప్పుడొకప్పుడు పోయెను
తటాలునః దెగవ్రేసెను. నట్లగుచు పోయెను పోయెను
నున్నందున పల్కాబిడే నటులనే జరుగబడెను అప్పుడొకప్పుడు
జంపినవెంటనే తిరిగి యుక్తులు వచ్చి యొకప్పుడు దాగి
యున్న సేతువులనువచ్చి యుద్ధమునుబట్టుల నట్లు
లను గొట్టి ఫరంగులను గొట్టుచులు యట్లును పోయెను
పారలుల నొనర్చిరి.

అచ్చటచ్చట ప్రాములములనును బోయెను నాను
నను, దాగియున్న మహారాష్ట్ర తోయెను నాను
మృత్యునైవ్యమును ఫరంగులను తొలగియును గొట్టుచును
భించిరి. ఆశ్వికభటులును బదాతులును దురుష్క భటు
పాటున నుండినను చూచి పాదాశ్వుగ వచ్చుచును
నతికుదు బాకులతో బాడుచును బాధ్యులను బాధించుచు
హుక్కా త్రగుచుండినవాగును, బ్రాత్యుదోయి
చుండినవాగును, పిక్కా త్రగుచుండినవాగును, నేమి
ములాడుచును నేమి తోడుచును భటు లుండిన నాను
పాదాశ్వునకు దురుష్కభటులును ఫరంగులభటులు
చుట్టయు, గుంపులుగ తోడ్కొనులు నుండినను
లనకు దురుష్క తోడ్కొను బాధ్యులను బాధించుచు
పాతులేరి. తురుష్కల గుంపులును, ఫరంగులును, పాదాశ్వు
లును మహారాష్ట్ర సామ్రాజ్యముగాను, తొట్టులను
పోవ యత్నించిన తురుష్క లతో నుండినను
బట్టవడిరి.

రసూల్లానును, నతని చెల్లెలగు గయానాయును, గతిప
యసరివారముతోఁ దప్పించుకొని పాటిపోయిరి. యుద్ధప్రారంభ
ముననే తమకుఁ గలిగిన ముష్ణును రసూల్లాన్ తెలిసికొనెను.
మల్వగ్రంథ రసూలునకు ముఖ్యానుచరుఁడును, బ్రాణస్నేహి
తుఁడును, బ్రతాపగిరి ప్రాంతములలోఁ జిన్నష్టాడు తిరిగిన
వాఁడు నై నందున, రసూల్లాన్ మొదలగువారిని నలువది
మంది నొక రవాస్యసూర్యమునఁ దీసికొనిపోయి శత్రుసంచార
ప్రదేశమునకు వెలుపలఁ జేర్చెను. యుద్ధసంకులములో నున్న
మహాగాఢ్త్రులు వీరిపోకను గమనింపఁజాలకుండిరి. మఱునాటి
యుదయమునకుఁ బ్రతాపగిరి కిరువదిమైళ్ల దూరమునఁ దురు
ష్కుల స్వాధీనముననుండు ప్రదేశమును రసూలు మొదలగు
వారు చేరిరి.

ఇరువదవ ప్రకరణము.

రసూల్లా నిపుడు చీరస గ్రామమునకు కరూరని పేరు.
అందుఁ దురుష్కులు వేలకొలది కాపురము చేయుచుండిరి.
తుటమ్మ ప్రభువు లే యీ గ్రామమును బీజపూరు నవాబు
నకు లోఁబడి పాలించుచుండిరి. రసూలు మొదలగువారు
కరూరు చేరిన మఱుదినమున, వనజాక్షి యెచటనుండు
నదియు, నేస్థితిలో నుండునదియుఁ దెలిసికొనిరండని చప్పి
రసూలు చూపులను బంపెను. ఇట్లుపంపిన కొన్ని దినములకుఁ
బిష్ణుట రసూలుకడ కొక చారుఁడు వచ్చి యిట్లనియె.

చా—అయ్యో, మీ యు త్తరువు ప్రకారము మేము
పోయి విచారించుటలో, వనజాక్షి రెపు మధ్యాహ్నమున
వాయులూరు గ్రామములో సహగమనమొనర్చియగ్నిప్రవేశము

చేసి యాత్మహత్య గావించుకొనఁ జోవునట్లులు వేసి, వాఁడు లూరుకుఁ బోయితిమి. అచట వనజాతీని బ్రహ్మాక్షయముగాఁ జూచితిమి. అగ్నిప్రవేశము చేయుట నిశ్చిత్తమనఁ బుణ్యముయే ఆయాగ ననేకుల పించుటచే నిజము 'అపరికర'ము.

రసూ—అప్పుడు ఇట్టి కష్టముల కలిగెను. అగ్ని ప్రవేశము చేయవలసివచ్చి బంధువులు 'అట్లు' పట్టెడివని.

చారు—కామేశ్వరశర్మ పలుమాఱు లాపము బలాత్కారము జేయఁ బ్రయత్నించుట మీ కలగినదివనుమమే యయియుండును మీ నీవతో నాకు వచ్చుమునబట్టిదని కామేశ్వరశర్మ కుట్రవలన వనజాతీ యుక్తియొప్పు కల్గి యామె యెఱుక లేకయే బ్రాహ్మణుడు ముంగిమన దోక చిన్న పల్లెలోనికి దీసికొనిపోబడినను. కల్లకెమోయు బోయియు కామేశ్వరశర్మనద్ద లంచము తీసికొని యాకొద్ద ముచ్చట్ల వనజాతీ కొనిపోబడిన పల్లె కకన్తిశ్శుగా, వాగి రాజుని వసు శివాజీ క్రిందియుద్యోగస్థుఁ డొకఁడువచ్చి, మోహము గామేశ్వరశర్మచే మానభంగము గలుగనీయక కాపాడి, మోహము దన రక్షణలో నుంచుకొనెను.

ర—అటులుండఁగా నీభూరకృత్యమునకు నామభ్యంతరం కొననేల?

చా—నాగరాజుని వాపను గుమాస్తావ లెఖానుకొనుచుఁ గాపాడుచుండెనుగాని, ఆయన యింటిలోనున్న పుత్రులను వగు నామె చల్లెలును, బురోహితులు మొదలగు శుష్కస్థులగు లును, వనజాతీ యావనవంతులయి, శుభద్రుల నావృధిపమునఁ గొన్నిదినము లున్నందున వాగి రాజుని వాపని నిగ్రహ జేర్చునాడదని నొక్కి వక్కాదింపెరి. అంతట వాగి రాజు

వామెను వెడలఁగొట్టెను. తనకు దిక్కులేమిచే మిక్కిలి భయపడి ప్రాణత్యాగ మొనర్చి మానరక్షణ మొనర్చుకొనవలెనని సహగమనముచేయుటకు నిశ్చయించెను. అదియుగాక శుష్కువైదికులగు బ్రాహ్మణు లామెను సజాతీయులలోఁ జేరనీయక బాధ పెట్టుచుండుటవలన నామె యీహనికి సాహసించెను. రేపు తక్కుక యీ కార్యము జఱగును.

ర—ఇక్కడి కాపల్లె యెంత దూరమున నున్నది ? కామేశ్వరశర్మ మొదలగు వారచటికి సమీపమున నున్నారు గదా?

చా—ఇక్కడి కాపల్లె సుమారు పదునాలుగుమైళ్ళ దూరమున నున్నది. కామేశ్వరశర్మ మొదలగువారచటికి రానేరరు. కామేశ్వరశర్మ వనజాక్షివిషయమున నొనర్చిన యపకారములును దౌర్జన్యములును జూచుల మూలమున శివాజీకిఁదెలిసెను. శివాజీ ధర్మనిరతుఁడును బరస్త్రివిముఖుఁడును, దైవభక్తిగలవాఁడును నగు ప్రభువైనందున, నిఁక నట్టి దుష్కార్యముల నొనర్చినఁ గతనశిక్ష విధించదనని కామేశ్వరశర్మకుఁ దెలిసెను. కాబట్టి కామేశ్వరశర్మ వాములూరునకువచ్చుటకప్తసాధ్యము వచ్చినను రహస్యముగాఁ బరివారహీనుఁడై వచ్చును. సహగమన ప్రదేశమునఁ గార్యదర్శకులగు వారు శుష్కువైదికులగు బ్రాహ్మణులు. సిమయాజులు, దీక్షితులు, ఘనసాతులు, సాంగాధ్యాయులు, శ్రోతులు, ఉపాధ్యాయులు మొదలగు బిరుదులుగల విప్రులే యీ వితంతువుల కనుకూల శత్రువులు.

రసూ—(మల్లారంపు వంకం జూచి) మల్లారరావూ! హిందూసంఘమున వితంతువులపై వైదికులకు ద్వేషముగలదా? వారికి భూతదయ తక్కువా !

మ—శాస్త్రాంగ మూర్తిగి పండితుల బ్రహ్మచర్యముగా జీవనము జేయుటగలవారి కర్పనమును భూతమును బ్రహ్మముగా నుండదు. అర్థమేమోత్రానము నొకటగునో, వీరములు పుట్టి వేయుటలోనేనే మేముకర్పనమును నీమర్పణ గలవమును, దైనిక కార్యములయందు పట్టిన తోటలు కొనెడి పోలముపోలముల పాపభీతిలేక తినుడు భృతీహితములుగలగువారికి భూతములను శూన్యము. వీని మూర్ధాంగములగునట్లు భూతములను బ్రహ్మము, వితరతులను బ్రహ్మముగాను చీమునగానుచును, వారికి ముందనాది కార్యములు బ్రహ్మముగానుచును జూరదు చుండును. ఈజ్ఞానమును తోపక దైనికమున పోలములను బ్రాధిక చుచు బ్రహ్మచారి పోలములుగలగువారు బ్రహ్మముననుచు తువులగుదురనియు, పోలములు పోలముల తోపక దైనికు లగుదురనియు గలవారు చదువుకొనిన పోలముల నన్యకము. మోమలేగునువులగు నట్లగిని పోలములగునట్లు భూత దయ యేనూత్రమున్నది? అదిగను, తుల్జాపురిలో నొకప్పుడు ఘోరకృత్యముల ఫలమొకరి (ముఖ పాపభీతివలన) తుల్యములు, తుల్జాపురిలో నొకప్పుడు దోష్టవ్యములగు బ్రహ్మముగా బ్రహ్మచారిలో గుంపులు గుంపులుగా పండితులుగా భవించినది. ఎట్టికొలమునను దుష్కార్యములకు దోష్టవ్యమును, ఏమతము వారికిని భూతనయ ముఖ్యముగలము.

ర—నీవు చెప్పినదింతయు మా ప్రవచనము. పాపము లొకప్పుడు మైనంత సాయ మొనగిచ్చి, యోగనజాతీ నాత్మహత్య చేసి కొనకుండ జేసి, కంఠాగ్రైరశక్తి మొనలగువారి వలన నొక నుపద్రవము లేకుండునటులు గాపాడుట కర్పనముగలది అది మనకు ముఖ్యమైన ధర్మము. ఇతరుల యోగనలను

బోగొట్టి యువకారముచేయుటయే మాననజన్మ మెత్తినందులకు ముఖ్యప్రయోజనము.

—●—
ఇరువదియొకటవ ప్రకరణము.

తల్లాపురిలోఁ దురుష్క దండయాత్ర యయిన మఱు నాఁడు సాయంకాలమునకు మహాదేవశాస్త్రులును, పార్వ తమ్మయు, గం.గాభాయియు, తమ స్వగృహమునకు వచ్చి చేరిరి. వనజాక్షిమూత్రము గృహమున లేనందున, మహాదేవ శాస్త్రులు చింతాక్రాంతుడై, యామెను వెదకుట కనేకులను బంపనుగాని, విఫలప్రయత్నముఁ జయ్యెను. దండయాత్ర ముగిసిన కొన్ని దినములకు బాటసారియగు బ్రాహ్మణుఁ డొకఁడు శాస్త్రులుండు నింటికి వచ్చియుండి, వాయులూరను గ్రామమున వనజాక్షియును బ్రాహ్మణవితంతు వింక నాలుగుదినములలో సహగమనము చేయఁబోవు చున్నదనియు, దానిని జూచుటకు వేసవేల బ్రాహ్మణులు పోయెదరనియుఁ దెలిపెను. సహగమనము చేయఁబోవు స్త్రీ తన కూతురుగానే యుండవచ్చునను సందియము గలవాఁడై మహాదేవశాస్త్రులు తక్షణమే భగ్యులను వెంటఁబెట్టుకొని పల్లకిన నెక్కి వాయులూరికి పోయెను.

తల్లాపురవదలిన మూడుదినములకు వీరు వాయులూరు గ్రామమును జేరిరి. వాయులూరు కృష్ణానదీ తీరముననుండు గొప్ప యగ్రహారము. అందు దేవాలయము లనేకములున్నవి. ప్రతి సగవార్షియమును బ్రహ్మాత్సవములు జరుగుచుండుట వలన నీ గ్రామమునకు ననేకులు దూరమున నుండియు నుత్సవకాలమున వచ్చుటగలదు. మహాదేవశాస్త్రులును బలుమా

తీయత్సవకాలములలో నిచటికి వచ్చుచుండినందున నాగ్రామ నివాసియుఁ దనకు మిత్రుఁడును భర్తాశాస్త్ర వేత్తయుఁడును నదాశివ శాస్త్రులయింట బసచేయ నిశ్చయించి, వాఁడొకటిలోనుండు సంగతిని విచారించి తెలిసికొని వారి యింటికి బోయి, వారు పోవుదారిలోనే, యాసహాగముననున్నను విచారింపగా, సహాగమునముచేయఁబోవు స్త్రీ సదాశివశాస్త్రులయింటనే యుండునట్లు తెలిసెను.

మహాదేవశాస్త్రులు మొదలుగువాడు నదాశివ శాస్త్రులుండు గృహమునకు వచ్చినతోడనే సదాశివశాస్త్రులకు రుగఁబోయి, తనయింటికిఁ బలుచుకొనివచ్చి పిల్ల తిన్నెను ననుచుండఁబెట్టి యుట్లనియె.

సదా—అమ్మ వచ్చుట నాకు మిక్కిలి మరలఁపకరి మైనదిగాని నేఁ డచట పోయితి మొకటి సహాగముననున్నక విడిసియున్నది. ఆమె రాజకీయాద్యోగస్థులచే నీటకుఁ బంపఁ బడినది. నేటి మధ్యాహ్న ముసహాగముననున్న ముగియును. కనుక మీరు దయఁనుంచి, మన స్త్రీకృతయగుండునుండు దీక్షితులవారి గృహమున నేడు బసచేయుటకుఁ బోవుము. అంటికి రావచ్చును. (తన శిష్యు నొకనిఁజూచి) ఈ స్త్రీయను ప్రక్కయింటికిఁ దీసికొనిపోయి, దీక్షితులతో మీరు నాకథలని చెప్పి, యచ్చట విడియించుము. వారి మాటలను నడపి. తిన్నము. వారికి భోజన సామగ్రుల నిష్ఠు. (అని మహాదేవశాస్త్రులను జూచి) అయ్యా, మీతోఁ గొన్ని సంగతులు నభివ్యముగా మాటలాడవలయును. లోనికిరండు, (అని లోకమునకుఁ బలుచుకొని పోయి యొకగదిలోఁ గూర్చుండఁబెట్టి తలుపువూరికొని) మీకు వనజాక్షి యను కుమార్తెగలదా?

మ—కలదు. ఆమెను వెతకుకొనియే నేనిపుడు వచ్చితిని. ఏమి ఆమె విషయమైనసంగతి? తురుష్కులు తుల్జాపురిని ముట్టడించిన దినము మొదలు నేటివఱకు నా కామె యగు పడ లేదు. మీకుఁ దెలిసినసంగతుల శీఘ్రముగాఁ దెల్పుఁడు. ఆమె యెచట నున్నది?

సదా—(కిన్నీరు గార్చుచు) ఆమెయే యిచటనుండునది. ఆమెయే సవాగమనము చేయఁజొచ్చు స్త్రీ. హా, దైవమా! ఇటువంటి సదాబ్రహ్మణునికా యింతదుఃఖము గలిగించితివి.

మ—ఆ. ఆమెయేనా, నాపట్టికా యాకష్టము! ఆమె కీ గతియా వచ్చెను?

సదా—మీరందఱు చనిపోయినట్లు జనులెల్ల నిచటఁ జెప్పుకొను చుండుటయు, గామేశ్వరశర్మ మూలముగ మానభంగము గలుగునను భీతియు నామె కిటుల నిశ్చయించుటకుఁ గారణములు. సవాగమనముతోఁజేరిన వైదిక కాగ్యములన్నియు ముగిసెను. ఇంకేమి చేయవచ్చును? ఇంక నామె విషయమై మీరు చింతించుట గతజలనేశుబంధనము. మీరు మార్గాయానమున డస్పినున్నారు. శీఘ్రముగ స్నానం బొనర్చి ఫలాహారము చేయుఁడు.

మ—నే నామెను జూడవలయు నను భ్రమతో నున్నాను. ఏదీనివిషయము లామెతో మాట్లాడుటకు నేర్పాటు చేయుఁడు.

సదాశివశాస్త్రి లాప్రార్థన కింగీకరించి యతనిని వనజాక్షి గుండుట పోటుచును బిలుచుకొనిపోయెను. వనజాక్షి గుండుంట్లల మొక పద్మనిళాలమైనగది అందు ప్రావ్హణస్త్రీల నేసులు గంధపుష్పాక్షతలఁ బల్లెకములనిడుకొనినిలిచియుండిరి.

మంత్రములు వశించుచు వైదిక బ్రహ్మములు కొంగు ఆచ్ఛట నుండిరి. ఆగనివాకిట తోరణములు కట్టి బడియుండఁను. వసున సూతన వస్త్రభూషణాదులచే నలంగరింపఁబడినట్లు నెఱుఁగి యొక్క నీడుమీఁదఁ గుఱియ్యండియని యాజ్ఞాపించునట్లు సూతన వధువును బోలెయుండఁను. కొని యొకటి కట్టి, నేరముచేయకఁగోయుట తో యలఁపింపఁగో నోరవలెనని యొక గున్యనివనస్సును బోలెయుండఁను. బట్టలదులును, వసునదేవ శాస్త్రులొగులలోనికొకఁడని, “అచ్చూ, వనిజాతీ, వనిజాతీ” యనుచు నేడువఁగా నామఁకొడులువలెనీ తొల్ల నున్నదిబట్టకు కుద్యస్సరాలామొను. “అతల” పదమున్నట్లు బ్రహ్మములందఱు నొకటిగాఁ జేరి, యొకటి వచ్చితి, యొన్నదను ను వదలి పొంగింపఁదని చెప్పి, నొకఁడొకఁడొక్కఁడు నొకఁడే వెలుకలిగింపని కింతులచే బహిరి బట్టకొని బోవఁదలవచ్చు మేకపిల్లను బోలెయున్న తనదూతఁడు నవ ప్రసాదించునట. జేయువనలేక మహాదేవతాస్మగ్రులు మాకోకిలవచ్చు నమిచ్చు యాన తిన్నెపై నఁ గూర్చుండి యుండఁను.

సుమాను నడగడి మల ప్రక్కవైకి నడిపాటు కట్టక యొకటి, హస్తములలోఁ దను, నొగియ్యఁజూచునట్లును నూ యింటి వాకిటికిఁ దేబడఁను. వెడునీ ఘోరహిత బ్రహ్మ యులు కొండలు వనజాతీని బట్టకొనిరచ్చి, యొక బ్రహ్మకొ గూర్చుండఁబడ్డరి. జాబిభువ్వలతో నొదిగి యొక నెల నామ ముంపటఁబెట్టి, “నీన నున్నాఁడను లొకన్న బ్రహ్మము ముజ్జేదువల యొక బ్రహ్మము” అని చెప్పి, నొక నొక యులు చేయునైదువలఁపఁబుష్పము లొచ్చెనట” అని బ్రహ్మభూతముల తోడఁ బల్లకి కడలేను. వైదిక బ్రహ్మములు నొదిపడు, వత్తి.

మునను, హస్తములను, విభూతిపూసికొని కంఠము రుద్రాక్ష పేగులను బూని వేదమంత్రంబులఁ బఠింపుచు, పల్లకివెంటఁ జనుచుండిరి. వీధిలోనుండువారందఱును “జయకాలీ, జయజయ తుల్జామహా” యని కేకలు వేయుచుండిరి. మహాదేవశాస్త్రులు దూఱిమన్నమానసుడై, పల్లకివెంటనే పోయెను.

కొంతవడికి పల్లకి శ్లోకాన భూమిచేరెను. చితియందు గంభీరః గర్జిలును బిడుకలును పేర్వబడియుండెను. సానివద్దఁ బల్లకిఁ నిలువఁబడెను. ముఖ్యపురోహితుఁడు వనజాక్షిని వెంటఁ బెట్టుకొని, చితిప్రక్క నిలిచి కొన్ని మంత్రములు పఠించి, నితః మూఁడు ప్రసాదములు లావర్చి, నీవంద దర్శనోశేయం బడి కనుండుఁ బెట్టఁబడియున్న పురుషవిగ్రహము ప్రక్కన శయనింప నలయునని వనజాక్షి కాజ్ఞాపించెను అంతట వనజాక్షి దూఱిమన్నమానసుఁడై, కన్నీరుగాడ్చుచు నిమిషము నిలిచి, మూర్ఛవొంది కొంతవడికిఁ దెప్పిటిల్లి లేచి చితికిఁబ్రదక్షిణ మొనర్చెను. మహాదేవశాస్త్రులు దూరమున నిలిచి ముఖమున్న న గుడ్డ కప్పకొని యేడ్చుచుండెను.

కామేశ్వరశర్మ, వనజాక్షి, సహగమున సమాచారమును, గొందఱు వైదికబ్రాహ్మణులవలన విని, తత్కాలే ప్రయాణమై సహగమునమునకు నిగ్గయింపబడిన దినము ఉదయమయిన జాము ప్రాధుఁడు వాఁనులూరికి వచ్చెను. వనజాక్షి యెడల నితఁడు చేసిన దుండగములను విని, ఇది నామే విషయముని దౌర్జన్యము చేసినచోఁ గఠినశిక్ష సతేనికి విధించునట్లు శివాజి యుపనిషత్ జెప్పియుండెను. కొంబట్టి యితఁడు పరివార హినుడై, వాఁనులూరికి వచ్చెను. వనజాక్షిఁజ్ఞ మోహనము పడిన దగ్గనందునఁ గడకఱివినమునఁ జూచి రావలెనను నభిలాష

తోను, సామోహానుమున హా వేళ. నరకుల స్వాధీనమునను
నాశతోను నతడు వచ్చును

సాధ్యమనంత యొత్తుము చేసి, యుగములునున్న తరుచే
రక్షింపబడినదిగు వనజాక్షిని, గొప్పగుట యుగములను
యెంచి, రసూలూను మూగుగుట యుగములను మొదలు భక్తు
కొని, తుపానులు మొదలగు నా యుగములలో నొకటి యుగ
యము ప్రయాణము, యూ ధీశానధూమిక నమోదమున
నున్న చిన్న యడవికి జంపబ్రోస్తుచు వచ్చి చేయు తోను
కొందలు యుగములను బ్రహ్మజవేదములలో నొకటి
భూమికే జోయి బ్రహ్మజులలో గలది మొదటి, యుగము
వనజాక్షి వచ్చి వెంటనే యుగమునిది దామదాగియు మొదటి
కింపునటు లాట్లుచేయు. ఆ భటు లాటులనే యుగములను
ఆ యుగములను యుగములను నేర్పఁజూపును నేను వారి ను, భటులు
తో శ్లోశాన ధూమికే నటించు వచ్చును. అట్లును వనజాక్షి
మూర్ఖుడే చితికి బ్రహ్మజుల మొదటి యుగములను
లక్ష్మణునిగల బడ బడినట్లు చివర నున్నవారు, చివరలోని
కట్టల నతికొని యుగముల బూనిన నాని, యుగములను
కులప్రేటులును కట్టల పోటులును గలిగియుండు బూనియు
లైరి ఆ సమయములో రసూలూను వనజాక్షి వచ్చునట్లుగా
నెత్తుకొని తు యశ్వమును బ్రహ్మజులు గొప్పమున
నెక్కను. ప్రక్కనున్న గొప్పమున వనజాక్షిని వదిలి
నెంచి యుగలోనున్న కట్టనిమాత్రానిగొప్పములను
గాని, సమయమునున్న సమయముగా భుజియు గొప్పము
రశర్మ వడబడి యతని శిరస్సును వారికి యుగము
రసూలును వనజాక్షిని గుట్టుముట్ట బట్టుకొని పరులముట్ట

తత్తణమే కదలిపోయెను. నాటి సాయంత్రమునకు, దాను ముందు విడిసియున్న గ్రామమును, రసూల్ఖాను చేరి, యట కొక బ్రాహ్మణుని బిలిపించి వసజాక్షికి నన్నపానాదు లిచ్చు నటు లేంపటానరెచ్చెను. అనంతర మతఁడు మూఁడుదినము లాయూరిలోనుండి, నాల్గవదినము వసజాక్షిని బిలుచుకొని బీజపూరుకుఁబోయి, యట నామె కొక ప్రత్యేకగృహంబును గుదిర్చి, భోజనాదుల కొక బ్రాహ్మణ నేర్పఱచెను.

వసజాక్షి మొదలగువారు బీజపూరు చేరిన కొన్నిదినములకు, రసూలు చెల్లెలగు గయానాకును వసజాక్షికిని గాఢమైత్రి గలిగెను. అందువలన గయానా నవయావసదశయందున్న వసజాక్షి సుందరరూపమును జూచి, యనాథయై యుండు నామెయొక్క దుస్థితికి దుఃఖమునుబొంది, యామెను వితంతు కష్టమునుండి తొలగింపవలయునని నిశ్చయించెను. జారత్వాది దుష్టగుణము లామెకు లేకుండుటయు, స్వజాతి బంధువులతో నామె చేగుటను సాధ్యము లేకుండుటయు, జక్కగా విచారించి తెలిసికొని, యవివాహాతుఁడై యున్న తనయన్న రసూల్ఖానునకు నీమెకును వివాహము జరిపింప వలయునని యెంచి, తన తలంపును రసూల్ఖానునకును వసజాక్షికిని దెలిపెను. రసూల్ఖానుంగీకరించెను. కాని, హిందూ మతమందుఁ బూర్ణమైన సమ్యక్ముగలిగినందువలన వసజాక్షి తన మతాచారములను వదలి పెండ్లి చేసికొనుట కిష్టము లేకుండెను. భోజనమునందును, మతాభిప్రాయములందును సంబంధము లేక, వీరికి వివాహాదులుజరుగునటుల గయానా యేర్పాటుచేయుటకై యొకనాఁడు వసజాక్షి యుండు గృహమునకు రసూలును బిలుచుకొని వచ్చి, స్వయంసూత్ర మచటనుండుననుయమున వసజాక్షితో నిట్లనియె.

నుండి తప్పించుకొని నిమ్మళము గనుటయు దైవ సహాయము వలననే గదా.

వ—సత్యవర్తనగలవారి కిట్టియాపదలు గలుగనీయ కయే దైవము కాపాడరాదా? దైవము దుష్టుల కింతశక్తి యేల నిచ్చెను

ర—ఆపదలు గలుగుటచేతనే వీరికి శాశ్వతమైన కీర్తి గలుగుచున్నది. ఆపదలు లేకున్న సాధువుల గుణము లంత ప్రకాశింపవు. ఆపదలు, ఓర్పును, దైవభక్తిని, భూతదయను, లోకజ్ఞానమును వృద్ధి చేయుచున్నవి. దుష్టులు లేకున్న శిష్టులయుత్కృష్టత స్పష్టముగాదు. దుర్యోధనుడు లేకున్న బాండవు లంతకీర్తిని గందురా? హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని శైశవముననే జంపియుండిన ప్రహ్లాదుని జనులు స్మరింపవలసిన యావశ్యకత యుండునా? అతని చరిత్రవలన లోకులకుఁ దెలియదగిన నీతి యుండునా?

వస—నిజమే; జనులకు లోకజ్ఞానముగూడ నిడుమలు పడుటచేఁ గలుగుచున్నది. నా స్వజాతివారివలన నాకెగ్గుఁగలుగుటయు మీచేతఁ గాపాడఁబడుటయు మతజాతిభేదములు లేక యొక్కొక తెగయందును సుగుణవంతులును గ్రూంతులున్నారని తెలుపుచున్నవి. నన్ను విపత్తిముద్రములో మునుగనీక కాపాడి దరిచేర్చిన మీకుఁ గృతజ్ఞులనై యున్నదానను. మీకు నేఁ జేయఁగల ప్రత్యుపకారము లేమియో నాకుఁగల విచారము.

గ—నీవు చేయఁగల ప్రత్యుపకారము లే? యేమి? నీవతని వివాహము చేసికొనుటయే ప్రత్యుపకారము వీనికి నీవు సమ్యక్వివలయునని బుద్ధిశాలివగునీకు నేను జెప్పనక్కఱలేదు.

వ—నా స్త్రాణమును నేహమును నీతని ప్రియవర్తనను కనుక నేను దీని కే నూత్రము వర్ణింపవలయు.

రసూ లదివఱకు దండుమూలము నూత్రస్థానం గములు గలుగనీయక తన్నుం గొహించుచును, తా నిహితాశ తనజాతివారివలన వదలబడి, స్త్రాణములలోని ఘోరమును బొందుటను సాధ్యము లేగుననుటవలనను గన్పట్టుచున్న రసూలును విహవాము చేసికొనుట కంగీకరించును. అప్పుడు గొన్ని దినములలో రసూలును వనజాత్యుల విహవాము మిక్కిలి పడుకగా జరిగెను. వీరి స్నేహము యూహ్యమైనది. స్త్రాణమును ఉపకయించెను; రసూలు నా హవలన నిష్ఠాశుభమునందు గొంచి వేటువిహవాము చేసికొనకయే తన సహచర్య గాని పను.

ప్రహరసింగు, తన పొడుగొర్రె కొర్రము దోపిడి చేయు చుండినందున, బీజపూరు సవాలు 10000 సేవ్యము నిష్టా గ్రామమును ముట్టడించుట కిరిపను. ఇట్లు డొడ్డ సేవలలో జరిగిన యుద్ధములో ప్రహరసింగు మోసరిగ్గువలన హామి లైరి. ఇట్లు గ్రామమును బీజపూరు సవాలుగా దక్కముంచు కొనిరి.

సమాప్తము.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్. ౧౧

‘బావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రించుచున్నది. 1900.

ప్రతి 1-కి ర్న. అ.

పగచక్రం ప్రశ్నించో పదేశక గ్రామము	...	1 12
అంధ) వాద్వయ చరిత్ర సంస్కృతము	...	3 0
వాల్మీకి చరిత్ర, (ప్రహసనము)	...	0 12
(శ్రీ) తిలక గారి సెన్సార్ టీ రీసుడు పన్నాసములు	...	0 14
యాజ్ఞాశ్రేణుల కథాసంగ్రహము	...	0 10
భారత గమనములు, 1 భాగము	...	1 4
డిటొ 2 భాగము	...	0 10
డిటొ 3 భాగము	...	0 8
సితి చరిత్ర, శ్రీ దివ్య యమా,	...	0 12
" " టీ. జి.	...	1 4
పగచక్రము, వచనము	...	0 12
సంస్కృత వాచామాయము	...	1 8
పరిష్కృత చరిత్రలు	...	3 0
భోజన నిర్ణయము	...	1 0
భోజన విధానములు, I-భాగము	...	1 0
II-భాగము	...	0 8
తెనాలి గ్రామ నిర్ణయము, బీబీము	...	0 8
డిటొ A. S. P. ఆయుర్వేదము	...	2 0
సంస్కృత నాటకములు 1, 2 భాగము చ. సీతారామశాస్త్రి	...	2 0
" 3 భాగము ముందు వెంకటరామయ్యగారిది	...	0 12
గాజులగురువు, గోపాలండు	...	1 0
చారిత్రాత్మకములు	...	0 12
తాతాచార్యుల కథలు	...	0 12
జీతానుకథలు	...	0 4
పరమానందశిష్యుల కథలు	...	0 8
సంగమముల కథలు	...	0 8
ఆయుర్వేదములకు సంబంధము	...	0 8